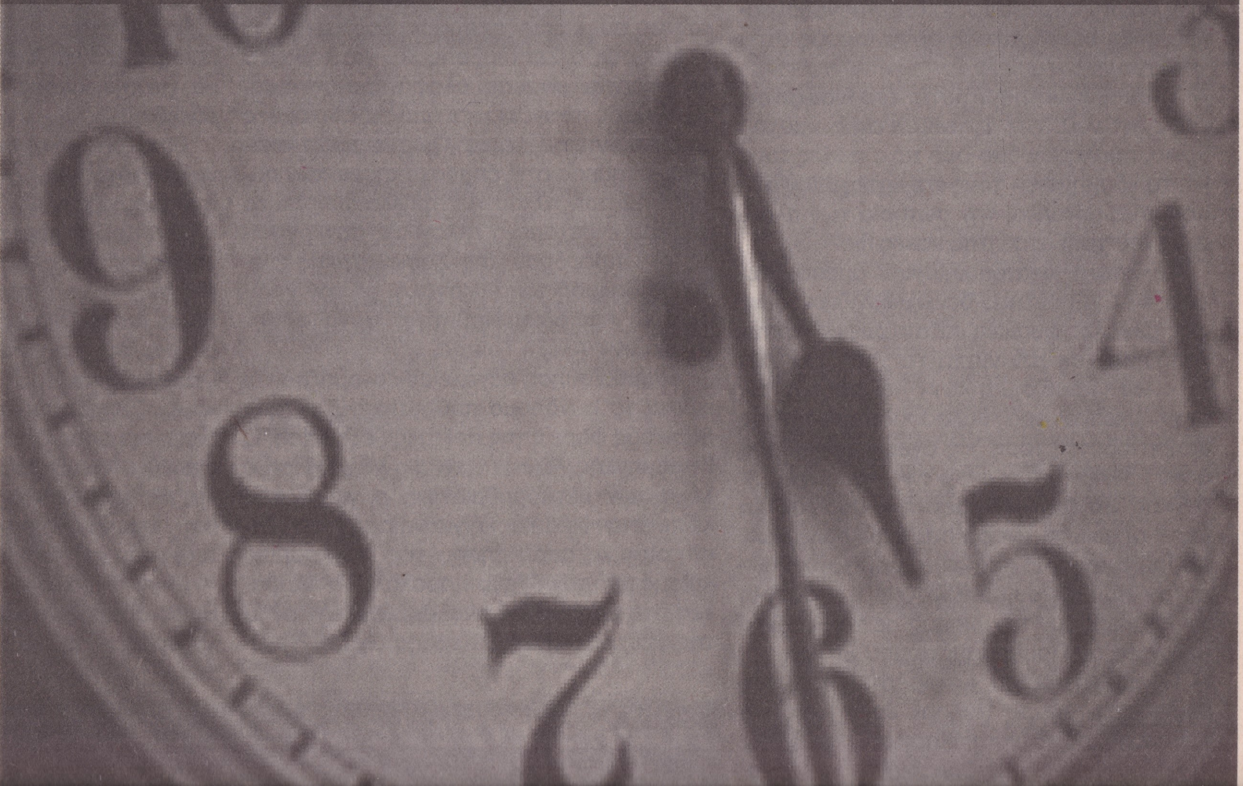
ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 76
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΖΕΙ... Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ...

Αριστερά, Πολιτική διαμεσολάβηση και «αντιεξουσία»

Είναι χαρακτηριστική η διαμάχη που εντείνεται αυτήν την περίοδο για τους τρόπους διαμεσολάβησης ανάμεσα σ' εκείνους που προκρίνουν μια Αριστερά της «αντιεξουσίας», σε εκείνους που προσβλέπουν σε μια Αριστερά της διακυβέρνησης και σε εκείνους που προσπαθούν να ταιριάξουν και τα δύο μοντέλα.

Φυσικά είναι μια διαμάχη στην οποία ως αναρχικοί ρητά δεν συμμετέχουμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον, τόσο τα κλιμακούμενα «επεισόδιά» της, όσο και τις προσεγγίσεις κάθε εμφανιζόμενης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους.

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας», έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήματος». Στο ίδιο προνομιακό πεδίο εντάσσεται και η αντιμετώπιση της καταστολής, με την ανάδειξη της συμπαράστασης σε φυλακισμένους, στη βάση μιας προκατασκευασμένης συμφωνίας: αφού παρουσιάζεται σαν δεδομένη μια έλλειψη επίγνωσης των «πολιτικών συσχετισμών» ή του ενδιαφέροντος για την πειθώ τμημάτων της κοινωνίας από την πλευρά των αναρχικών, στοιχειοθετεί-

Αρ.Φύλλου 76
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Αριστερά, Πολιτική διαμεσολάβηση και «αντιεξουσία»

Είναι χαρακτηριστική η διαμάχη που εντείνεται αυτήν την περίοδο για τους τρόπους διαμεσολάβησης ανάμεσα σ' εκείνους που προκρίνουν μια Αριστερά της «αντιεξουσίας», σε εκείνους που προσβλέπουν σε μια Αριστερά της διακυβέρνησης και σε εκείνους που προσπαθούν να ταιριάξουν και τα δύο μοντέλα.

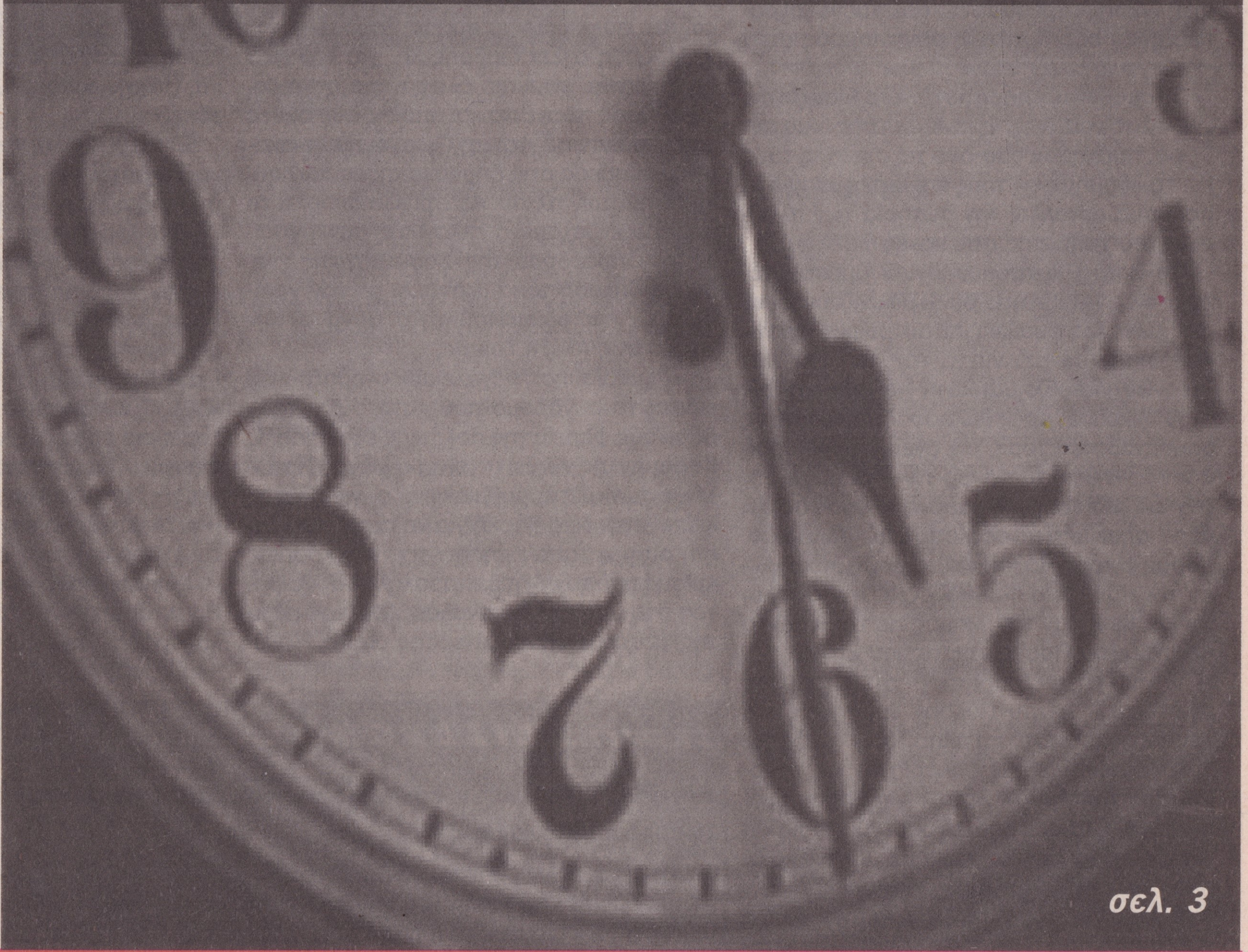
Φυσικά είναι μια διαμάχη στην οποία ως αναρχικοί ρητά δεν συμμετέχουμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον, τόσο τα κλιμακούμενα «επεισόδιά» της, όσο και τις προσεγγίσεις κάθε εμφανιζόμενης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους.

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας», έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήματος». Στο ίδιο προνομιακό πεδίο εντάσσεται και η αντιμετώπιση της καταστολής, με την ανάδειξη της συμπαράστασης σε φυλακισμένους, στη βάση μιας προκατασκευασμένης συμφωνίας: αφού παρουσιάζεται σαν δεδομένη μια έλλειψη επίγνωσης των «πολιτικών συσχετισμών» ή του ενδιαφέροντος για την πειθώ τμημάτων της κοινωνίας από την πλευρά των αναρχικών, στοιχειοθετείται η «βεβαιότητα» περί ανεπιτυχούς αντίστασης από μέρους τους και η ανάγκη περίθαλψής τους από τους ειδικούς της αριστερής μεσολάβησης.

Με το αζημίωτο πάντα.

σελ. 6

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΕΔΑΦΙΖΕΙ... Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ...

σελ. 3

Και Μαύρος και ...Σεπτέμβρης σελ. 2

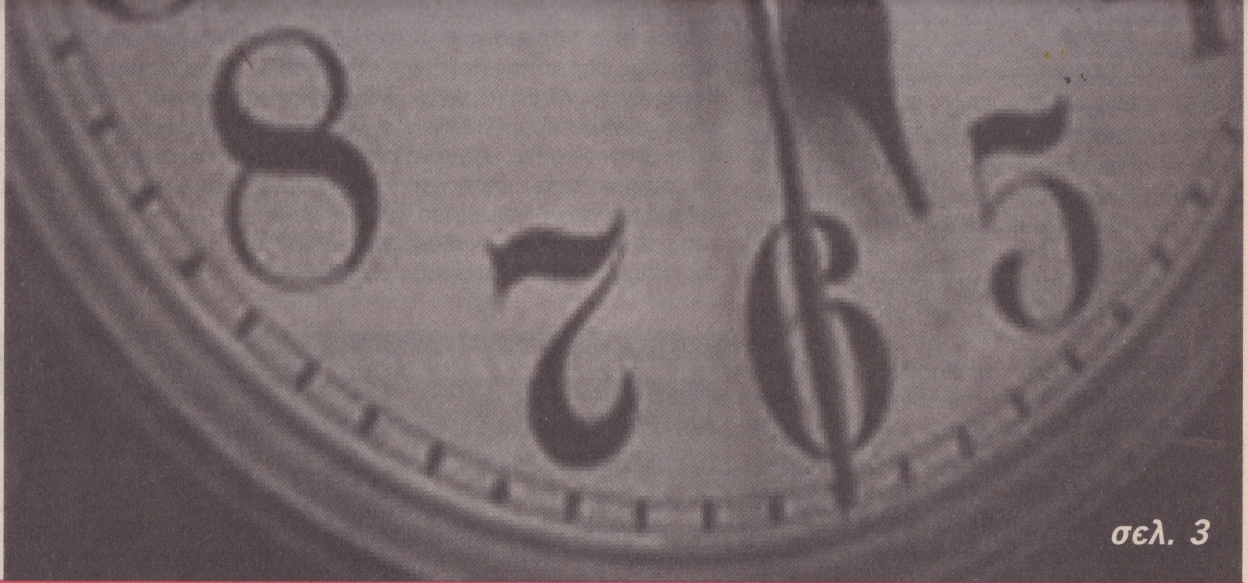
ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ: Μια επιχείρηση βασισμένη στο φόβο σελ. 14

φανιζόμενης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους.

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας», έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήματος». Στο ίδιο προνομιακό πεδίο εντάσσεται και η αντιμετώπιση της καταστολής, με την ανάδειξη της συμπαράστασης σε φυλακισμένους, στη βάση μιας προκατασκευασμένης συμφωνίας: αφού παρουσιάζεται σαν δεδομένη μια έλλειψη επίγνωσης των «πολιτικών συσχετισμών» ή του ενδιαφέροντος για την πειθώ τμημάτων της κοινωνίας από την πλευρά των αναρχικών, στοιχειοθετείται η «βεβαιότητα» περί ανεπιτυχούς αντίστασης από μέρους τους και η ανάγκη περίθαλψής τους από τους ειδικούς της αριστερής μεσολάβησης.

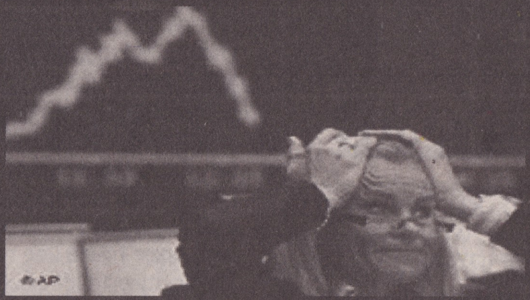
Με το αζημίωτο πάντα.

σελ. 6

σελ. 3

Και Μαύρος και ...Σεπτέμβρης

Μαύρος ο φετινός Σεπτέμβρης για την Μέκκα του καπιταλισμού, η υποβόσκουσα εδώ και μερικά χρόνια οικονομική κρίση, παρέσυρε δεκάδες μεγαλοτράπεζες και επενδυτικούς οργανισμούς στην «πτώχευση».

Τρόμαξαν οι χρηματιστές του Μανχάταν, του Λονδίνου, της Φρανκφούρτης και του Τόκιο, πούλησαν όσο-όσο τις μετοχές τους και τα «δομημένα» τους και κατέφυγαν στα πολύτιμα μέταλλα, την σωτηρία των πλούσιων του χρήματος στις κακές ώρες.

Τα κράτη κινητοποιήθηκαν άμεσα, -τέτοια ενεργητικότητα δεν εμφανίζουν ούτε στις μεγάλες φυσικές καταστροφές- κρατικοποίησαν σε μια νύχτα τα χρέη των μοντέρνων «προβληματικών» και χορήγησαν έναν ωκεανό από θαλασσοδάνεια στους χρηματοδότες τους, εις υγείαν των κορόιδων. Το «ηθικό των αγορών» ανάκαμψε(;;;), ο ήλιος έλαμψε και ο μαύρος χρυσός σε μια μέρα σημείωσε άνοδο σαράντα δολαρίων. Χαράς ευαγγέλια και για τα μαρξιστικά θινκ-τανκ που πλέον αισθάνονται την ανάγκη να βραβεύσουν τον Μπους με το Βραβείο Οικονομικού Προγραμματισμού Στάλιν.

Ο γιου-ες τρέζουρι σεκρέτρι (υπουργός οικονομίας) Χένρυ Πόλσον ερωτηθείς για τον αν είναι σωστό να πληρώσουν οι φορολογούμενοι ένα τρις δολάρια (!) για τις α-

Από την Enron στην Lehman Bros, από την 11 Σεπτεμβρίου ως τη Μαύρη Δευτέρα του Σεπτεμβρίου 2008 η αμερικάνικη και κατ' επέκταση η δυτικού τύπου οικονομία καταρρέει σταθερά. Έχασαν τον πόλεμο και δειλιάζουν να το παραδεχτούν, αυτή είναι η αλήθεια, οι επενδύσεις τους δεκάδων δις δολαρίων στις υπό κατοχήν χώρες γίνονται σκόνη και θρύψαλα από τα πυρά των μουτζαχεντίν, οι πανάκριβοι στρατοί τους αφανίζονται και οι χρυσοπληρωμένοι ντόπιοι συνεργάτες κρύβονται στα λαγούμια. Τι είναι ένα τρις δολάρια μπροστά στα δώδεκα τρις που έχει ξοδέψει η αμερικάνικη διοίκηση για τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και στα πολλαπλάσια που θα ξοδέψουν.

Μαύρος ο Σεπτέμβρης και για την Νέα Δημοκρατία, είναι πια ολοφάνερο ότι ο καπιταλισμός πατινάρει και από τις δύο όχθες του Ατλαντικού και ο Γιωργάκης ανακάμπτει σταθερά στις δημοσκοπήσεις των συγκροτημάτων τύπου. Ανατριχίλα σκορπά το σοβαρό ενδεχόμενο εκλογικής συνεργασίας του προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς δηλαδή του Γιωργάκη, με τον χαρισματικό και αδιαμφισβήτητο αρχηγό των «ατάκτων», Αλέξη Τσίπρα.

«Ψευδαίσθηση μεγαλείου» ονομάζουν οι ειδικοί το σύνδρομο που κατατρύχει τους βασικούς φορείς της πολιτικής εξουσίας. Ο Καραμανλής νιώθει ότι είναι ο Μέγας Ναπολέων των μεταρρυθμίσεων, ο γιωργάκης λείπει στην Νέα Υόρκη για να συστήσει ...επιτροπή καταπολέμησης της παγκόσμιας κρίσης υπό τον Stiglitz παρακαλώ! ο Αλαβάνος στα μετόπισθεν αναλαμβάνει τον ρόλο της μείζονος αντιπολίτευσης, και ο Πολύδωρας (κατά δήλωσήν του) είναι ο γιος του Κολοκοτρώνη.

Δεν ξεκίνησε καλά η νέα σχολική χρονιά για την κυβέρνηση, μία ακόμα θάλασσα «αποκαλύψεων» μονοπωλεί την λεγόμενη επικαιρότητα τροφοδοτώντας δημοσκοπικές «ανατροπές», σενάρια ανασχηματισμών, ανακατατάξεων ακόμα και μελλοντικών συγκυβερνήσεων ένα μόλις χρόνο μετά την επανεκλογή της ΝΔ.

Έχουμε αναφερθεί πολλές φορές στο φαινόμενο της σκανδαλολογίας που από το 2004 συνοδεύει ανελλιπώς κάθε νέα φάση επαναδιαπραγμάτευσης ευρύτερων κυριαρχικών συμφερόντων. Γεγονότα και καταστάσεις γνωστά στους πάντες εδώ και χρόνια, επιλέγονται προσεκτικά μέσα από τον οχετό της (απαραίτητης) συναλλαγής πολιτικών - επιχειρηματιών - δικαστών - καναλαρχών για να ασκηθούν πιέσεις και να αποσπαστούν ανταλλάγματα, μερικές φορές με αρκετά άκομψο τρόπο. Ο Απόστολος Κακλαμάνης, ο αγαπημένος μας πρώην πρόεδρος της Βουλής, ευχαρίστησε από το βήμα της τον τηλεοπτικό σταθμό ALPHA και προσωπικά τον ιδιοκτήτη του, Κοντομηνά, για την «αποκάλυψη» της υπόθεσης Βατοπεδίου.

Είναι όμως και ένας ευχάριστος τρόπος να ξεχαστεί για λίγο η φοβερή οικονομική δυσπραγία των ελλήνων.

Σίγουρα εξάπτει τα πνεύματα —για να αναφερθούμε σε ένα ανθυποσκάνδαλο της εποχής— να μαθαίνει κανείς ότι ο γαλάζιος εφοπλιστής (Μανούσης) καταγγέλλει τον διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Παυλίδη, επειδή ο τελευταίος του είπε ότι «ο κ. Παυλίδης έχει ανάγκη από ένα εκατομμύριο ευρώ» αλλά είναι αστείο να κάνει αγωγή ο διευθυντής στον Μανούση ζητώντας ...ένα εκατομμύριο ευρώ. Τόσα λείπουν τελικά από τον κύριο Παυλίδη και γιατί όχι και από κάθε έλληνα.

Είναι οπωσδήποτε εξοργιστικό ο κύριος Βουλγαράκης να κατέχει 50 ακίνητα και να «αγοράζει» σε μια νύχτα από την τράπεζα Πειραιώς (στην κυριολεξία του το χάρισε) έναν ολόκληρο όροφο στον Πύργο των Αθηνών αξίας κάποιων εκατομμυρίων ευρώ, αλλά δεν μπορεί να μην χαμογελάσει κάποιος όταν διαβάζει ότι ένα από τα ακίνητα που αποκτήθηκαν την τελευταία χρονιά μεταβιβάστηκε από την επίσης συμβολαιογράφο και σύζυγο του κυρίου Ζαγορίτη. Είναι άραγε τυχαίο που μεγαλοστελέχη της ΝΔ παντρεύτηκαν συμβολαιογράφους;

Δεν έχουν άδικο να εξανίστανται οι οπαδοί του διαχωρισμού κράτους - εκκλησίας για την τεράστια εκκλησιαστική περιουσία με την βούλα των εκάστοτε κατακτητών που λεηλάτησαν κατά καιρούς αυτή την γωνία των Βαλκανίων αλλά ποιος μπορεί να συγκρατήσει τα γέλια ακούγοντας τον πνευματικό του Ρουσόπουλου ότι «μετακινείται με ελικόπτερο για να έχει περισσότερο χρόνο για προσευχή»;

Και όμως δεν θα έπρεπε να είναι τόσο άσχημα τα πράγματα. Ο Αλογοκλέφτης έχοντας ασφαλώς υπ' όψη του το δόγμα Πόλσον που αναφέραμε πιο πάνω, εκτόξευσε έναν ακόμα κατακλυσμό από χαράτσια και έκτακτες φορολογίες στους συνήθεις αναξιοπαθούντες, εισπράττοντας ως αντίδωρο διπλά και τριπλά διόδια τέλη κυκλοφορίας και άλλες δυσάρεστες αλλά υγιεινές επιβαρύνσεις, ενώ οι αυξήσεις στα είδη πρώτης ανάγκης ξεπέρασαν το 30-40% σε έναν χρόνο. Με ταρατατζούμ ανακοινώθηκε το περίφημο «Ταμείο Κατά της Φτώχειας». Και να τι σκέφτηκαν τα γαλάζια δαιμόνια για να το χρηματοδοτήσουν. Θα δεσμεύσουν, λέει, τους λογαριασμούς των ...νεκρών - που είναι ανενεργοί εδώ και 10-15 χρόνια. Σωστή τυμβωρυχία την χαρακτηρίζουν πολλοί αλλά είναι γεγονός ότι οι νεκροί θα κάνουν υποχρεωτικά μια τελευταία «καλή πράξη» και πάντως χρησιμότερη από τα μνημόσυνα. Ας τονίσουμε πάντως ότι αυτό ήταν πρόταση του αντάρτη Μανώλη που αποδεικνύεται πολύ πρακτικό πνεύμα.

Το αριστερίστικο κυβερνητικό ιδεολόγημα περί σύγκρουσης με τα «ρετιρέ» που συνοδεύει τις πιο άγριες μεθόδους οικονομικής αφαίμαξης, αυτή η αλλοπρόσαλλη συνύπαρξη καπιταλισμού και σταλινισμού, φανερώνει ότι το πρότυπο διακυβέρνησης

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

σε μια νύχτα τα χρέη των μοντέρνων «προβληματικών» και χορήγησαν έναν ωκεανό από θαλασσοδάνεια στους χρηματοδότες τους, εις υγείαν των κορόιδων. Το «ηθικό των αγορών» ανάκαμψε(;;;), ο ήλιος έλαμψε και ο μαύρος χρυσός σε μια μέρα σημείωσε άνοδο σαράντα δολαρίων. Χαράς ευαγγέλια και για τα μαρξιστικά θινκ-τανκ που πλέον αισθάνονται την ανάγκη να βραβεύσουν τον Μπους με το Βραβείο Οικονομικού Προγραμματισμού Στάλιν.

Ο γιου-ες τρέζουρι σεκρέτρι (υπουργός οικονομίας) Χένρυ Πόλσον ερωτηθείς για τον αν είναι σωστό να πληρώσουν οι φορολογούμενοι ένα τρις δολάρια (!) για τις αμαρτίες της Γουόλ Στρητ, απήντησε αφοπλιστικά «Μα οι φορολογούμενοι είναι ήδη παγιδευμένοι από το σύστημά μας!». Πιο απλά, πιο λιτά, κανένας χαρτογιακάς δεν διατύπωσε με τόση ακρίβεια το πνεύμα της εξουσίας. Αυτή η ρήση θα μείνει στην ιστορία σαν το «Δόγμα Πόλσον».

«Ψευδαίσθηση μεγαλείου» ονομάζουν οι ειδικοί το σύνδρομο που κατατρύχει τους βασικούς φορείς της πολιτικής εξουσίας. Ο Καραμανλής νιώθει ότι είναι ο Μέγας Ναπολέων των μεταρρυθμίσεων, ο γιωργάκης λείπει στην Νέα Υόρκη για να συστήσει ...επιτροπή καταπολέμησης της παγκόσμιας κρίσης υπό τον Stiglitz παρακαλώ! ο Αλαβάνος στα μετόπισθεν αναλαμβάνει τον ρόλο της μείζονος αντιπολίτευσης, και ο Πολύ-Παυλίδη, επειδή ο τελευταίος του είπε ότι «ο κ. Παυλίδης έχει ανάγκη από ένα εκατομμύριο ευρώ» αλλά είναι αστείο να κάνει αγωγή ο διευθυντής στον Μανούση ζητώντας ...ένα εκατομμύριο ευρώ. Τόσα λείπουν τελικά από τον κύριο Παυλίδη και γιατί όχι και από κάθε έλληνα.

Είναι οπωσδήποτε εξοργιστικό ο κύριος Βουλγαράκης να κατέχει 50 ακίνητα και να «αγοράζει» σε μια νύχτα από την τράπεζα

είναι ανενεργοί εδώ και 10-15 χρόνια. Σωστή τυμβωρυχία την χαρακτηρίζουν πολλοί αλλά είναι γεγονός ότι οι νεκροί θα κάνουν υποχρεωτικά μια τελευταία «καλή πράξη» και πάντως χρησιμότερη από τα μνημόσυνα. Ας τονίσουμε πάντως ότι αυτό ήταν πρόταση του αντάρτη Μανώλη που αποδεικνύεται πολύ πρακτικό πνεύμα.

Το αριστερίστικο κυβερνητικό ιδεολόγημα περί σύγκρουσης με τα «ρετιρέ» που συνοδεύει τις πιο άγριες μεθόδους οικονομικής αφαίμαξης, αυτή η αλλοπρόσαλλη συνύπαρξη καπιταλισμού και σταλινισμού, φανερώνει ότι το πρότυπο διακυβέρνησης των γαλάζιων δεν είναι ούτε η Γουόλ Στρήτ ούτε το Λονδίνο αλλά το Πεκίνο.

Το προηγούμενο βράδυ από την «βαρυσήμαντη ομιλία» του Καραμανλή στην ΚΕ γιόρτασαν τα κυβερνητικά στελέχη και οι αντιπρόσωποι της κρατικής κινεζικής COSCO, σε πάρτυ στο Μικρολίμανο, την συμφωνία παραχώρησης του εμπορικού λιμανιού του Πειραιά στο κινέζικο κράτος. Ποια κρίση; Το κυβερνητικό έργο συνεχίζεται κανονικά..

«Έχω από πίσω μου ένα δισεκατομμύριο Κινέζους» έμοιαζε να ήθελε να πει ο Καραμανλής στην ΚΕ αλλά δείλιασε και αρκέστηκε να παραστήσει ότι απειλεί τους πάντες σαν άξεστος κάου-μπόυ με ένα πιστόλι που έχει μόνο μια σφαίρα. Μόνον έναν μπορεί να διαγράψει, αυτό οι πάντες το ξέρουν και όμως τον καταχειροκρότησαν.

Που να φανταστούν οι Κινέζοι ότι όχι μόνο δεν θα χάλαγαν την διεθνή τους εικόνα με άσκοπες ανθρωποσφαγές στο αυτόνομο Θιβέτ αλλά θα μπορούσαν να συναλλάσσο-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Οι ειδικοί της πολιτικής επικοινωνίας ισχυρίζονται ότι δήθεν φέρνουν στην δημοσιότητα τις κουβέντες των απλών ανθρώπων. Οι δημοσκοπήσεις γι' αυτούς είναι σα μπαγκέτα στα χέρια μαέστρων. Η συνταγή είναι απλή. Ανακατεύουν λίγη «αλήθεια», πολλές «έγκυρες» πληροφορίες και «αντικειμενικότητα», ακόμα περισσότερες φήμες και κυρίως μια ξεκάθαρη γενική ή ειδική πολιτική γραμμή. Γνωρίζουν περί της αναξιοπιστίας, που χαίρουν οι πολιτικοί και βροντοφωνάζουν για τους «αντάρτες» κυβερνητικούς βουλευτές. Ακολουθούν σε γενικές γραμμές το πολιτικό σχέδιο που τους «εμπιστεύθηκαν» οι εργοδότες τους πολιτικοί, διευθυντές εφημερίδων ή παλιές «καραβάνες» στο δημοσιογραφικό σινάφι. Και ο τόνος αλλάζει κάθε φορά: «Δώστε έκταση σ' αυτό σκάνδαλο, μειώστε σ' εκείνο, τώρα όλοι μαζί σ' όλα μαζί». Οι «ειδήσεις» ξεκινούν με την ίδια σειρά σ' όλα τα τηλεοπτικά δελτία και σχεδόν τελειώνουν με την ίδια σειρά. Όντως καταπληκτικό. Η πεμπτουσία της «ελεύθερης» ραδιοφωνίας και τηλεόρασης. Οι χουντικοί προπαγανδιστές ήταν μαθητούδια. Τούτοι εδώ είναι πράγματι επιστήμονες.

Η πανταχού παρούσα πολιτική διαμεσολάβηση θα πει κανείς.

Ή μήπως η πολιτική διαμεσολάβηση είναι μια ουδέτερη τεχνική διαδικασία, που γίνεται αποδεκτή ή καθαγιάζεται, εάν και εφόσον ασκείται για το «καλό» κάποιας «επανάστασης» ή στ' όνομα γενικά της «επαναστατικής βίας»; Μήπως εδώ η σιωπή είναι θεμιτή όταν αφορά τα λεγόμενα «αδύνατα» σημεία που έχουν να κάνουν είτε με μια προβληματική κινητοποίηση είτε με το αγωνιστικό φρόνημα «επώνυμων» αγωνιστών, είτε με «δικαστικές λεπτομέρειες» που πρέπει να μένουν εν γνώσει φίλων, κολλητών και «μυημένων»;

Η πολιτική διαμεσολάβηση, βέβαια, έχει ενίοτε δυσδιάκριτες μορφές.

Και πράγματι χρειάζεται αρκετή δεξιότητα όταν ασκείται με την μορφή της ισότιμης, αυτοοργανωμένης και αντιεραρχικής συμμετοχής. Ειδικά όταν πολιτικές δυνάμεις «μικρές» ή «μεγάλες» αποσύρονται από το «πεδίο» της μάχης. Ειδικά όταν οι «επώνυμοι» πρέπει να επανακαθιερωθούν, να προβληθούν και να καλυφθούν δεόντως από τις φίλιες κινηματικές συνιστώσες και τα αριστερά κόμματα. Το ένα χέρι νίβει το άλλο. Και τα δύο το αριστερό πρόσωπο ή τον αριστερό ποπό.

Αλλά ας είναι. Τι ξέρουμε εμείς από πολιτική; Από συμφωνίες και διαπραγματεύσεις κινηματικών καθοδηγητών και καθοδηγούμενων; Μάλλον όχι και πολλά.

Ή μήπως τελικά μας τρομάζει αυτή η «κυβέρνηση αριστεράς» που οραματίζονται οι συνασπιστές, το πολιτικό τους «φούσκωμα» (όσο διαρκέσει), αυτή η αλαζονεία σε πρόσωπα που λίγο πριν υποκρίνονταν για το πόσο πονούσαν και νοιάζονταν για τους κατατρεγμένους μετανάστες;

Ή μήπως σε μια υποθετική περίπτωση κυβέρνησης της «αριστεράς της αντιεξουσίας» κάποιοι θ' αφήναν τα «βουνά» και πολλοί άλλοι θά 'παίρναν τα κορφοβούνια; Μήπως....

Κύκλος Σύνταξης

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 76•
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2008

ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682

Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν –χωρίς αντίτιμο– προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΡΓΗΣ

Είχαμε αναφερθεί σε προηγούμενο κείμενό μας στη ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ πως, στην παρούσα κατάσταση, το ζητούμενο, από την κυριαρχία και τους συνοδοιπόρους των επιλογών της, δεν βρίσκεται στο ποιοι θα μπουν στην καμπίνα του κυβερνήτη, αλλά να υπάρχουν πάντα οι προϋποθέσεις να μπει κάποιος ή κάποιοι ομαλά.

Αυτό επαναβεβαιώνεται σε όλες τις εκφάνσεις των κινήσεων που πραγματοποιούν οι πολιτικοί διαχειριστές των εξουσιαστικών υποθέσεων. Το πλέον πρόσφατο περιστατικό των ομιλιών, στην έκθεση Θεσσαλονίκης, των δύο από τους βασικούς εκφραστές των διαθέσεων και σχεδιασμών της κυριαρχίας, είναι αρκετά εύγλωττο.

Δεν είναι να απορεί κανείς πως ο ένας, κάτω από τέτοιες συνθήκες μπορεί να συγκαλύπτει τους υπουργούς που εμπλέκονται σε «σκάνδαλα», ενώ ο άλλος με μειλί-

πραγματοποιηθεί μόνο όταν διαπιστωθεί πως δεν μπορεί να συγκρατηθεί ένα κοινωνικό ξέσπασμα.

Σ' αυτές τις προδιαγραφές εντάσσονται και οι σχεδιασμοί που στοχεύουν στη συγκράτηση και τον αποπροσανατολισμό του κόσμου, οι συγκαλύψεις αλλά και οι εσωκομματικές αντιθέσεις, κοινώς φαγωμάρες.

Μέσα από τα «σκάνδαλα» προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή του κόσμου μακριά από τα μέτρα που συνεχώς επιβάλλονται. Μέτρα οικονομικής καταστολής, που εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε ξεγυμνώνουν την επίπλαστη εικόνα της ελευθερίας και αποκαλύπτουν την ουσία που δεν είναι άλλη από τις **συνθήκες σκλαβιάς κάτω από τις οποίες βρίσκονται οι άνθρωποι**.

Άλλωστε τα «σκάνδαλα» είναι μια εύκολη παγίδευση που προκαλεί την «κοινή γνώμη» να ασχοληθεί με τα **ζητήματα διανομής και αναδιανομής της λείας ανάμεσα**

κρατισμός παραμένει αλώβητος με τις ευλογίες μάλιστα όσων παλεύουν ενάντια στους «άρπαγες», που σίγουρα δεν πρόκειται ούτε να τιμωρηθούν ούτε και να χάσουν τα «κεκτημένα», αφού η αλληλεγγύη μεταξύ τους στηρίζεται σε ισχυρή οικονομική βάση.

Ο παραπλανημένος, όμως, μπορεί να νοιώθει ικανοποίηση με το να «πλήττεται» ο τάδε ή ο δείνα υπουργός ή ηγούμενος. Έτσι περνά απαρατήρητο το γεγονός πως στην πραγματικότητα τα ποσά που συνδέονται με το «σκάνδαλο» ουδέποτε του ανήκαν, αφού οι «εκπρόσωποι» του στην πραγματικότητα είναι αντιπρόσωποι του κράτους και των κεφαλαιούχων, των οποίων τις επιδιώξεις υλοποιούν.

Οι «λύσεις» και τα πλαίσιά τους

Οι κρατούντες επιδιώκουν οι «λύσεις», σε κάθε «κρίση» και σε κάθε ζήτημα που καλούνται να διευθετήσουν, να προέρχονται από τις δικές του επιλογές σε χρόνο και τρόπο.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, αυτήν την περίοδο, η προσπάθεια καθήλωσης των κοινωνικών αντιδράσεων, είναι συνδυασμένη πολύ περισσότερο από προηγούμενες περιπτώσεις. Αυτός ο συνδυασμός δεν προέρχεται μόνο από μια προσδιορισμένη και οργανωμένη κατεύθυνση όπως αυτή των διαφόρων κέντρων εξουσίας. Συνδέεται και με την «αυτόματα» διαχεόμενη και εντεινόμενη λειτουργία όλων των μηχανισμών χειραγώγησης. Άλλωστε, προκειμένου να ενεργοποιηθεί ένα μηχανισμός αρκεί να «κουρδιστεί» κεντρικά. Από εκεί και μετά μπαίνουν σε κίνηση ακόμα και τα πλέον απομακρυσμένα γρανάζια, που έχουν ταχθεί να υπηρετούν το σύστημα.

Αλλά δεν είναι μόνο αυτό.

Σε κάθε περίπτωση επαναπροσανατολισμού των κατευθύνσεων του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης προτείνονται και προεκτείνονται οι «ευκαιρίες» ένταξης σ' αυτό. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως **οι συνθήκες έντονων διαταραχών**, από τη στιγμή που διακυβεύουν την συντομότερη και σύμφωνα με τις επιδιώξεις των κρατούντων περαίωση των σχεδιασμών, **εμπεριέχουν κινδύνους εκτροπής**.

Αυτός είναι ο λόγος που αφήνεται να φανεί πως υπάρχουν «ευκαιρίες». Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα γίνονται προσκλήσεις και προκαλούνται «ιδεολογικές» και πολιτικές προσμίξεις. Όμως από όλα τα «συμβαλλόμενα» μέρη, παρά τις ενθουσιώδεις εκδηλώσεις που διαχέονται για το **τώρα** και τα «αποτελέσματα», εν τούτοις είναι έκδηλη η ασάφεια ως προς τις απώτερες επιδιώξεις.

Γιατί, αντίθετα, το να κατατίθεται ανοιχτά μια ολοκλη-

σα κατάσταση, το ζητούμενο, από την κυριαρχία και τους συνοδοιπόρους των επιλογών της, δεν βρίσκεται στο ποιοι θα μπουν στην καμπίνα του κυβερνήτη, αλλά να υπάρχουν πάντα οι προϋποθέσεις να μπει κάποιος ή κάποιοι ομαλά.

Αυτό επαναβεβαιώνεται σε όλες τις εκφάνσεις των κινήσεων που πραγματοποιούν οι πολιτικοί διαχειριστές των εξουσιαστικών υποθέσεων. Το πλέον πρόσφατο περιστατικό των ομιλιών, στην έκθεση Θεσσαλονίκης, των δύο από τους βασικούς εκφραστές των διαθέσεων και σχεδιασμών της κυριαρχίας, είναι αρκετά εύγλωττο.

Δεν είναι να απορεί κανείς πως ο ένας, κάτω από τέτοιες συνθήκες μπορεί να συγκαλύπτει τους υπουργούς που εμπλέκονται σε «σκάνδαλα», ενώ ο άλλος με μειλίχιους τόνους υποσχέθηκε πως θα καταργήσει τα νέα φορολογικά μέτρα. Όταν και όποτε έλθει στη διαχείριση των πραγμάτων. Μέχρι τότε όμως συνίσταται υπομονή, περίσκεψη, αυτοσυγκράτηση και προσήλωση στις δημοσκοπήσεις, που κατασκευάζουν πλέον μια άνοδο κατά μονάδες. Η ελπίδα για την καθήλωση έρχεται να αντικαταστήσει την ελπίδα που κινητοποιεί, δρα, εξεγείρει.

Η εναλλαγή των διαχειριστών των υποθέσεων της εγχώριας και ευρύτερης κυριαρχίας συμπορεύεται, από ένα σημείο και μετά, με κάποιου είδους χρονικά όρια που φαίνεται πως έχουν συμφωνηθεί ότι θα πρέπει να τηρούνται με την ανάλογη μεταβλητότητα που θα καθορίζεται από τις εκάστοτε συνθήκες.

Είναι φανερό πως η μεγάλη αναταραχή που υπήρξε στα χρόνια 1988-1990, καθόρισε μια άτυπη(;) συμφωνία ανάμεσα στα κορυφαία στελέχη της εξουσιαστικής πυραμίδας. Αυτό τουλάχιστον δείχνουν τα δεδομένα των περιόδων διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων, με μια ισομερή κατανομή από το 1990 και μετά. Πιο συγκεκριμένα έχουμε: 1990-1993 ΝΔ με Κ. Μητσοτάκη, 1993-1996 Πασόκ με Α. Παπανδρέου, 1996-2004 Πασόκ με Σημίτη και 2004 μέχρι σήμερα ΝΔ με Καραμανλή.

Είναι φανερό πως **το σπάσιμο μιας τέτοιου είδους κομματικής και χρονικής αλληλουχίας** θα μπορέσει να

Σ' αυτές τις προδιαγραφές εντάσσονται και οι σχεδιασμοί που στοχεύουν στη συγκράτηση και τον αποπροσανατολισμό του κόσμου, οι συγκαλύψεις αλλά και οι εσωκομματικές αντιθέσεις, κοινώς φαγωμάρες.

Μέσα από τα «σκάνδαλα» προσπαθούν να στρέψουν την προσοχή του κόσμου μακριά από τα μέτρα που συνεχώς επιβάλλονται. Μέτρα οικονομικής καταστολής, που εφαρμόζονται με τέτοιο τρόπο ώστε ξεγυμνώνουν την επίπλαστη εικόνα της ελευθερίας και αποκαλύπτουν την ουσία που δεν είναι άλλη από τις **συνθήκες σκλαβιάς κάτω από τις οποίες βρίσκονται οι άνθρωποι**.

Άλλωστε τα «σκάνδαλα» είναι μια εύκολη παγίδευση που προκαλεί την «κοινή γνώμη» να ασχοληθεί με τα **ζητήματα διανομής και αναδιανομής της λείας ανάμεσα στους παρατρεχάμενους της εξουσίας**. Είναι εξωπραγματικό να γίνονται αναφορές σε «χρήματα του λαού» και άλλες παρόμοιου είδους κουταμάρες, αφού είναι δεδομένο πως ο πλούτος δεν έχει καμία ιδιοκτησιακή σχέση με τον «λαό» αλλά με αυτούς στους οποίους έχει περιέλθει με άμεσους ή έμμεσους φόρους και την εκμετάλλευση των εκατομμυρίων σκλάβων, που φέρουν τον παραπλανητικό τίτλο πολίτες.

Από τη στιγμή που ο τεράστιος πλούτος βρίσκεται στα χέρια των εξουσιαστών - εκμεταλλευτών, η διαχείρισή του ανήκει αποκλειστικά σ' αυτούς, η δε διανομή μέρους αυτού του πλούτου αφορά και τις αμοιβές όσων συνεπικουρούν ενεργά διεκπεραιώνοντας τις υποθέσεις του κράτους και στηρίζοντας το σύστημα. Προς τι λοιπόν όλη αυτή η φασαρία και οι κραυγές;

Είναι προφανές πως οι «παραμερισμένοι» στα οικονομικά και πολιτικά οφέλη εκπρόσωποι άλλων κομματιών της κυριαρχίας επιδιώκουν μια αναδιανομή (με την ευκαιρία και της ισχνής πλειοψηφίας της ΝΔ στο κυνοβούλιο) χαρακτηρίζοντας ως «σκάνδαλα» τμήματα και διαδικασίες του συνολικού σκανδάλου, που έχει το όνομα κρατισμός.

Μ' αυτό τον τρόπο η «εύρυθμη» διανομή της λείας (χωρίς «παρεκτροπές» από τους κανόνες) δικαιώνεται και ο

ής σ' αυτό. Αυτό οφείλεται στο γεγονός πως **οι συνθήκες έντονων διαταραχών**, από τη στιγμή που διακυβεύουν την συντομότερη και σύμφωνα με τις επιδιώξεις των κρατούντων περαίωση των σχεδιασμών, **εμπεριέχουν κινδύνους εκτροπής**.

Αυτός είναι ο λόγος που αφήνεται να φανεί πως υπάρχουν «ευκαιρίες». Μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα γίνονται προσκλήσεις και προκαλούνται «ιδεολογικές» και πολιτικές προσμίξεις. Όμως από όλα τα «συμβαλλόμενα» μέρη, παρά τις ενθουσιώδεις εκδηλώσεις που διαχέονται για το **τώρα** και τα «αποτελέσματα», εν τούτοις είναι έκδηλη η ασάφεια ως προς τις απώτερες επιδιώξεις.

Γιατί, αντίθετα, το να κατατίθεται ανοιχτά μια ολοκληρωμένη στάση με προοπτική και αποκαλύπτοντας τις προθέσεις, καθιστά όσους το κάνουν ευάλωτους και μειώνουν μεγάλο μέρος του συγκαλυμμένου ή φανερού εξουσιαστικού τους προφίλ αλλά και τους πραγματικούς τους σκοπούς.

Οι ξεκαθαρισμένες και δημόσια κατατεθειμένες απόψεις, αντιθέτως, δεν αφήνουν πολλά περιθώρια. Σ' αυτή την περίπτωση κάθε κατεργάρης θα βρεθεί στον πάγκο του. Γι' αυτό η αοριστία, η γενίκευση και η αφαιρετικότητα είναι εργαλεία που χρησιμοποιεί η εξουσία. Είναι πολύ εύκολο να γίνεται αναφορά σε μέτρα, στην τάδε ή δείνα επαναστατική ή μη αλλαγή, όταν όχι μόνο είναι απροσδιόριστος ο στόχος, αλλά και τα μέσα δεν ανταποκρίνονται σε μια διαφορετική από την υπάρχουσα κατάσταση. Τουναντίον. Είναι εύπεπτη η υπόσχεση πως θα αλλάξουν πολλά πράγματα όταν αναλάβει τη διαχείριση το Α ή το Β κόμμα ή κομματίδιο, με ή χωρίς συνεργασία, χωρίς, όμως, να προσδιορίζονται με σαφήνεια, ούτε και σε ποιο χρόνο.

Έτσι, όταν αποσπασθεί η εκλογική συναίνεση ενός κομματιού της κοινωνίας, τότε οι χρόνοι, οι τρόποι, τα μέσα και τα πράγματα, γενικότερα, παίρνουν τη θέση που τους έχει προδιαγράψει ο εξουσιαστικός σχεδιασμός. Κάθε τί έχει τη σημασία του και εναπόκειται στη σύμπραξη των θεσμών και των μηχανισμών χειραγώγησης, στο να «χωνευτεί» η διαδικασία από την μια και από την άλλη **στην**

νται μια χαρά με τους μοναχούς. Που να σκεφτούν να αξιοποιήσουν το περίσσευμα των μεγαλεμπόρων ναρκωτικών και των μεγαλοαπατεώνων σε καίριες κυβερνητικές θέσεις, όπως τον Κεφαλογιάννη, αντί να τους εκτελούν δημόσια και από πάνω να κάνουν την ανεπίτρεπτη γαϊδουριά να στέλνουν τον λογαριασμό της σφαίρας στην οικογένεια των εκτελεσμένων…

Χρειάζεται φαντασία, δημιουργικότητα και προπάντων χιούμορ για να ονομάσει κανείς το «ξεπούλημα» της Ολυμπιακής «πατριωτικό καθήκον» (από τον προστατευόμενο του Ομίλου Αλαφούζου-Βγενόπουλου κύριο Χατζηδάκη) να ονομάσει ιδιωτικοποίηση την παραχώρηση φιλέτων σε ξένες κρατικές επιχειρήσεις, να βαφτίσει ΠΑΝΘΕΟΝ την νέα εταιρία (Στην Ρώμη ήταν μνημείο που έθαβαν τα σημαντικά κουφάρια) και να τοποθετήσει ως πρόεδρο τον κύριο Μπενόπουλο. Μπενόπουλος από την μία, Βγενόπουλος από την άλλη, μέσω του εμίρη του Κατάρ, του πιθανότερου αγοραστή, που θα επισκεφτεί ο Καραμανλής στις 26 Οκτώβρη.

Κάποτε γελάγαμε με την καρδιά μας βλέποντας ταινίες με «μπρούκληδες» και εμίρηδες που μοίραζαν ρολόγια δεξιά και αριστερά.

Αλλά στέρεψαν ακόμα και τα ψέματα ενώ οι ελιγμοί κυβερνώντων και αντιπολιτευόμενων γίνονται όλο και πιο δύσκολοι.

Η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται και είμαστε ακόμα στην αρχή…

Λεόν

συνέχεια από τη σελίδα 3

κοινωνική αντικρατική δράση να αναδείξει και να φέρει στο προσκήνιο το απελευθερωτικό πρόταγμα. Μια κατάσταση που επαναλαμβάνεται με αρκετές διαφοροποιήσεις την κάθε φορά.

Εφ' όσον, όπως ειπώθηκε, οι κίνδυνοι εκτροπής ή και ανατροπής των κατευθύνσεων της κυριαρχίας παραμένουν και πάντοτε υπάρχει δυνατότητα να πάρουν ανεξέλεγκτες διαστάσεις, μια άλλη διαδικασία έρχεται να βάλει κι αυτή το χεράκι της.

Πρόκειται για εκείνες τις κινήσεις που προέρχονται από την ερμηνεία των συνθηκών, όχι από την σκοπιά της ενταtικοποίησης της κοινωνικής δράσης, που θα συμβάλλει στην όλο και μεγαλύτερη αποδιοργάνωση του συστήματος, αλλά **σαν ευκαιρία για να υπάρξουν άμεσα και «χειροπιαστά» οφέλη**. Πόσες και πόσες εξεγέρσεις δεν χαντακώθηκαν μέσα από κάποιες αυξήσεις μισθών, τη στιγμή που θα μπορούσαν να μεταβληθούν σε επαναστάσεις!

Για τους κυβερνήτες είναι μια ευχάριστη «έκπληξη» να γεμίζει ο κοινωνικός χώρος από κάθε είδους συσπειρώσεις γύρω από τα πιο απίθανα ζητήματα. Αυτή είναι μια θετική κατάσταση για την κυριαρχία. Γι' αυτό και δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που δείχνουν μια αξιοπρόσεκτη εύνοια προς τέτοιες καταστάσεις που βασίζονται στη λογική πως θα υπάρξει «πολύ ψωμί» με «αγωνιστικές» κινητοποιήσεις.

Άλλωστε, όσο αυτές οι κινήσεις εντάσσονται σε διαδικασίες, δρουν αφομοιωτικά και αποσυμπιέζουν την κοινωνική δυσαρέσκεια. Έτσι, μέσα από τις κινήσεις για καθαρισμούς ρεμάτων και τις αναδασώσεις - δεντροφυτέματα μέχρι και τις προσπάθειες για τα διάφορα πάρκα και ακόμα παραπέρα με διάφορες συσπειρώσεις, που αναζητούν διευθετήσεις για την καλύτερη λειτουργία του συστήματος (πεζόδρομοι, ποδηλατόδρομοι, χώροι για παρκάρισμα κλπ), κατασκευάζονται τεχνικού χαρακτήρα ασχολίες, οι οποίες, εξ αιτίας της δεδομένης μερικότητάς τους, είναι αδύναμες να πραγματοποιήσουν μια ουσιαστική παρέμβαση σε πολύ πιο ουσιαστικά ζητήματα, που βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

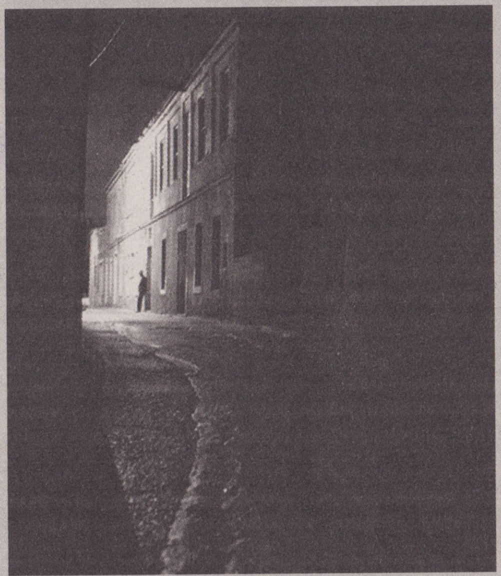
Κάθε ενασχόληση, όση διάρκεια κι αν έχει, εφ' όσον καταπιάνεται με ζητήματα που φαινομενικά δείχνουν πως κινούνται ανταγωνιστικά, (ενώ στην πραγματικότητα συμπορεύονται με την ένταξη διαφόρων αντιθέσεων μέσα στην προοπτική «ανάπτυξης» και «εκσυγχρονισμού»), αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να μοιραστούν κάποια ψίχουλα από το τεράστιο τραπέζι στο οποίο συνδαιτημονούν οι εξουσιαστές.

Αυτά τα ψίχουλα, που είναι πάντα διαθέσιμα όταν οι κοινωνικές συνθήκες γίνονται πιεστικές για τους άρχοντες, χρησιμεύουν στο **να παραπλανήσουν τον κόσμο και να προσελκύσουν τους εκκολαπτόμενους χειραγωγούς των** ας ανασχηματισμού του συστήματος και των προσώπων, που θα επανδρώσουν τους ενδιάμεσους μηχανισμούς για την καθήλωση του κοινωνικού χώρου.

Μέσα σ' ένα πλαίσιο διαταραχής, σε εξουσιαστικό και κοινωνικό πεδίο, εκείνο που προβάλλεται, μεταξύ άλλων, είναι παλιές και αποδειγμένα αποτυχημένες μεθοδεύσεις και συνταγές, που όμως παρουσιάζονται σαν ο καινούργιος δρόμος για την απελευθέρωση της κοινωνίας από την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

Για να επιτευχθεί μάλιστα αυτό, γίνεται προσπάθεια να παραμεριστούν και να υποβαθμιστούν ως δήθεν αποτυχημένες εκείνες οι πρακτικές, που στην πραγματικότητα **έχουν αποδειχθεί πως συμβάλλουν ουσιαστικά στην απελευθερωτική προοπτική και στην καταστροφή του κράτους και των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών**.

Προβάλλεται, λοιπόν, αυτός ο «καινούργιος» δρόμος και σαν μια «ευκαιρία» που θα αποφέρει «επιτυχίες και νίκες» και θα εδραιώσει κινήματα και διαδικασίες. Άλλωστε, οι ειδικοί της εξουσίας γνωρίζουν πως το κίνημα όσο πιο

δομημένο είναι, τόσο πιο εξουσιαστικά και κατασταλτικά δρα.

Γνωρίζουν πως μέσα από ένα κίνημα, ανεξαρτήτως της έκτασης και της πολιτικής βαρύτητας που έχει, λαμβάνο- περιορισμό της κοινωνικής συγκρουσιακής προοπτικής, όταν οι συνθήκες επιβάλλουν την γενίκευση και «κεντροποίησή» της, τόσο σε συλλογικό όσο και σε ατομικό επίπεδο; Μια «κεντροποίηση» που δεν ανταγωνίζεται την περιφερειακή δράση αλλά την ενισχύει και ενισχύεται απ' αυτήν.

Ακόμα κι αν δεν υπήρχαν οι τόσοι και τόσοι επιπρόσθετοι λόγοι (που θα μπορούσαν να καταγραφούν), απλά και μόνο όσοι προαναφέρθηκαν και αφορούν μια ένταση της κρατικής επίθεσης με την ομπρέλα των διεθνών κέντρων, είναι ικανοί να μας υποχρεώσουν, να τοποθετηθούμε από τη σκοπιά της αναρχικής θεώρησης και της απελευθερωτικής προοπτικής. Αυτή η στάση και τοποθέτηση μάς βρίσκει **αντίθετους σε αυτοπεριοριστικές λογικές και κινήσεις**, ιδιαίτερα σε συνθήκες (όπως οι τωρινές), όπου το άπλωμα της κοινωνική δράσης δεν είναι απλά επιθυμητό, αλλά πραγματοποιήσιμο.

Αυτός είναι ο λόγος όπου η κάθε διεκδίκηση, στο βαθμό που δεν συνδέεται άμεσα και ριζικά με την καταστροφή των άμεσων και μακροπρόθεσμων σχεδιασμών των κρατιστών, καταλήγει να βρίσκεται στη θέση **ενός ακόμη κλειδιού που θα διασφαλίσει την εκτόνωση των εντάσεων και το πέρασμα στην παθητικοποίηση, ενός μέρους των αγωνιζόμενων ανθρώπων**. Από κει και πέρα μπορεί εύκολα να αναζητηθεί σε πιο κεφάλι θα πέσει το ανάθεμα.

Αυτός είναι ο λόγος που δεν θα μπορούσαμε να ευνοήσουμε την κατασκευή ή ανασύσταση εξουσιαστικών πολιτικών σχηματισμών ή ομάδων από «ειδικούς» σε σχέση με ζητήματα και πρακτικές. Που δεν ευνοούμε τις διαδικασίες που έχουν «ψωμί», αλλά δεν έχουν ίχνος λόγου και δράσης προς την κατεύθυνση της **αναρχικής κοινωνικής απελευθέρωσης**.

Υπάρχει πλούσια εμπειρία για όλα όσα προαναφέρθηκαν και **προέρχεται από καταστάσεις που έχουν σημειωθεί αρκετές φορές στο παρελθόν**. Αυτή η εμπειρία έχει δείξει πως: **Στην καλύτερη περίπτωση** όλα αυτά τα πολιτικά - εξουσιαστικά κατασκευάσματα (ή κάποια από αυτά) θα διαλυθούν, αφού δεν θα μπορούν να αντιμετωπίσουν με κοινωνικούς - απελευθερωτικούς όρους την πραγματικότητα που θα μετασχηματιστεί. **Στη χειρότερη**, θα αποτελέσουν τμήματα του συστήματος ενδυναμωμένα και αναβαπτισμένα μέσα από «αγώνες».

Οι δυνατότητες υπάρχουν

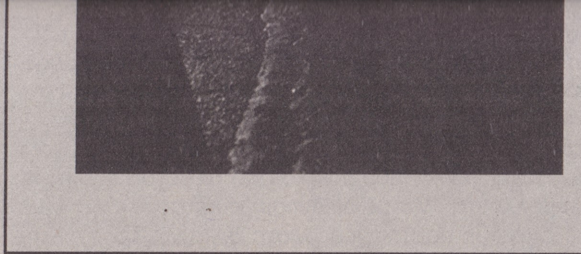
Σ' ό,τι αφορά τις δυνατότητες απλώματος της κοινωνικής αναρχικής δράσης, δεν χρειάζεται να πάμε σε πλατιές αναλύσεις για να εξηγήσουμε την κατάσταση που βρίσκεται μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Έχει περάσει ένας ολόκληρος χρόνος από τις εκλογές

ση σε πολύ πιο ουσιαστικά ζητήματα, που βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Κάθε ενασχόληση, όση διάρκεια κι αν έχει, εφ' όσον καταπιάνεται με ζητήματα που φαινομενικά δείχνουν πως κινούνται ανταγωνιστικά, (ενώ στην πραγματικότητα συμπορεύονται με την ένταξη διαφόρων αντιθέσεων μέσα στην προοπτική «ανάπτυξης» και «εκσυγχρονισμού»), αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να μοιραστούν κάποια ψίχουλα από το τεράστιο τραπέζι στο οποίο συνδαιτημονούν οι εξουσιαστές.

Αυτά τα ψίχουλα, που είναι πάντα διαθέσιμα όταν οι κοινωνικές συνθήκες γίνονται πιεστικές για τους άρχοντες, χρησιμεύουν στο **να παραπλανήσουν τον κόσμο και να προσελκύσουν τους εκκολαπτόμενους χειραγωγούς των διάφορων ανθρώπινων ομάδων, πολιτικών συσπειρώσεων και κινήσεων**. Εκείνους, δηλαδή, που θα διαδεχθούν όσους πρόκειται να αποσυρθούν στα πλαίσια της διαδικασί-

δομημένο είναι, τόσο πιο εξουσιαστικά και κατασταλτικά δρα.

Γνωρίζουν πως μέσα από ένα κίνημα, ανεξαρτήτως της έκτασης και της πολιτικής βαρύτητας που έχει, λαμβάνονται αποφάσεις που πρέπει να εκτελεστούν και μάλιστα πολλές φορές ντυμένες με τον μανδύα της συναπόφασης.

Γνωρίζουν, πως το κάθε κίνημα θα παλέψει για να αναστείλει (ακόμα και με «συγκρουσιακές» κινήσεις) **τα όσα προτάσσει η κοινωνική κατάσταση και οι διαθέσεις του κόσμου**. Σε μια τέτοια βάση και κατεύθυνση προκρίνονται ή στήνονται συνεργασίες με αριστερά σχήματα και ταυτόχρονα πασχίζεται να ξεχαστεί ή να «σκεπαστεί» το γεγονός πως **η αριστερά είναι φορέας και εκφραστής εξουσιαστικών απόψεων, ιδεολογιών και πρακτικών**.

Στην ουσία, όλη αυτή η φιλολογία και τεχνική των φανερών ή συγκαλυμμένων (που σε κάποια στιγμή αποκαλύπτονται) συνεργασιών, βασίζεται στη εξουσιαστική - καπιταλιστική λογική του «άμεσου αποτελέσματος» του εφικτού κέρδους, που θεωρείται δυνατό ή βέβαιο πως θα υπάρξει. Αυτό, **το άμεσο ή βραχυπρόθεσμο αποτέλεσμα είναι στην ουσία μια χίμαιρα** κι έτσι, όταν οι κίνδυνοι για ουσιαστική εκτροπή των σχεδιασμών της εξουσίας θα παρέλθουν, τότε το κράτος θα «μετατρέψει» τις «νίκες» σε αυτό που πραγματικά είναι από την αρχή: **οδυνηρές αποτυχίες**.

Άλλωστε, πως αλλιώς θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν οι κινήσεις «αποκέντρωσης» (με όλες της τις εκδοχές: της δράσης, του χώρου και του προβλήματος) σε συνθήκες αρκετά δύσκολες για το κράτος και τους επιχειρηματίες;

Είναι δυνατόν να μην επιδιώκεται το άπλωμα των συγκρουσιακών κοινωνικών πρακτικών και η οικειοποίησή τους από όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο;

Είναι δυνατόν να αφήνεται στα χέρια των κομματικών, ειδικών της πολιτικής διαχείρισης, η αντιμετώπιση της οικονομικής «αφαίμαξης» των σκλάβων της «σύγχρονης εποχής»;

Δεν υπάρχει αποτυχία (ή τουλάχιστον οδηγεί σε τέτοια αποτελέσματα) με την εξειδίκευση και τον

τωπίσουν με κοινωνικούς - απελευθερωτικούς όρους την πραγματικότητα που θα μετασχηματιστεί. **Στη χειρότερη**, θα αποτελέσουν τμήματα του συστήματος ενδυναμωμένα και αναβαπτισμένα μέσα από «αγώνες».

Οι δυνατότητες υπάρχουν

Σ' ό,τι αφορά τις δυνατότητες απλώματος της κοινωνικής αναρχικής δράσης, δεν χρειάζεται να πάμε σε πλατιές αναλύσεις για να εξηγήσουμε την κατάσταση που βρίσκεται μπροστά στα μάτια όλου του κόσμου.

Έχει περάσει ένας ολόκληρος χρόνος από τις εκλογές και το τεράστιο κύμα εμπρησμών των δασών, που για δύο ολόκληρους μήνες σάρωσε τον ελλαδικό χώρο. Κι όμως, παρά το ανάθεμα για τους «δεξιούς» κυβερνήτες, αυτοί «επανεκλέχτηκαν» έστω και με ισχνή πλειοψηφία.

Ακολούθησε ένα μπαράζ «σκανδάλων» με αρχή την υπόθεση Ζαχόπουλου. Μετά ήρθε η Ζήμενς, η ιστορία με τον Βουλγαράκη και ταυτόχρονα η περίπτωση της Μονής Βατοπεδίου με επίκεντρο τους Ρουσόπουλο - Ζαχαρέα. Προηγούμενα είχαμε την περίπτωση των υποκλοπών των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και του «προστάτη των αλλοδαπών» Μαγγίνα.

Θα ήταν αναμενόμενο, μετά από τα τόσα «σκάνδαλα», να έχει «πέσει» η όποια κυβέρνηση στηριζόταν στην πλειοψηφία των δύο μόνο μονάδων. Θα μπορούσε, άλλωστε, να θεωρηθεί μια συνηθισμένη έκβαση σε ανάλογες περιπτώσεις.

Πολύ περισσότερο μάλιστα, θα πρόσθετε κάποιος, όταν υπάρχει και η λεγόμενη εσωτερική αντίθεση βουλευτών και υπουργών, που με διάφορες τοποθετήσεις τους εντός κι εκτός βουλής σε ιστοσελίδες και έντυπα, σε ραδιόφωνα και τηλεοράσεις στηλιτεύουν και επιτίθενται με σφοδρότητα κατά των ομοίων τους.

Κι όμως. Κανόνες που να ισχύουν παντού και πάντα δεν υπάρχουν. Κάθε περίπτωση και κάθε κατάσταση είναι συγκεκριμένη. Όπως και η εμπειρία που αποκομίζεται. Γιατί, άλλη η πραγματικότητα που ίσχυε πριν από είκοσι χρόνια κι άλλο το σήμερα. **Η διαδικασία ενοποίησης της κυριαρχίας**, όπως έχουμε ξαναγράψει, **δεν είναι κάτι έξω από τις κοινωνίες και τα επί μέρους συστατικά της, τα διάφορα κράτη**. Ο πολλαπλασιασμός των κρατών δεν αποδυναμώνει την κυριαρχία. Το ίδιο συμβαίνει και με τον πολλαπλασιασμό των κομμάτων στο κοινοβούλιο. Και μέσα σ' αυτό το πλέγμα εντάσεων και αλληλοδιεισδύσεων, η αριστερά, σ' όλες της τις αποχρώσεις, αποτελεί μιαν κατ' εξοχήν εξουσιαστική και κατασταλτική δύναμη στον κάθε κοινωνικό χώρο και ιδιαίτερα στον ελλαδικό.

Οι άνευρες κι εκτονωτικές της πορείες (όπως αυτές στην φετεινή έκθεση Θεσσαλονίκης) συμπληρώνουν το α-

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,

εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
και το τηλέφωνο επικοινωνίας **69 73 79 92 07**

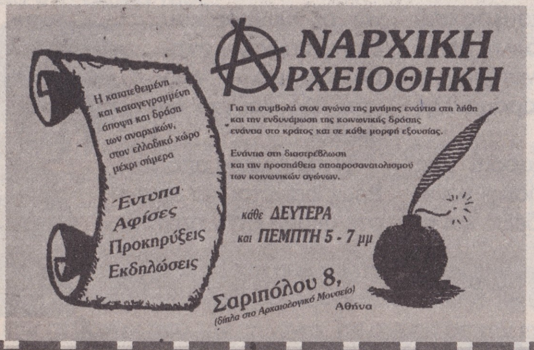
***

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα
και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας **6992231286**

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

ντιπολιτευτικό κλίμα των βουλευτών της ΝΔ, στην προκειμένη περίπτωση, που, πέρα από τις πραγματικές αντιθέσεις και τα συμφέροντα που εξυπηρετούν, βαδίζουν στη δοκιμασμένη επί Πασοκικής διαχείρισης πρακτική τής «εσωτερικής αντιπολίτευσης».

Η «εσωτερική αντιπολίτευση» που έχει ανθίσει ιδιαίτερα στο διάστημα των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, όχι μόνο συμπληρώνει τα «κενά» και τις αδυναμίες τής θεσμοθετημένης αντιπολίτευσης αλλά συγκρατεί και τη δυσαρέσκεια του κόσμου. **Δρα βελτιωτικά χωρίς να ανατρέπει τους σχεδιασμούς των εξουσιαστών.** Συσπειρώνει, μέσα στα πλαίσια της πολιτικής χειραγώγησης, εκείνους τους κομματικούς οπαδούς που μέσα στο τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό πρόβλημα, -που τους προκαλεί η γενικότερη πολιτική διεκπεραίωση των επιταγών της εγχώριας και ευρύτερης κυριαρχίας-, θα μπορούσαν να αποδεσμευτούν και να προκαλέσουν μια σοβαρή κοινωνική και πολιτική κρίση. Κρίση που, χωρίς να προέρχεται από τη βούλησή τους αυτήν καθ' εαυτή, θα προέκυπτε από το συνολικότερη κατάσταση και οξυνόταν από τη συγκυρία.

Μπορεί μεν τα όσα ίσχυαν πριν μερικές δεκάδες χρόνια να μη μπορούν να ενεργοποιηθούν και να αντιστοιχηθούν με τις σημερινές συνθήκες, όμως η ουσιαστική προϋπόθεση υπάρχει και είναι **η έντονη και καθοριστική δράση των καταπιεσμένων.** Υπ' αυτή την έννοια, η αυτοπροσδιοριζόμενη αντικρατική δράση δεν αφήνει περιθώρια στους εξουσιαστές να πραγματοποιούν τους χειραγωγικούς τους ελιγμούς και να κατευθύνουν τους ανθρώπους στην παραίτηση.

Είναι ξεκαθαρισμένο πως η οργανωμένη ιδεολογική και πολιτική εγκατάλειψη στους κομματικούς χειραγωγικούς χειρισμούς δεν είναι μια αυτόματη και φυσιολογική διεργασία. Εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Ανεξάρτητα από το πώς θα ονομαστούν και ποια χροιά θα έχουν, περνούν μέσα από αριστερές και προοδευτικές, συμμαχίες και συμπτύξεις. **Τέτοιες διαδικασίες έχουν την τάση να μετατρέπουν την απελευθερωτική και συγκρουσιακή δράση σε εκποιήσιμο εμπόρευμα στα χέρια των αριστερών και λοιπών «προοδευτικών» δυνάμεων.**

Ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες αποδεικνύεται πως **η ενοποιημένη κυριαρχία** σε κάθε επί μέρους κρατική συγκρότηση, αντί να είναι ισχυρή, **βρίσκεται σε ολοφάνερη αδυναμία, με τους παράγοντες που την υπηρετούν να παραπαίουν ανάμεσα στην αυτοκρατορική αναισθησία και τον πανικό,** που προέρχεται από το πραγματικό ενδεχόμενο του ξεσπάσματος της κοινωνικής οργής.

Γιατί, αντίθετα με όσα υποστη-

Συνεχίζονται οι αφαιρέσεις και διανομές αγαθών και ειδών πρώτης ανάγκης

Στη Θεσσαλονίκη, την Πέμπτη 4 Σεπτέμβρη στις 12:30, ομάδα ατόμων πραγματοποίησε παρέμβαση ενάντια στην ακρίβεια σε κατάστημα γνωστής αλυσίδας σούπερ μάρκετ στην οδό Μακεδονικής Αμύνης. Τα είδη πρώτης ανάγκης που αφαιρέθηκαν μοιράστηκαν σε κόσμο παρακείμενης λαϊκής αγοράς.

Το ίδιο έγινε το Σάββατο 20 Σεπτέμβρη στην **Τούμπα.**

Την ίδια μέρα, στις 2 παρά δέκα το μεσημέρι, πραγματοποιήθηκε, στην **Αθήνα**, παρέμβαση ενάντια σε σούπερ μάρκετ της αλυσίδας Ατλάντικ επί της οδού Λ. Ριανκούρ, δίπλα στο σταθμό του μετρό Πανόρμου στους Αμπελόκηπους. Τριάντα με σαράντα άτομα γέμισαν καλάθια και τα καρότσια με σκοπό να τα μοιράσουν στη παρακείμενη λαϊκή και στη γύρω πολυσύχναστη περιοχή.

Εξ αιτίας της δουλικής στάσης ορισμένων εργαζομένων, που προσπάθησαν να εμποδίσουν τους συντρόφους να διαφύγουν και μιας ατυχούς συνάντησης με περιπολικό έξω από την είσοδο του καταστήματος, το μοίρασμα δεν ολοκληρώθηκε όπως ακριβώς είχε προγραμματιστεί.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε:

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Σε μία περίοδο που τα μέσα μαζικής εξαπάτησης και οι διαφόρων χρωμάτων πολιτικοί φλυαρούν περί του προβλήματος της «ακρίβειας», εμείς, αντιλαμβανόμαστε ότι το πρόβλημα είναι το ίδιο το σύστημα, η εξουσία και η εκμετάλλευση. Γι' αυτό επιλέξαμε να δράσουμε εναντίον των αφεντικών που επωφελούνται όταν δυσχεραίνουν τις ήδη απάνθρωπες συνθήκες επιβίωσης μας.

Θεωρώντας ότι η λύση βρίσκεται μόνο μέσα από την έμπρακτη εναντίωση στη μισθωτή δουλεία, αποφασίσαμε να απαλλοτριώσουμε προϊόντα από υποκαταστήματα μεγάλων αλυσίδων σούπερ μάρκετ και να τα διανείμουμε στους ανθρώπους που τα δικαιούνται. Πραγματοποιώντας τη δράση αυτή με μόνο μας όπλο τη δύναμη της συλλογικής οργάνωσης αποδεικνύουμε ότι ο καθένας μπορεί να αγωνιστεί ενάντια στο σύστημα υποδούλωσης, αρκεί να το αποφασίσει. Σκοπός μας είναι αυτό που κάνουμε να εξαπλωθεί κοινωνικά και να το κάνουν όλοι.

Το να μας αποδοθεί ο ρόλος του ήρωα ή του «Ρομπέν», μας απομακρύνει από το στόχο μας που είναι να καταργήσουμε όλους τους διαχωρισμούς και τις διαιρέσεις της κοινωνίας σε αυτούς που αποφασίζουν με αυτούς που υπακούν, και αντίστοιχα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους. Γι αυτό οι αστικές εφημερίδες, όντας όργανα των εκμεταλλευτών, φορείς της κρατικής προπαγάνδας, επειδή δεν μπορούν να αποκρύψουν ή να συκοφαντήσουν τις δράσεις μας, τις διαστρεβλώνουν αποδίδοντας μας έναν ρόλο που εξ' αρχής αρνηθήκαμε. Δύο απ' αυτές έφτασαν στο εξωφρενικό σημείο να δημοσιεύσουν συνεντεύξεις από ανύπαρκτα πρόσωπα που δήθεν ανήκουν σε μας τα οποία βέβαια λένε μπαρούφες, αποδεικνύοντας ότι οι δημοσιογράφοι δεν είναι παρά επαγγελματίες του ψεύδους.

Εμείς απαντάμε με τη συνέχιση της δράσης μας. Ο δρόμος για την ελευθερία περνά

γοποιηθούν και να αντιστοιχηθούν με τις σημερινές συνθήκες, όμως η ουσιαστική προϋπόθεση υπάρχει και είναι **η έντονη και καθοριστική δράση των καταπιεσμένων**. Υπ' αυτή την έννοια, η αυτοπροσδιοριζόμενη αντικρατική δράση δεν αφήνει περιθώρια στους εξουσιαστές να πραγματοποιούν τους χειραγωγικούς τους ελιγμούς και να κατευθύνουν τους ανθρώπους στην παραίτηση.

Είναι ξεκαθαρισμένο πως η οργανωμένη ιδεολογική και πολιτική εγκατάλειψη στους κομματικούς χειραγωγικούς χειρισμούς δεν είναι μια αυτόματη και φυσιολογική διεργασία. Εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Ανεξάρτητα από το πώς θα ονομαστούν και ποια χροιά θα έχουν, περνούν μέσα από αριστερές και προοδευτικές, συμμαχίες και συμπτύξεις. **Τέτοιες διαδικασίες έχουν την τάση να μετατρέπουν την απελευθερωτική και συγκρουσιακή δράση σε εκποιήσιμο εμπόρευμα στα χέρια των αριστερών και λοιπών «προοδευτικών» δυνάμεων**.

Ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες αποδεικνύεται πως **η ενοποιημένη κυριαρχία** σε κάθε επί μέρους κρατική συγκρότηση, αντί να είναι ισχυρή, **βρίσκεται σε ολοφάνερη αδυναμία, με τους παράγοντες που την υπηρετούν να παραπαίουν ανάμεσα στην αυτοκρατορική αναισθησία και τον πανικό**, που προέρχεται από το πραγματικό ενδεχόμενο του ξεσπάσματος της κοινωνικής οργής.

Γιατί, αντίθετα με όσα υποστηρίζει και καλλιεργεί η εξουσία, η αδράνεια του κόσμου είναι φαινομενική. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν και αδρανοποιημένα ή «βραδυπορούντα» κομμάτια της. Στην παρούσα φάση πάντως, η τάση της κοινωνίας είναι προς ένα ξέσπασμα.

Εφ' όσον η κοινωνία δεν είναι κλεισμένη μέσα σε στεγανοποιημένους και απόλυτα ελέγξιμους χώρους, τα πάντα συνεχίζουν να είναι αναμενόμενα. Τα βίαια ξεσπάσματα σε σχέση με διάφορα ζητήματα (π.χ. Λευκίμη) δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν τυχαίες εκδηλώσεις.

Γι' αυτό και οι προσπάθειες των κομματικών και συνδικαλιστικών μηχανισμών επικεντρώνονται στον αποπροσανατολισμό, την πίεση των δημοσκοπήσεων, την προπαγάνδα μέσω των ΜΜΕ και τις καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις πως «δεν θα περάσουν τα φορολογικά μέτρα».

Από την άλλη μεριά οι «κινηματικές» πρακτικές που προσπαθούν να αποκόψουν τα δραστήρια κομμάτια της κοινωνίας από συγκρουσιακές κοινωνικές συνθέσεις συμπορεύονται με τον κατασκευασμένο **μύθο της κοινωνικής απάθειας**. Η οποία όχι μόνο δεν υπάρχει αλλά αν λάβουμε υπ' όψιν όλη αυτή την πολυδιασπασμένη κινητικότητα, θα διαπιστώσουμε πως όχι μόνο το αντίθετο συμβαίνει, αλλά και ότι **οι όροι κοινωνικών συνθέσεων είναι πραγματικοί**. Αυτή η αλήθεια είναι υπολογίσιμη από το κράτος κάνοντάς το να καταφεύγει ή να ευνοεί μεθοδεύσεις που έχουν προαναφερθεί.

Ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες, όπως και πάντοτε, οι αναρχικοί-ές δεν έχουν

λάθια και τα καρότσια με σκοπό να τα μοιράσουν στη παρακείμενη λαϊκή και στη γύρω πολυσύχναστη περιοχή.

Εξ αιτίας της δουλικής στάσης ορισμένων εργαζομένων, που προσπάθησαν να εμποδίσουν τους συντρόφους να διαφύγουν και μιας ατυχούς συνάντησης με περιπολικό έξω από την είσοδο του καταστήματος, το μοίρασμα δεν ολοκληρώθηκε όπως ακριβώς είχε προγραμματιστεί.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε:

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Σε μία περίοδο που τα μέσα μαζικής εξαπάτησης και οι διαφόρων χρωμάτων πολιτικοί φλυαρούν περί του προβλήματος της «ακρίβειας», εμείς, αντιλαμβανόμαστε ότι το πρόβλημα είναι το ίδιο το σύστημα, η εξουσία και η εκμετάλλευση. Γι' αυτό επιλέξαμε να δράσουμε εναντίον των αφεντικών που επωφελούνται όταν δυσχεραίνουν τις ήδη απάνθρωπες συνθήκες επιβίωσης μας.

Θεωρώντας ότι η λύση βρίσκεται μόνο μέσα από την έμπρακτη εναντίωση στη μισθωτή δουλεία, αποφασίσαμε να απαλλοτριώσουμε προϊόντα από υποκαταστήματα μεγάλων αλυσίδων σούπερ μάρκετ και να τα διανείμουμε στους ανθρώπους που τα δικαιούνται. Πραγματοποιώντας τη δράση αυτή με μόνο μας όπλο τη δύναμη της συλλογικής οργάνωσης αποδεικνύουμε ότι ο καθένας μπορεί να αγωνιστεί ενάντια στο σύστημα υποδούλωσης, αρκεί να το αποφασίσει. Σκοπός μας είναι αυτό που κάνουμε να εξαπλωθεί κοινωνικά και να το κάνουν όλοι.

Το να μας αποδοθεί ο ρόλος του ήρωα ή του «Ρομπέν», μας απομακρύνει από το στόχο μας που είναι να καταργήσουμε όλους τους διαχωρισμούς και τις διαιρέσεις της κοινωνίας σε αυτούς που αποφασίζουν με αυτούς που υπακούν, και αντίστοιχα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους. Γι αυτό οι αστικές εφημερίδες, όντας όργανα των εκμεταλλευτών, φορείς της κρατικής προπαγάνδας, επειδή δεν μπορούν να αποκρύψουν ή να συκοφαντήσουν τις δράσεις μας, τις διαστρεβλώνουν αποδίδοντας μας έναν ρόλο που εξ' αρχής αρνηθήκαμε. Δύο απ' αυτές έφτασαν στο εξωφρενικό σημείο να δημοσιεύσουν συνεντεύξεις από ανύπαρκτα πρόσωπα που δήθεν ανήκουν σε μας τα οποία βέβαια λένε μπαρούφες, αποδεικνύοντας ότι οι δημοσιογράφοι δεν είναι παρά επαγγελματίες του ψεύδους.

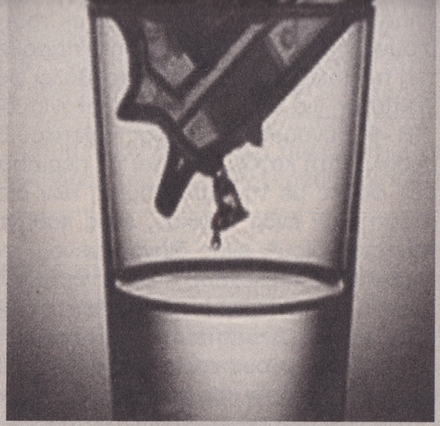
Εμείς απαντάμε με τη συνέχιση της δράσης μας. Ο δρόμος για την ελευθερία περνά μέσα από την εξέγερση. Για να οργανωθούν οι κοινωνικές σχέσεις στη βάση της αμοιβαιότητας και της αλληλεγγύης, σε μία κοινότητα όπου οι άνθρωποι θα μοιράζονται τα προϊόντα της εργασίας τους απαλλαγμένοι από τη διαμεσολάβηση του χρήματος.

Αντώνης, Μήτσος, Μιχάλης, Αλέκα, Κατερίνα,
κυρά Λένα, Βασίλης, Κώστας, κυρ Γιάννης,
Νίκος, Μπάμπης και οι φίλοι τους

ΥΓ 1. Οι λεηλασίες της περιουσίας των μεγαλοαφεντικών, γενικεύονταν ανέκαθεν σε συνθήκες κοινωνικών εξεγέρσεων. Δεν είναι το χόμπι κάποιων νεαρών από τις χώρες του αναπτυγμένου κόσμου, αλλά η λύση που εφαρμόζουν οι «απόκληροι», σε ολόκληρη τη γη, από την Αργεντινή μέχρι το Ιράκ.

ΥΓ 2. Επειδή αποτελεί αφορμή για συκοφαντίες, επαναλαμβάνουμε ότι καλύπτουμε τα πρόσωπά μας ώστε να μην αναγνωριζόμαστε από τους μπάτσους, επαγγελματίες ή εθελοντές ρουφιάνους.

κών» δυνάμεων.

Ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες αποδεικνύεται πως **η ενοποιημένη κυριαρχία** σε κάθε επί μέρους κρατική συγκρότηση, αντί να είναι ισχυρή, **βρίσκεται σε ολοφάνερη αδυναμία, με τους παράγοντες που την υπηρετούν να παραπαίουν ανάμεσα στην αυτοκρατορική αναισθησία και τον πανικό**, που προέρχεται από το πραγματικό ενδεχόμενο του ξεσπάσματος της κοινωνικής οργής.

Γιατί, αντίθετα με όσα υποστηρίζει και καλλιεργεί η εξουσία, η αδράνεια του κόσμου είναι φαινομενική. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν και αδρανοποιημένα ή «βραδυπορούντα» κομμάτια της. Στην παρούσα φάση πάντως, η τάση της κοινωνίας είναι προς ένα ξέσπασμα.

Εφ' όσον η κοινωνία δεν είναι κλεισμένη μέσα σε στεγανοποιημένους και απόλυτα ελέγξιμους χώρους, τα πάντα συνεχίζουν να είναι αναμενόμενα. Τα βίαια ξεσπάσματα σε σχέση με διάφορα ζητήματα (π.χ. Λευκίμη) δεν μπορούν να θεωρηθούν σαν τυχαίες εκδηλώσεις.

Γι' αυτό και οι προσπάθειες των κομματικών και συνδικαλιστικών μηχανισμών επικεντρώνονται στον αποπροσανατολισμό, την πίεση των δημοσκοπήσεων, την προπαγάνδα μέσω των ΜΜΕ και τις καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις πως «δεν θα περάσουν τα φορολογικά μέτρα».

Από την άλλη μεριά οι «κινηματικές» πρακτικές που προσπαθούν να αποκόψουν τα δραστήρια κομμάτια της κοινωνίας από συγκρουσιακές κοινωνικές συνθέσεις συμπορεύονται με τον κατασκευασμένο **μύθο της κοινωνικής απάθειας**. Η οποία όχι μόνο δεν υπάρχει αλλά αν λάβουμε υπ' όψιν όλη αυτή την πολυδιασπασμένη κινητικότητα, θα διαπιστώσουμε πως όχι μόνο το αντίθετο συμβαίνει, αλλά και ότι **οι όροι κοινωνικών συνθέσεων είναι πραγματικοί**. Αυτή η αλήθεια είναι υπολογίσιμη από το κράτος κάνοντάς το να καταφεύγει ή να ευνοεί μεθοδεύσεις που έχουν προαναφερθεί.

Ιδιαίτερα στις παρούσες συνθήκες, όπως και πάντοτε, οι αναρχικοί-ές δεν έχουν λόγους να υπηρετούν πρακτικές που συμπορεύονται ή διευκολύνουν την όποια αριστερή πολιτική κατεύθυνση, όσο κι αν αυτή διαφημίζει ή υπαινίσσεται με φανφαρονισμούς την «επαναστατική» ή ανατρεπτική της βαρκαρόλα.

Είναι πολλά τα όσα συνδέουν τους αναρχικούς με τα κομμάτια της κοινωνίας, που ξεσηκώνονται κι αγωνίζονται και άπειρα αυτά που τους χωρίζουν από την εξουσία, την κάθε μορφής εξουσία. Γι' αυτό συνεχίζουμε και επιμένουμε στα όσα η ίδια η πραγματικότητα μας αποδεικνύει.

Η υπομονή, λένε, έχει τα όριά της. Αν αυτά δεν είναι μετρήσιμα σε ατομικό επίπεδο, άλλο τόσο πιο απροσδιόριστα είναι στον κοινωνικό χώρο, όπου συμπλέκονται οι «υπολογίσιμοι» και οι ανεξέλεγκτοι παράγοντες.

Γι' αυτό και για μια ακόμη φορά θα επισημάνουμε:

Οι συνθήκες είναι εξαιρετικές.

Μπορούν να γίνουν θαυμάσιες...

Συσπείρωση Αναρχικών

οργάνωσης αποδεικνύουμε ότι ο καθένας μπορεί να αγωνιστεί ενάντια στο σύστημα υποδούλωσης, αρκεί να το αποφασίσει. Σκοπός μας είναι αυτό που κάνουμε να εξαπλωθεί κοινωνικά και να το κάνουν όλοι.

Το να μας αποδοθεί ο ρόλος του ήρωα ή του «Ρομπέν», μας απομακρύνει από το στόχο μας που είναι να καταργήσουμε όλους τους διαχωρισμούς και τις διαιρέσεις της κοινωνίας σε αυτούς που αποφασίζουν με αυτούς που υπακούν, και αντίστοιχα σε εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους. Γι αυτό οι αστικές εφημερίδες, όντας όργανα των εκμεταλλευτών, φορείς της κρατικής προπαγάνδας, επειδή δεν μπορούν να αποκρύψουν ή να συκοφαντήσουν τις δράσεις μας, τις διαστρεβλώνουν αποδίδοντας μας έναν ρόλο που εξ' αρχής αρνηθήκαμε. Δύο απ' αυτές έφτασαν στο εξωφρενικό σημείο να δημοσιεύσουν συνεντεύξεις από ανύπαρκτα πρόσωπα που δήθεν ανήκουν σε μας τα οποία βέβαια λένε μπαρούφες, αποδεικνύοντας ότι οι δημοσιογράφοι δεν είναι παρά επαγγελματίες του ψεύδους.

Εμείς απαντάμε με τη συνέχιση της δράσης μας. Ο δρόμος για την ελευθερία περνά μέσα από την εξέγερση. Για να οργανωθούν οι κοινωνικές σχέσεις στη βάση της αμοιβαιότητας και της αλληλεγγύης, σε μία κοινότητα όπου οι άνθρωποι θα μοιράζονται τα προϊόντα της εργασίας τους απαλλαγμένοι από τη διαμεσολάβηση του χρήματος.

Αντώνης, Μήτσος, Μιχάλης, Αλέκα, Κατερίνα,
κυρά Λένα, Βασίλης, Κώστας, κυρ Γιάννης,
Νίκος, Μπάμπης και οι φίλοι τους

ΥΓ 1. Οι λεηλασίες της περιουσίας των μεγαλοαφεντικών, γενικεύονταν ανέκαθεν σε συνθήκες κοινωνικών εξεγέρσεων. Δεν είναι το χόμπι κάποιων νεαρών από τις χώρες του ανεπτυγμένου κόσμου, αλλά η λύση που εφαρμόζουν οι «απόκληροι», σε ολόκληρη τη γη, από την Αργεντινή μέχρι το Ιράκ.

ΥΓ 2. Επειδή αποτελεί αφορμή για συκοφαντίες, επαναλαμβάνουμε ότι καλύπτουμε τα πρόσωπά μας ώστε να μην αναγνωριζόμαστε από τους μπάτσους, επαγγελματίες ή εθελοντές ρουφιάνους.

Αριστερά, Πολιτική Διαμεσολάβηση και «αντιεξουσία»

> *«Η πολιτική για μας σημαίνει την επιδίωξη να συμμετέχει κανείς στην άσκηση δύναμης (macht) ή να επηρεάσει την κατανομή της δύναμης, είτε μεταξύ κρατών, είτε μεταξύ κοινωνικών ομάδων εντός ενός κράτους […] Όταν λέμε ότι ένα ερώτημα είναι πολιτικό…ή ότι μια απόφαση καθορίζεται «πολιτικά», αυτό που εννοούμε είναι ότι συμφέροντα που αφορούν στην κατανομή, στη διατήρηση ή στη μεταβίβαση της δύναμης είναι αυτά που αποφασίζουν τι απάντηση θα δοθεί στο ερώτημα αυτό ή που καθορίζουν τη συγκεκριμένη απόφαση».*
>
> Max Weber

Η μαρξιστική υλιστική αντίληψη της ιστορίας και η προσπάθεια περιγραφής της πολιτικής με επιστημονικούς όρους έφερε στο προσκήνιο ενθουσιώδεις θιασώτες της επιστημονικής ανάλυσής της, προσηλωμένους στα στατιστικά στοιχεία, στις εκλογικές μελέτες που εξοβέλιζαν ο,τιδήποτε (όπως λ.χ. την ελευθερία, την ισότητα, την δικαιοσύνη) θεωρούσαν μη «εμπειρικά» επαληθεύσιμο.

Και πάλι, άλλα θεωρητικά ρεύματα, μοντέλα «αξιολογικά ουδέτερα», αναλυτικά εργαλεία ήρθαν να αμφισβητήσουν την «λειτουργικότητα», να εμπεδώσουν θεσμικές θεωρίες και θεωρίες του λόγου. Νέοι προφήτες υποσχέθηκαν και συνεχίζουν να υπόσχονται έναν «αμερόληπτο και αξιόπιστο» τρόπο της διάκρισης της «αλήθειας από την πλάνη» ως επιστήμονες της πολιτικής, κομίζοντας το «κλειδί» που θα ανοίξει τις πόρτες της διάκρισης μεταξύ «γεγονότων» και «αξιών».

Δεν είναι σκοπός μας, επί του παρόντος να επεκταθούμε περισσότερο, ούτε να αναφερθούμε διεξοδικότερα στις σταχυολογημένες αναφορές που προηγήθηκαν.

Μόνο θα επισημάνουμε ότι δύσκολα κανείς μπορεί να αποφύγει την παραδοχή ότι **η λέξη πολιτική** στο πέρασμα του χρόνου **ταυτίστηκε**, από πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους, κοινωνικές ομάδες αλλά και ολόκληρους πληθυσμούς, **με την χει-**

και πιέσεις για υψηλότερο βιοτικό επίπεδο, παροχές κοινωνικής πρόνοιας, κρατικής προστασίας των μειονοτήτων και των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, αλλά και πρόληψης - ενσωμάτωσης και όχι καταστολής της «πολιτικής εγκληματικότητας»[1].

Σ' αυτό το επίπεδο η Αριστερά εγκαλεί το «πολιτικό σύστημα» όσον αναφορά δηλαδή την αντοχή - ανοχή των θεσμών, δηλαδή της προσμέτρησης της δυνατότητάς του να εμπερικλείει, ειδικότερα στις περιόδους της λεγόμενης πολιτικής και οικονομικής κρίσης ή ύφεσης, τα αιτήματα εκδημοκρατισμού, μετασχηματισμού του, αλλά και τις προσδιορισμένες ως αποκλίνουσες πολιτικές συμπεριφορές (πολύ συχνά η επιχειρηματολογία υπερασπιστών κατηγορουμένων στις δίκες για 17Ν και ΕΛΑ υπενθύμιζε ότι «πολιτικοί σχηματισμοί, που μπορεί κατά καιρούς να αποτελούσαν τρομοκρατικές ομάδες, υπήρξαν φορείς που βρέθηκαν αργότερα στην εξουσία»).

Είναι χαρακτηριστική η διαμάχη που εντείνεται αυτήν την περίοδο για τους τρόπους διαμεσολάβησης ανάμεσα σ' εκείνους που προκρίνουν μια Αριστερά της «αντιεξουσίας»[2], σε εκείνους που προσβλέπουν σε μια Αριστερά της διακυβέρνησης[3] και σε εκείνους που προσπαθούν να ταιριάξουν και τα δύο μοντέλα.

Φυσικά είναι μια διαμάχη[4] στην οποία ως αναρχικοί ρητά δεν συμμετέχουμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον τόσο τα κλιμακούμενα «επεισόδιά» της, όσο και τις προσεγγίσεις κάθε εμφανιζόμενης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους[5].

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας» έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήμα-

διαφέροντος για την πειθώ τμημάτων της κοινωνίας από την πλευρά των αναρχικών, στοιχειοθετείται η «βεβαιότητα» περί ανεπιτυχούς αντίστασης από μέρους τους και η ανάγκη περίθαλψής τους από τους ειδικούς της αριστερής μεσολάβησης.

Με το αζημίωτο πάντα.

Αλλά ας δούμε και ορισμένα ζητήματα γενικά για την πολιτική μεσολάβηση.

Κάθε μεσολάβηση αποσκοπεί στην επίλυση διαφορών. Σε γενικές γραμμές η μεσολάβηση είναι προαιρετική και αυτή καθαυτή δεν είναι δεσμευτική για τα αντιτιθέμενα μέρη, αφού δεν αποτελεί κάποια διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Ο ρόλος του πολιτικού μεσολαβητή αποσκοπεί κατ' αρχάς στην διευκόλυνση της επικοινωνίας ανάμεσά σε δύο ή και περισσότερα μέρη, με άλλα λόγια να διαμορφωθούν οι συνθήκες διαλόγου. Να το πούμε αλλιώς, να βρεθεί ο τρόπος να αρχίζουν να μιλούν «κάπου-κάπου» την ίδια «γλώσσα».

Η διαμεσολάβηση δεν ταυτίζεται με την διαπραγμάτευση, παρ' ότι έχει σημαντικά χαρακτηριστικά της. Πολλές φορές βασίζεται στην ύπαρξη ή στα αποτελέσματα μιας προηγούμενης ενός διαπραγμάτευσης και άλλες τόσες φορές μπορεί να δίνει την θέση της στην έναρξη νέων διαπραγματεύσεων.

Ο πολιτικός διαμεσολαβητής άλλοτε εμφανίζεται ως ένας ουδέτερος ή ανεξάρτητος παράγοντας, που δεν έχει κανένα προσωπικό συμφέρον ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Άλλοτε, όμως, εμφανίζεται με τα εχέγγυα της «ειδικής γνώσης» ή «ανάλυσης», τόσο του προβλήματος, όσο και θέσεων των αντιπαρατιθέμενων πλευρών. Ως εκ τούτου, η συνδρομή του στην κατανοητή παράθεση των πολιτικών τους θέσεων προβάλει ως ανεκτίμητη για έναν πιθανό διακανονισμό.

Η «βαρύνουσα» θέση ενός πολιτικού διαμεσολαβητή κατοχυρώνεται τις περισσότερες φορές με την προσκόμιση των διαπιστευτηρίων ενός νομικού, ενός καθηγητή πανεπιστημίου[6], ενός διανοούμενου, ενός κομματικού στελέχους ή εν γένει μιας θεσμικής ιδιότητας που κουβαλάει οποιοδήποτε αξίωμα. Διαπιστευτήρια αναγκαία, τόσο απέναντι στους κρατικούς φορείς, όσο και απέναντι στην κοινωνία η οποία εμφανί-

φάση καθορίζεται «πολιτικά», αυτό που εννοούμε είναι ότι συμφέροντα που αφορούν στην κατανομή, στη διατήρηση ή στη μεταβίβαση της δύναμης είναι αυτά που αποφασίζουν τι απάντηση θα δοθεί στο ερώτημα αυτό ή που καθορίζουν τη συγκεκριμένη απόφαση».

Max Weber

Αριστερά, Πολιτική Διαμεσολάβηση και «αντιεξουσία»

Ένας από τους πολλούς ορισμούς ή προσπάθειες προσέγγισης, της πολιτικής που φαίνεται να μην ξεχνά ότι η λέξη πολιτική παράγεται από την λέξη πόλις, δηλαδή την πόλη-κράτος και επομένως παραπέμπει σ' ό,τι αφορά το κράτος, την άσκηση εξουσίας πάνω σε ανθρώπους και πράγματα, την μελέτη και άσκηση της αυθεντίας (της νόμιμης και αδιαφιλονίκητης εξουσίας).

Στα *Πολιτικά*, ο Αριστοτέλης υποστήριξε ότι «ο άνθρωπος είναι από τη φύση πολιτικό ζώο», θεωρώντας την πολιτική ως ευγενή και πεφωτισμένη δραστηριότητα, εκτός των άλλων, λόγω του «δημόσιου» χαρακτήρα της, ο Bismarch ότι η πολιτική δεν είναι επιστήμη αλλά τέχνη, ο Μακιαβέλι την ταύτισε με την απάτη, τη σκληρότητα και την χειραγώγηση, ο λόρδος Acton Εκφράσεις ότι η

υπόσχονται έναν αμερόληπτο και αξιόπιστο τρόπο της διάκρισης της «αλήθειας από την πλάνη» ως επιστήμονες της πολιτικής, κομίζοντας το «κλειδί» που θα ανοίξει τις πόρτες της διάκρισης μεταξύ «γεγονότων» και «αξιών».

Δεν είναι σκοπός μας, επί του παρόντος να επεκταθούμε περισσότερο, ούτε να αναφερθούμε διεξοδικότερα στις σταχυολογημένες αναφορές που προηγήθηκαν.

Μόνο θα επισημάνουμε ότι δύσκολα κανείς μπορεί να αποφύγει την παραδοχή ότι **η λέξη πολιτική** στο πέρασμα του χρόνου **ταυτίστηκε**, από πολλούς και διαφορετικούς ανθρώπους, κοινωνικές ομάδες αλλά και ολόκληρους πληθυσμούς, **με την χειραγώγηση, το ψέμα, την επιβολή, την διαμεσολάβηση, την κυριαρχία**.

Τις περισσότερες φορές η κοινωνική αποστροφή για την πολιτική προσδιοριζόταν και προσδιορίζεται από ένα πηγαίο χαρακτήρα που αντλείται ξανά και ξανά από κάθε κοινωνική εμπειρία εναντίωσης σε εξουσιαστικές επιλογές και τη γεύση κάθε «μικρής» ή «μεγάλης» κοινωνικής αυτάρκειας. Ο Επίκουρος θεωρούσε —και όχι άδικα— ότι «*η αυτάρκεια είναι ο μεγαλύτερος πλούτος*» (Επικ. Προσφ. 44) και ότι «*μέγιστος καρπός της αυτάρκειας είναι η ελευθερία*» (Επικ. Προσφ. 77).

Η οποιαδήποτε, όμως, προοπτική κοινωνικής αυτάρκειας και ελευθερίας δεν απε-

ματολογία υπερασπιστών κατηγορουμένων στις δίκες για 17Ν και ΕΛΑ υπενθύμιζε ότι «πολιτικοί σχηματισμοί, που μπορεί κατά καιρούς να αποτελούσαν τρομοκρατικές ομάδες, υπήρξαν φορές που βρέθηκαν αργότερα στην εξουσία»).

Είναι χαρακτηριστική η διαμάχη που εντείνεται αυτήν την περίοδο για τους τρόπους διαμεσολάβησης ανάμεσα σ' εκείνους που προκρίνουν μια Αριστερά της «αντιεξουσίας»[2], σε εκείνους που προσβλέπουν σε μια Αριστερά της διακυβέρνησης[3] και σε εκείνους που προσπαθούν να ταιριάξουν και τα δύο μοντέλα.

Φυσικά είναι μια διαμάχη[4] στην οποία ως αναρχικοί ρητά δεν συμμετέχουμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον τόσο τα κλιμακούμενα «επεισόδιά» της, όσο και τις προσεγγίσεις κάθε εμφανιζόμενης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους[5].

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας» έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήμα-

σκοπεί κατ' αρχάς στην διευκόλυνση της επικοινωνίας ανάμεσα σε δύο ή και περισσότερα μέρη, με άλλα λόγια να διαμορφωθούν οι συνθήκες διαλόγου. Να το πούμε αλλιώς, να βρεθεί ο τρόπος να αρχίζουν να μιλούν «κάπου-κάπου» την ίδια «γλώσσα».

Η διαμεσολάβηση δεν ταυτίζεται με την διαπραγμάτευση, παρ' ότι έχει σημαντικά χαρακτηριστικά της. Πολλές φορές βασίζεται στην ύπαρξη ή στα αποτελέσματα μιας προηγούμενης διαπραγμάτευσης και άλλες τόσες φορές μπορεί να δίνει την θέση της στην έναρξη νέων διαπραγματεύσεων.

Ο πολιτικός διαμεσολαβητής άλλοτε εμφανίζεται ως ένας ουδέτερος ή ανεξάρτητος παράγοντας, που δεν έχει κανένα προσωπικό συμφέρον ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Άλλοτε, όμως, εμφανίζεται με τα εχέγγυα της «ειδικής γνώσης» ή «ανάλυσης», τόσο του προβλήματος, όσο και θέσεων των αντιπαρατιθέμενων πλευρών. Ως εκ τούτου, η συνδρομή του στην κατανοητή παράθεση των πολιτικών τους θέσεων προβάλει ως ανεκτίμητη για έναν πιθανό διακανονισμό.

Η «βαρύνουσα» θέση ενός πολιτικού διαμεσολαβητή κατοχυρώνεται τις περισσότερες φορές με την προσκόμιση των διαπιστευτηρίων ενός νομικού, ενός καθηγητή πανεπιστημίου[6], ενός διανοούμενου, ενός κομματικού στελέχους ή εν γένει μιας θεσμικής ιδιότητας που κουβαλάει οποιοδήποτε αξίωμα. Διαπιστευτήρια αναγκαία, τόσο απέναντι στους κρατικούς φορείς, όσο και απέναντι στην κοινωνία η οποία εμφανίζεται ωσεί παρούσα, λόγω της δήθεν εκπροσώπησής της από ανθρώπους με «δημόσιο» κύρος.

Μιά συνήθης έκκληση πολιτικών διαμεσολαβητών που καλούνται σε δικαστήρια είναι η ανάγκη «να ρυθμιστούν πραγματικές καταστάσεις».

Ως «πραγματικές καταστάσεις» προβάλλεται το κοινό πεδίο, που θα οριστεί βασικά από την πολιτική αναγνώριση του αντιπάλου. Μια πολιτική αναγνώριση, βέβαια, μπορεί να επιτευχθεί με πολλούς τρόπους. Πολλές φορές εξασφαλίζεται μέσα από μια δήλωση του τύπου «υπάρχουν δικαστές που έμειναν στην ιστορία, για την τόλμη τους απέναντι στο κατεστημένο». Είναι μια χαρακτηριστική δήλωση επίδειξης πολιτικής «ωριμότητας», ένα σινιάλο ότι **η πολιτική προσέγγιση είναι δυνατή όσο και επιθυμητή**.

Και πάλι η απεύθυνση είναι διττή. Απευθύνεται τόσο στους εκπρόσωπους των θεσμών όσο και στην κοινωνία, γενικότερα,

Αριστερά, Πολιτική Διαμεσολάβηση και «αντιεξουσία»

Ένας από τους πολλούς ορισμούς ή προσπάθειες προσέγγισης, της πολιτικής που φαίνεται να μην ξεχνά ότι η λέξη πολιτική παράγεται από την λέξη πόλις, δηλαδή την πόλη-κράτος και επομένως παραπέμπει σ' ό,τι αφορά το κράτος, την άσκηση εξουσίας πάνω σε ανθρώπους και πράγματα, την μελέτη και άσκηση της αυθεντίας (της νόμιμης και αδιαφιλονίκητης εξουσίας).

Στα *Πολιτικά*, ο Αριστοτέλης υποστήριξε ότι «ο άνθρωπος είναι από τη φύση πολιτικό ζώο», θεωρώντας την πολιτική ως ευγενή και πεφωτισμένη δραστηριότητα, εκτός των άλλων, λόγω του «δημόσιου» χαρακτήρα της, ο Bismarch ότι η πολιτική δεν είναι επιστήμη αλλά τέχνη, ο Μακιαβέλι την ταύτισε με την απάτη, τη σκληρότητα και την χειραγώγηση, ο λόρδος Acton ξεκαθάρισε ότι **η εξουσία διαφθείρει και ότι η απόλυτη εξουσία διαφθείρει απόλυτα**. Ο Marx όρισε την πολιτική εξουσία ως «απλώς (την) οργανωμένη εξουσία μιας τάξης για την καταπίεση μιας άλλης», θεώρησε ότι μαζί με το «δίκαιο» και την κουλτούρα είναι μέρος ενός «οικοδομήματος» διακριτού από την οικονομική «βάση», χωρίς όμως να είναι εντελώς ανεξάρτητη από αυτήν (και έτσι, ενώ θεωρείται ότι η πολιτική σε μια καπιταλιστική κοινωνία χαρακτηρίζεται από την εκμετάλλευση του προλεταριάτου από την αστική τάξη, η πολιτική θεωρείται επίσης το μέσο για να αμφισβητηθεί η αδικία και η κυριαρχία!!!), ενώ ο Λένιν έθεσε την πολιτική ως την πιο συμπυκνωμένη μορφή της οικονομίας.

ραγώγηση, το ψέμα, την επιβολή, την διαμεσολάβηση, την κυριαρχία.

Τις περισσότερες φορές η κοινωνική αποστροφή για την πολιτική προσδιοριζόταν και προσδιορίζεται από ένα πηγαίο χαρακτήρα που αντλείται ξανά και ξανά από κάθε κοινωνική εμπειρία εναντίωσης σε εξουσιαστικές επιλογές και τη γεύση κάθε «μικρής» ή «μεγάλης» κοινωνικής αυτάρκειας. Ο Επίκουρος θεωρούσε —και όχι άδικα— ότι «*η αυτάρκεια είναι ο μεγαλύτερος πλούτος*» (Επικ. Προσφ. 44) και ότι «*μέγιστος καρπός της αυτάρκειας είναι η ελευθερία*» (Επικ. Προσφ. 77).

Η οποιαδήποτε, όμως, προοπτική κοινωνικής αυτάρκειας και ελευθερίας δεν απεμπολείται μόνο όταν κανείς εξουσιοδοτεί, συνηγορεί, συναινεί ή συμβιβάζεται με τη δυνατότητα να διαχειρίζονται την ζωή και τις υποθέσεις του και να επιβάλλουν την θέληση τους οι πολιτικοί, τα κόμματα, οι θεσμοί και οι μηχανισμοί του κράτους και του κεφαλαίου.

Αναμφίβολα εξαρτόμαστε από αυτούς και **από την στιγμή που παραχωρούμε την εξουσία σε κάποιον ή σε κάποιους**, να επιβάλλουν μια συγκεκριμένη κατάσταση πραγμάτων σύμφωνα με την θέλησή μας. Κάθε πολιτικό σύστημα, κάθε εξουσία, από την πιο «σκληρή» μέχρι την πιο «διαλλακτική», ανανεώνεται την κρίσιμη στιγμή αποσυμφορίζοντας τα «εισερχόμενα» αιτήματα

μένης ως αντιπαρατιθέμενης πλευράς σε «αντιεξουσιαστές» συμμάχους και εταίρους[5].

Έχουμε και στο παρελθόν επισημάνει, όσο μας ήταν δυνατόν, ότι προνομιακό πεδίο της κολεγιάς αριστεράς και «αντιεξουσίας» έχει αναδειχτεί επανειλημμένα η βολική για την αριστερά προβολή του αντιφασιστικού «ζητήματος». Στο ίδιο προνομιακό πεδίο εντάσσεται και η αντιμετώπιση της καταστολής, με την ανάδειξη της συμπαράστασης σε φυλακισμένους, **στη βάση μιας προκατασκευασμένης συμφωνίας**: αφού παρουσιάζεται σαν δεδομένη μια έλλειψη επίγνωσης των «πολιτικών συσχετισμών» ή του εν-

του προβλήματος, όσο και θέσεων των αντιπαρατιθέμενων πλευρών. Ως εκ τούτου, η συνδρομή του στην κατανοητή παράθεση των πολιτικών τους θέσεων προβάλει ως ανεκτίμητη για έναν πιθανό διακανονισμό.

Η «βαρύνουσα» θέση ενός πολιτικού διαμεσολαβητή κατοχυρώνεται τις περισσότερες φορές με την προσκόμιση των διαπιστευτηρίων ενός νομικού, ενός καθηγητή πανεπιστημίου[6], ενός διανοούμενου, ενός κομματικού στελέχους ή εν γένει μιας θεσμικής ιδιότητας που κουβαλάει οποιοδήποτε αξίωμα. Διαπιστευτήρια αναγκαία, τόσο απέναντι στους κρατικούς φορείς, όσο και απέναντι στην κοινωνία η οποία εμφανίζεται ωσεί παρούσα, λόγω της δήθεν εκπροσώπησής της από ανθρώπους με «δημόσιο» κύρος.

Μια συνήθης έκκληση πολιτικών διαμεσολαβητών που καλούνται σε δικαστήρια είναι η ανάγκη «να ρυθμιστούν πραγματικές καταστάσεις».

Ως «πραγματικές καταστάσεις» προβάλλεται το κοινό πεδίο, που θα οριστεί βασικά από την πολιτική αναγνώριση του αντιπάλου. Μια πολιτική αναγνώριση, βέβαια, μπορεί να επιτευχθεί με πολλούς τρόπους. Πολλές φορές εξασφαλίζεται μέσα από μια δήλωση του τύπου «υπάρχουν δικαστές που έμειναν στην ιστορία, για την τόλμη τους απέναντι στο κατεστημένο». Είναι μια χαρακτηριστική δήλωση επίδειξης πολιτικής «ωριμότητας», ένα σινιάλο ότι **η πολιτική προσέγγιση είναι δυνατή όσο και επιθυμητή**.

Και πάλι η απεύθυνση είναι διττή. Απευθύνεται τόσο στους εκπροσώπους των θεσμών όσο και στην κοινωνία, γενικότερα, που αφουγκράζεται και παρακολουθεί την ένταση μιας κοινωνικής σύγκρουσης, και τα προτάγματα της ανυποταξίας ή τα σημάδια της συναίνεσης που μπορεί να μεταδοθούν.

Κλείνοντας θα τονίσουμε ότι η ένταση του κοινωνικού ανταγωνισμού, η λεγόμενη ρευστότητα του πολιτικού κλίματος μεγαλώνουν κάθε φορά την στήριξη κάθε κοινωνικής διαμαρτυρίας από τα αριστερά κόμματα, εφ' όσον θεωρούν ότι αποτελούν κατά περίπτωση τον εγγύτερο ιδεολογικό κομματικό σχηματισμό, που οφείλει να επιδείξει στους διαμαρτυρόμενους **τις πολιτικές ευκαιρίες προσβασιμότητας στο πολιτικό σύστημα**.

Έτσι, οι κινηματικές δράσεις καλύπτονται πολιτικά και ως προς την κλιμάκωσή τους, αφού η «απειλή» που δέχονται, είτε καταστολής, είτε περαιτέρω οικονομικής επιδείνωσης είναι τέτοια που αντικατοπτρίζει και το κόστος αδράνειας τους.

Οι κινηματικές προσδοκίες μ' αυτό τον τρόπο πολλαπλασιάζονται, όσο μάλιστα αυξάνεται η υποστήριξη και ο ορίζοντας μιας «αναπάντεχης» πρόσβασης στην εξουσία.

Ενίοτε αριστερής.

Θα χρειαστεί να επανέλθουμε όμως σύντομα...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Ιωάννα Κούρτοβικ, συνήγορος του Δ. Κουφοντίνα, στην γνωστή πρόσφατη συνέντευξή της στην ειδική έκδοση της εφημερίδας τα ΝΕΑ: *«Και η πρόσφατη ιστορία κομμάτων που δεν γίνονταν αποδεκτά ως φορείς πολιτικής βούλησης, αλλά αντίθετα η συμμετοχή ή η προπαγάνδιση των απόψεών τους σήμαινε παραβίαση της ισχύουσας νομοθεσίας –και που σήμερα δεν νοείται στην Ευρώπη πολιτικό σύστημα χωρίς την ύπαρξή τους– στερεί από εγκυρότητα εκείνες τις απόψεις που θεμελιώνουν τη διάγνωση του πολιτικού ή όχι χαρακτήρα ενός σχηματισμού στη στάση του τελευταίου απέναντι στο λειτουργούν πολιτικό σύστημα».*

2. Γιάννης Μηλιός: *«Η Αριστερά ως «αντιεξουσία» είναι η μόνη εφικτή πολιτική στρατηγική μεταρρύθμισης του συστήματος επιβολής μέτρων που βελτιώνουν τις συνθήκες διαβίωσης των υπό εκμετάλλευση τάξεων και διευρύνουν τη δημοκρατία. Ταυτόχρονα, είναι η πολιτική στρατηγική που υποδεικνύει ότι «ένας άλλος (σοσιαλιστικός) κόσμος είναι εφικτός [...] Η στρατηγική της «αντιεξουσίας» εκφράστηκε και στις πρόσφατες Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές: Όσοι και όσες στρατευθήκαμε στο συνδυασμό της «Ανοιχτής Πόλης» (και πιστεύω ότι το ίδιο ισχύει επίσης για όλα τα ενωτικά ψηφοδέλτια της ριζοσπαστικής και οικολογικής Αριστεράς) θεωρούμε ότι η εκλογική επιτυχία πηγάζει αποκλειστικά από το ότι μπορέσαμε, σε έναν βαθμό, να εκφράσουμε αυτή τη λογική αμφισβήτησης του συστήματος και του νεοφιλελευθερισμού, που εδώ περιέγραψα με τον όρο η Αριστερά ως «αντιεξουσία». Σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε».*

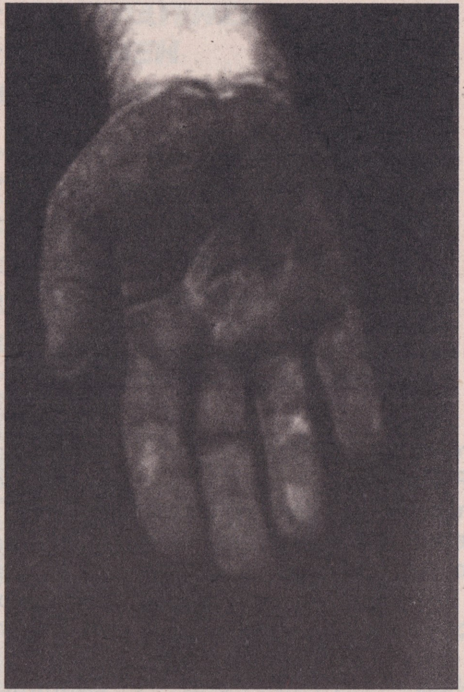
3. *«Έτσι η «Αριστερά» ως επίδοξο κόμμα εξουσίας είναι απολύτως αναποτελεσματική, είναι η «Αριστερά της ήττας», η υπό εξαφάνιση «Αριστερά». Όχι μόνο διότι φέρει στον πυρήνα της τη ροπή προς τη μετάλλαξη (σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ), αλλά και διότι η «κοινωνία των εργαζομένων», οι φορείς των κοινωνικών αντιφάσεων και αντιστάσεων, τα κινήματα διαθέτουν και γνώση και πείρα και αυξημένο κοινωνικό ένστικτο: αποστασιοποιούνται από την «Αριστερά» της ήττας, δεν χρειάζονται τη «μεσολάβησή» της, όποια στάση κι αν (ωθηθούν να) ακολουθήσουν»,* ό.π.

4. Από κείμενο της Εργατικής Εξουσίας: *«Από την άλλη όμως η αριστερά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δεν είναι απλώς ο πόλος της διαμαρτυρίας, ούτε απλώς το κόμμα των θυμάτων. Είναι πολιτικό κίνημα και ως εκ τούτου επιδιώκει να κυβερνήσει για να εφαρμόσει το δικό της πρόγραμμα. Επιδιώκει με άλλα λόγια την ανύψωση του προλεταριάτου σε κυβερνώσα τάξη. Επομένως δεν έχει κανένα λόγο να σταυροκοπιέται, όταν μπαίνει το ζήτημα της κυβέρνησης. Και όσο η συζήτηση αυτή αναβάλλεται, για να μην σπάσουν προφανώς τα αυγά, τόσο οι διάφοροι Κωνσταντόπουλοι θα προετοιμάζουν το έδαφος σε μια κεντροαριστερή διακυβέρνηση, επιφυλάσσοντας για την αριστερά για ακόμα μια φορά το ρόλο της τσόντας στη σοσιαλδημοκρατία. Όταν έλθει εκείνη η ώρα η λύση αυτή θα είναι μονόδρομος. Ε, τι να κάνουμε για να φύγει ο Καραμανλής, για να μην ξαναβγεί ο Μπερλουσκόνι κ.ο.κ.*

Κι όμως μπορεί να υπάρχει άλλος δρόμος. Αρκεί η αριστερά να τον δείξει στα ίσα, χωρίς να μασάει τη γλώσσα της και να θέλει να ανοίξει η γη και να την καταπιεί. Και η λύση δεν είναι να βρίσκεται μονίμως στην αντιπολίτευση, ούτε φυσικά οι γενικολογίες ότι η ελπίδα βρίσκεται στους λαϊκούς μαζικούς αγώνες. Αυτή είναι η εύκολη απάντηση, για να αποποιηθεί η αριστερά τις ευθύνες της και να τις φορτώνει στον κόκορα».

5. **Ελευθεροτυπία 30-1-2007**: *«Τάσεις για γέφυρες επικοινωνίας και συνεργασίας χώρων που βάλλονται από την κρατική καταστολή εκφράστηκαν χθες σε συνέντευξη Τύπου (ΕΣΗΕΑ) του Δικτύου για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα, με αφορμή διαρροές από αστυνομικές πηγές ότι το Δίκτυο αποτελεί στόχο των διωκτικών αρχών. Μίλησαν οι Ν. Γιαννόπουλος, Ι. Κούρτοβικ και συμμετείχαν εκπρόσωποι του ΣΥΝ, της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, αλλά και του αντιεξουσιαστικού χώρου».*

6. *«Σε ορισμένες περιπτώσεις τα κράτη διαπραγματεύονται με αντιπροσώπους πολιτικών ομάδων με ένοπλη δράση οι οποίες χαρακτηρίζονται και ως τρομοκρατικές, στο πλαίσιο ενός πνεύματος αναγνώρισης της ύπαρξης τέτοιων ομάδων (συνήθως για πολιτικούς λόγους) οδηγώντας συχνά σε νομιμοποίηση αυτών, κάτι το οποίο δεν θα μπορούσε να συμβεί στις περιπτώσεις του οργανωμένου εγκλήματος»* (Γ. Χλούπης Διδάκτωρ Νομικής, *Οργανωμένο έγκλημα και Τρομοκρατία*).

ΧΙΛΗ

Πριν από 10 χρόνια, στις 11 Σεπτεμβρίου, η Κλαούντια Λοπέζ, μια αναρχική, φοιτήτρια και χορεύτρια, δολοφονήθηκε από τους μπάτσους, ενώ βρισκόταν πίσω από ένα οδόφραγμα, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ενάντια στη χούντα του '73. Κάτω από

ΧΙΛΗ

Πριν από 10 χρόνια, στις 11 Σεπτεμβρίου, η Κλαούντια Λοπέζ, μια αναρχική, φοιτήτρια και χορεύτρια, δολοφονήθηκε από τους μπάτσους, ενώ βρισκόταν πίσω από ένα οδόφραγμα, κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ενάντια στη χούντα του '73. Κάτω από το πανώ του «Μαύρου Σεπτέμβρη», η νεαρή συντρόφισσα αγωνιζόταν για να μην ξεχαστούν τα όσα οι νεκροί εκείνης της περιόδου επιθυμούσαν: Ελευθερία και Δικαιοσύνη. Οι αλήτες που τη σκότωσαν έδειξαν σε όλο τον κόσμο ότι υπάρχει ένας λυσσαλέος πόλεμος του κράτους ενάντια σ' ό,τι αντιπαλεύει την καταπίεση και την εκμετάλλευση.

Έτσι και αυτή τη χρονιά, στην 35η επέτειο του πραξικοπήματος του Πινοσέτ, την 1η Σεπτεμβρίου, αναρχικοί και άλλοι ανυπότακτοι άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους του Σαντιάγο ξανά. Νωπές είναι οι μνήμες από τις περσινές άγριες συγκρούσεις, όταν σκοτώθηκε ένας μπάτσος από πυροβολισμούς. Έστησαν οδοφράγματα και συγκρούστηκαν στο Πανεπιστήμιο της Χιλής. Αντιμετώπισαν τους μπάτσους με μολότωφ και πέτρες, ενώ οι κρατικοί δολοφόνοι έκαναν χρήση όπλων και δακρυγόνων.

Στις 2 Σεπτεμβρίου κλείνουν την κυκλοφορία στην λεωφόρο Jorge Alessandri έξω από το UMCE (Παιδαγωγική Σχολή). Συγκρούονται για ώρες με τους μπάτσους με πέτρες και μολότοφ.

Στις 9 Σεπτεμβρίου βάζουν φωτιά σε οδοφράγματα στη μνήμη της Λόπεζ στο Cordon Macul, και πυρπολούν ένα κατάστημα McDonalds με μολότοφ.

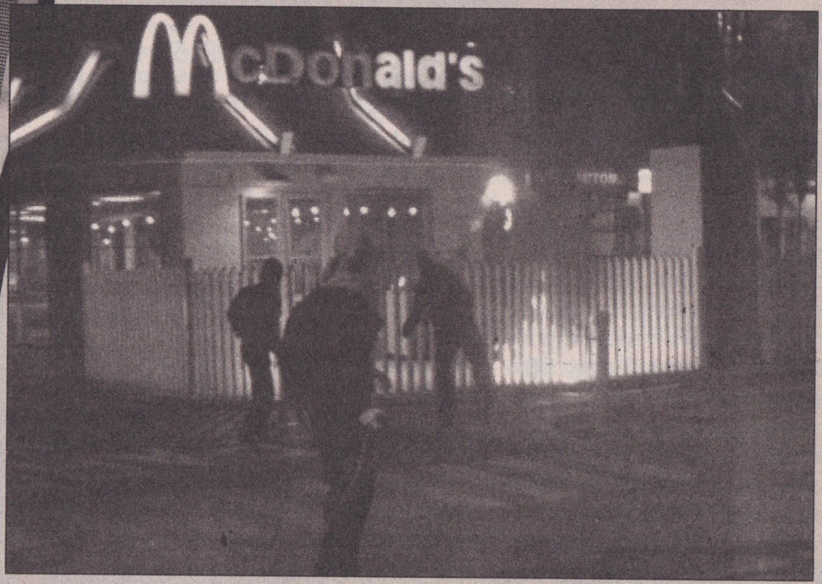
Ο ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ

Αναρχικός Πυρήνας
ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τετάρτη 27 Αυγούστου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Εμπρησμός σε κτίριο της German Telekom. Σε κοντινή απόσταση βρίσκεται γραμμένο το σύνθημα «Η απάντησή μας στην πολιτική σας».

Πέμπτη 28 Αυγούστου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Συνολικά 11 άνθρωποι σκοτώνονται και 12 τραυματίζονται από βόμβα που εκρήγνυται σε σταθμευμένο αυτοκίνητο, τη στιγμή που λεωφορείο της πακιστανικής αστυνομίας κινείται σε γέφυρα στα βορειοδυτικά του Πακιστάν.
Η επίθεση πραγματοποιείται σε μικρή απόσταση από την πόλη Μπανού, κοντά στα σύνορα της χώρας με το Αφγανιστάν, όπου οι ισλαμιστές αντάρτες πραγματοποιούν συχνές επιθέσεις στις δυνάμεις α-

ποίοι παράγουν και αναλώνουν πειθήνιους καταναλωτές. Αρκεί να συγκρίνει κανείς τα ψεύτικα χαμόγελα των ηλίθιων διαφημίσεών τους, με τη μίζερη πραγματικότητα των δανείων σε συνδυασμό με τα καταναγκαστικά 8ωρα και θα διακρίνει το επιστέγασμα της αθλιότητας που ονομάζεται κοινωνική ειρήνη.
Ακριβώς εκεί είναι που στοχεύουμε: Στην υπονόμευση και την καταστροφή της. Γι' αυτό ο χρόνος και ο τόπος των επιθέσεων δεν περιορίζεται, η διεξαγωγή τους δεν περιμένει αφορμές. Σκοπός μας η γενίκευση και διάδοση τέτοιων επιθετικών ενεργειών. Η δράση αυτή αφιερώνεται σε όλους τους φυλακισμένους αναρχικούς...».

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Τουλάχιστον 45 άνθρωποι τραυ-

είναι μέλη του αντιπολιτευτικού κόμματος Λαϊκή Συμμαχία για τη Δημοκρατία (PAD) και ζητούν την απομάκρυνση του Σουνταραβέζ από την εξουσία.

ΗΠΑ
Επιθέσεις δέχονται τράπεζες στο Πίτσπουργκ σε ένδειξη διαμαρτυρίας για το Συνέδριο των Δημοκρατικών. Άλλες επιθέσεις σε τράπεζες και επιχειρήσεις έχουν πραγματοποιηθεί και τις προηγούμενες μέρες. Την ευθύνη αναλαμβάνουν στο διαδίκτυο αναρχικές ομάδες.

Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου
ΤΑΫΛΑΝΔΗ
Σε κλοιό διαδηλωτών παραμένει η πρωτεύουσα, με αποτέλεσμα ο πρωθυπουργός να κηρύξει την πόλη σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Απόπειρα δολοφονίας κατά του πρωθυπουργού Γιουσούφ Ραζά Γκιλάνι γίνεται στο δρόμο που συνδέει την Ισλαμαμπάντ με το αεροδρόμιο, όταν ένοπλος πυροβολεί με αυτόματο εναντίον του θωρακισμένου πρωθυπουργικού οχήματος.

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων αφαιρεί τρόφιμα και άλλα αγαθά από σούπερ μάρκετ στην οδό Μακεδονικής Αμύνης και τα διανέμει σε λαϊκή αγορά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ένας 25χρονος εργάτης δολοφονείται από έκρηξη, που σημειώνεται σε βιομηχανία που βρίσκεται στη ΒΙ.ΠΕ.Θ., στην περιοχή της Σίνδου, εκτελώντας εργασίες ηλε-

πρωινές ώρες, μπάτσοι έξω από τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στη Χαριλάου Τρικούπη από ομάδα 40 περίπου ατόμων. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Άγνωστοι Πυρήνες Εξαρχείων».

Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου
ΠΑΤΡΑ
Μετανάστες ξεσπούν, με αφορμή τον ξυλοδαρμό μετανάστη από μπάτσους και επιτίθενται σε μπάτσους και λιμενικούς. Προξενούνται φθορές σε περιπολικά και εγκαταστάσεις του λιμανιού.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Καταστρέφεται από αντάρτες φυλάκιο της τροχαίας στην Καμπαρντινο-Μπαλκαρία-Καρατσάι.

Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Γίνεται επίθεση εναντίον εγκαταστάσεων του στρατού από αντάρτες Ταμίλ. Σκοτώνονται τουλάχιστον 10 αντάρτες και ένας μπάτσος.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σε επίθεση ανταρτών σε φυλάκιο μπάτσων στην πόλη Shamilkala, του Νταγκεστάν, σκοτώνονται δύο συνεργάτες των κατοχικών και άλλος ένας τραυματίζεται. Σε άλλη επίθεση ανατινάζεται λεωφορείο με ρώσους κατοχικούς στο χωριό Germenchug της Ιτσκερίας - Τσετσενίας.

Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Εκτελείται μέσα στο αυτοκίνητό του συγγενής υψηλόβαθμου αξιωματούχου και ο επικεφαλής ασφαλείας του στην Ινγκουσετία, ενώ τραυματίζεται σοβαρά στέλεχος του Ινστιτούτου Οικονομικών και Νόμων της Ινγκουσετίας. Σε άλλη

Πέμπτη 11 Σεπτεμβρίου
ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Παρέμβαση αναρχικών γίνεται στο 1ο-3ο λύκειο Χολαργού. Αναρτάται πανό ενάντια στα σχολεία και μοιράζονται προκηρύξεις.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Κατά την διάρκεια του επισήμου αγιασμού οι μαθητές του 4ου ενιαίου λυκείου Καρδίτσας υψώνουν πανό ενάντια στο Σχολείο -Φυλακή με αφορμή τα κάγκελα που τοποθετήθηκαν στο ισόγειο του σχολικού κτηρίου. Στον αγιασμό παρευρίσκονται ο νομάρχης, ο δήμαρχος και άλλοι πολιτικοί.

Παρασκευή 12 Σεπτεμβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με πυροβολισμούς δέχεται αρχιμπάτσος στην πόλη Karabulak της Ινγκουσετίας.
Στην πόλη Τζοκάρ της Ιτσκερίας πέφτουν νεκροί δύο πράκτορες της FSB σε ενέδρα ανταρτών. Σε άλλη επίθεση στη βόρεια Ιτσκερία ανατινάζεται τζιπ UAZ με ρώσους κατοχικούς και σκοτώνονται 3 απ' αυτούς.

Σάββατο 13 Σεπτεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων επιτίθεται τα ξημερώματα εναντίον του αστυνομικού τμήματος της Πλατείας Δημοκρατίας στην οδό Δωδεκανήσου, με μολότοφ, πέτρες και γκαζάκια. Καίγονται δύο περιπολικά και μηχανές της αστυνομίας καθώς και κατασχεμένα μηχανάκια. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς - Πυρήνας Ασύμμετρη Απειλή».

Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου
ΝΙΓΗΡΙΑ
Η οργάνωση MEND (Κίνημα για

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Συνολικά 11 άνθρωποι σκοτώνονται και 12 τραυματίζονται από βόμβα που εκρήγνυται σε σταθμευμένο αυτοκίνητο, τη στιγμή που λεωφορείο της πακιστανικής αστυνομίας κινείται σε γέφυρα στα βορειοδυτικά του Πακιστάν.
Η επίθεση πραγματοποιείται σε μικρή απόσταση από την πόλη Μπανού, κοντά στα σύνορα της χώρας με το Αφγανιστάν, όπου οι ισλαμιστές αντάρτες πραγματοποιούν συχνές επιθέσεις στις δυνάμεις ασφαλείας.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Πυρπολούνται δύο οχήματα που ανήκουν στο νεο-ναζιστικό κόμμα NPD στην πόλη Μπίζενταλ.

Σάββατο 30 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες εισβάλλουν σε στρατιωτική βάση στην Τσετσενία και πυροδοτούν βόμβα, από την οποία σκοτώνεται ένας ρώσος στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι τέσσερις.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Γίνεται επίθεση με δύο εμπρηστικούς μηχανισμούς εναντίον αστυνομικού τμήματος στο Βερολίνο.

ΒΟΛΟΣ
Εμπρησμός με γκαζάκια γίνεται σε υποκατάστημά της εθνικής τράπεζας. Στην ανάληψη ευθύνης: «Τη χθεσινή νύχτα τοποθετήσαμε εμπρηστικό μηχανισμό στην Εθνική Τράπεζα στην περιοχή των Αγ. Αναργύρων στο Βόλο. Επιλέξαμε να επιτεθούμε, ώστε να προκαλέσουμε υλικές ζημιές και να διαταράξουμε έστω στο ελάχιστο την ομαλή ροή του χρήματος. Οι τράπεζες θα αποτελούν κατ' εξοχήν στόχο μας ως οικονομικοί μηχανισμοί εκμετάλλευσης, αλλά και ως σύγχρονοι ναοί του συστήματος, οι οποίοι ... κοινωνική ειρήνη.
Ακριβώς εκεί είναι που στοχεύουμε: Στην υπονόμευση και την καταστροφή της. Γι' αυτό ο χρόνος και ο τόπος των επιθέσεων δεν περιορίζεται, η διεξαγωγή τους δεν περιμένει αφορμές. Σκοπός μας η γενίκευση και διάδοση τέτοιων επιθετικών ενεργειών. Η δράση αυτή αφιερώνεται σε όλους τους φυλακισμένους αναρχικούς...».

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Τουλάχιστον 45 άνθρωποι τραυματίζονται όταν βόμβα εκρήγνυται σε πολυσύχναστη εμπορική συνοικία στην πρωτεύουσα Κολόμπο. Καμιά οργάνωση δεν έχει αναλάβει την ευθύνη, αν και πιθανολογείται η συμμετοχή των ανταρτών Ταμίλ. Η έκρηξη σημειώνεται στην Πέτα, εμπορική περιοχή δίπλα στην Φορτ, μία αυστηρά φρουρούμενη ζώνη όπου βρίσκονται κυβερνητικά κτίρια.

Κυριακή 31 Αυγούστου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνονται δύο μπάτσοι και άλλος ένας τραυματίζεται σε ένοπλη επίθεση ανταρτών εναντίον αστυνομικού τμήματος στο χωριό Ατσαλούκι της Ινγκουσετίας.

Σεπτέμβριος
Δευτέρα 1 Σεπτεμβρίου
ΤΑΫΛΑΝΔΗ
Τουλάχιστον ένας διαδηλωτής σκοτώνεται κατά τη διάρκεια συγκρούσεων ανάμεσα σε αντικυβερνητικούς και φιλοκυβερνητικούς διαδηλωτές κατά τη διάρκεια αντικυβερνητικών διαδηλώσεων που συνεχίζονται εδώ και μέρες. Οι τραυματίες είναι 34 ενώ τέσσερις είναι σε κρίσιμη κατάσταση, τα τραύματα προέρχονται από πυροβόλα όπλα. Οι διαδηλωτές που έχουν καταλάβει το κυβερνητικό μέγαρο και αρκετά αεροδρόμια, ...

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα ατόμων αφαιρεί τρόφιμα και άλλα αγαθά από σούπερ μάρκετ στην οδό Μακεδονικής Αμύνης και τα διανέμει σε λαϊκή αγορά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ένας 25χρονος εργάτης δολοφονείται από έκρηξη, που σημειώνεται σε βιομηχανία που βρίσκεται στη ΒΙ.ΠΕ.Θ., στην περιοχή της Σίνδου, εκτελώντας εργασίες ηλεκτροσυγκόλλησης για εταιρεία συντήρησης δεξαμενών.

ΗΠΑ
Κατά την τελευταία μέρα του Συνεδρίου των Δημοκρατικών στο St. Paul, πραγματοποιείται αντιπολεμική διαδήλωση που καταλήγει σε 396 συλλήψεις!

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός των γραφείων της εταιρείας ΑΛΟΥΜΥΛ, που βρίσκεται στον 7ο όροφο πολυκατοικίας, στην πλατεία Δημοκρατίας. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς Θεσσαλονίκης».

Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου
ΚΑΣΜΙΡ
Σκοτώνεται ένας διαδηλωτής από πυρά μπάτσων κατά τη διάρκεια διαδήλωσης αυτονομιστών στην παλιά πόλη της θερινής πρωτεύουσας του κρατιδίου Τζαμού και Κασμίρ, Σριναγκάρ.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Πραγματοποιείται επίθεση αυτοκτονίας εναντίον φυλακίου της αστυνομίας και του στρατού κοντά στην πόλη Πεσαβάρ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 33 άτομα.

Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου
Επίθεση δέχονται, τις πρώτες ... πίθεση ανατινάζεται λεωφορείο με ρώσους κατοχικούς στο χωριό Germenchug της Ιτσκερίας - Τσετσενίας.

Τετάρτη 10 Σεπτεμβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Εκτελείται μέσα στο αυτοκίνητό του συγγενής υψηλόβαθμου αξιωματούχου και ο επικεφαλής ασφαλείας του στην Ινγκουσετία, ενώ τραυματίζεται σοβαρά στέλεχος του Ινστιτούτου Οικονομικών και Νόμων της Ινγκουσετίας. Σε άλλη επίθεση εκτελείται στέλεχος του Υπουργείου Εσωτερικών του Νταγκεστάν.

... ρώματα εναντίον του αστυνομικού τμήματος της Πλατείας Δημοκρατίας στην οδό Δωδεκανήσου, με μολότοφ, πέτρες και γκαζάκια. Καίγονται δύο περιπολικά και μηχανές της αστυνομίας καθώς και κατασχεμένα μηχανάκια. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς - Πυρήνας Ασύμμετρη Απειλή».

Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου
ΝΙΓΗΡΙΑ
Η οργάνωση MEND (Κίνημα για την Απελευθέρωση του Δέλτα του Νίγηρα) κάνει γνωστό πως θα βρίσκεται σε εμπόλεμη κατάσταση με τις πετρελαϊκές εταιρείες.

ΑΘΗΝΑ !2 Σεπτεμβρίου
Στις 4 τα ξημερώματα ένας νέος 23 χρόνων σκοτώνεται στο σταθμό του ηλεκτρικού στα Άνω Πατήσια. Ο νεαρός με 10 φίλους του κάνει γκράφιτι στα βαγόνια των συρμών που είναι σταθμευμένα στον σταθμό, όταν κυνηγιέται από τους σεκιουριτάδες που αντιλαμβάνονται τους «γκραφιτάδες» από τις κάμερες ασφαλείας. Στην προσπάθειά του να διαφύγει μαζί με τους φίλους του, γλιστρά και πέφτει στις γραμμές του τρένου παθαίνοντας ηλεκτροπληξία.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τρίτη 16 Σεπτεμβρίου
ΝΙΓΗΡΙΑ
Επίθεση με εκρηκτικά δέχονται εγκαταστάσεις της Shell και αγωγός της Chevron από την οργάνωση MEND. Οι δράστες έχουν προσεγγίσει από τη θάλασσα με ταχύπλοα τις εγκαταστάσεις και επιτίθενται και εναντίον των φρουρών οι οποίοι τους απωθούν με πυροβολισμούς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται εμπρησμός με γκαζάκια σε γραφεία της εταιρίας σεκιούριτι MEGA στην Τριανδρία. Η ενέργεια γίνεται σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Β. Μποτζατζή και στους 3 διωκόμενους για την ίδια υπόθεση.

ΤΑΪΛΑΝΔΗ
Επίθεση ενόπλων γίνεται με στόχο δύο μουσουλμάνους που δουλεύουν ως προσωπικό ασφαλείας στην περιοχή Γιάλα. Ακολουθεί επίθεση με βόμβα εναντίον οχήματος που μεταφέρει μπάτσους, όπου τραυματίζονται πέντε απ' αυτούς.

Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου
ΥΕΜΕΝΗ
Έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου σημειώνεται έξω από την πρεσβεία των ΗΠΑ στην πρωτεύουσα Σαναά. Μέσα από ένα δεύτερο όχημα βγαίνουν ένοπλοι που αρχίζουν να βάλλουν κατά των φρουρών, ενώ ρίχνουν και 2 έως 4 ρουκέτες σε κτίριο της πρεσβείας το οποίο παίρνει φωτιά. Η περιοχή ζώνεται από εκατοντάδες μπάτσους, ενώ αργότερα συλλαμβάνονται δεκάδες άτομα, ύποπτοι για σχέσεις με την Αλ-Κάιντα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκροί με σημάδια από σφαίρες βρίσκονται 4 ρώσοι κατοχικοί στα σύνορα με την επαρχία Nokh-chicho (Τσετσενία). Επίσης, στην ίδια επαρχία τραυματίζεται σοβαρά ο αρχηγός της συμμορίας των ειδικών δυνάμεων Zapad (Δύση), Beshlan Elimhanov.

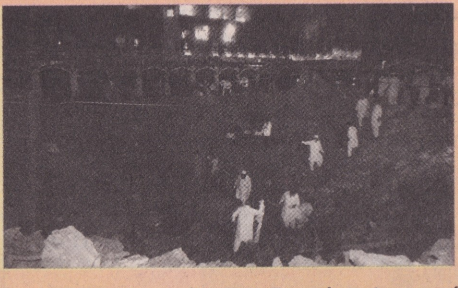
Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου

κοί για να χαιρετήσουν την εκδήλωση. Ανάμεσά τους και ο Κυριάκος Μητσοτάκης.
Η πράσινη αυτή φιέστα διαταράσσεται, καθώς πρωτοβουλία ατόμων εισέρχεται στο χώρο της εκδήλωσης στην αίθουσα και εκτοξεύει αυγά και γιαούρτια στους πολιτικούς και τους επιχειρηματίες, που «το μόνο πράσινο που έχουν πάνω τους είναι η γλίτσα».

Παρασκευή 19 Σεπτεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Απαλλάσσονται από τις κατηγορίες που τους έχουν αποδοθεί, οι 12 συλληφθέντες κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων στη ΔΕΘ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σκοτώνεται ένας αντάρτης, ο Rinat Ismailov, σε συμπλοκή με τους κατοχικούς, στην περιφέρεια Hivsk.
ΒΟΛΟΣ
Πραγματοποιείται συζήτηση «για τη σημασία και τις επιπτώσεις των μεσογειακών αγώνων του 2013 στο Βόλο και τη Λάρισα» στην κατάληψη Ματσάγγου.
Κατά τη διάρκεια πορείας που γίνεται τα πλαίσια των τριήμερων εκδηλώσεων σπάζεται μια κάμερα.
Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Ώρα 19:44 (τοπική): Παγιδευμένο φορτηγό με 600 κιλά εκρηκτικών προσπαθεί να εισβάλλει στο πολυτελές ξενοδοχείο MARRIOTT και εκρήγνυται στην είσοδο. Τη μέρα εκείνη παρατηρείται κίνηση αμερικανών διπλωματών και πεζοναυτών στο ξενοδοχείο.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

σπανία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η βασκική

ντιπροσωπεία αυτοκινήτων στο Γαλάτσι,

ται από εκατοντάδες μπάτσους, ενώ αργότερα συλλαμβάνονται δεκάδες άτομα, ύποπτοι για σχέσεις με την Αλ-Κάιντα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκροί με σημάδια από σφαίρες βρίσκονται 4 ρώσοι κατοχικοί στα σύνορα με την επαρχία Nokh-chicho (Τσετσενία). Επίσης, στην ίδια επαρχία τραυματίζεται σοβαρά ο αρχηγός της συμμορίας των ειδικών δυνάμεων Zapad (Δύση), Beshlan Elimhanov.

Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου
Οι «Αλληλέγγυοι σύντροφοι» αναλαμβάνουν την ευθύνη για τον εμπρησμό Ι.Χ. μπάτσου των ΟΠΚΕ και μοτοσικλέτας άλλου μπάτσου της Άμεσης Δράσης, στις οδούς Χρ. Σμύρνης στην Αγία Παρασκευή και Δελφών στην Άνω Γλυφάδα, αντίστοιχα. Σε τηλεφώνημα αναφέρουν ότι «οι επιθέσεις έγιναν «σε ένδειξη αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Β. Πάλλη. Ο λογαριασμός να σταλεί στους αστυνομικούς που τον ξυλοφόρτωσαν κατά τη διάρκεια της μεταγωγής του στις φυλακές Κορίνθου».

Στην αίθουσα εκδηλώσεων της πολυτεχνειούπολης, το ΕΜΠ, μαζί με διάφορες κατασκευαστικές και τεχνικές εταιρείες, διοργανώνει ημερίδα για τη βιώσιμη ανάπτυξη, έννοια κλειδί του πράσινου καπιταλισμού. Προσκεκλημένοι είναι και διάφοροι πολιτι-

Ώρα 19:44 (τοπική): Παγιδευμένο φορτηγό με 600 κιλά εκρηκτικών προσπαθεί να εισβάλλει στο πολυτελές ξενοδοχείο MARRIOTT και εκρήγνυται στην είσοδο. Τη μέρα εκείνη παρατηρείται κίνηση αμερικανών διπλωματών και πεζοναυτών στο ξενοδοχείο. Από την τρομακτική έκρηξη σκοτώνονται 53 άτομα, ανάμεσά τους ο πρέσβης της Τσεχίας και δύο αμερικανοί αξιωματούχοι, και τραυματίζονται 266. Την ευθύνη αναλαμβάνει τις επόμενες μέρες η οργάνωση «Φενταγίν του Ισλάμ», ζητώντας τη διακοπή της συνεργασίας Πακιστάν-ΗΠΑ, το κλείσιμο των αμερικανικών βάσεων και την απελευθέρωση των Sheikh Mohammed (που κρατείται για την 11η Σεπτεμβρίου) και Afifa Siddiqui (που κρατείται για σχέσεις με την Αλ-Κάιντα).

Δευτέρα 22 Σεπτεμβρίου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Σκοτώνεται ένα άτομο από έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου κοντά σε στρατιωτική σχολή στην πόλη Σαντόνα στη βόρεια Ισπανία. Την ευθύνη αναλαμβάνει η βασκική ΕΤΑ.

ΛΑΡΙΣΑ
Ομάδα φοιτητών προξενεί φθορές σε φυλάκια των ΤΕΙ και γράφει συνθήματα.

ΚΑΝΑΔΑΣ
Συγκρούσεις ξεσπούν μετά τη δολοφονία του Fredy Villenueva από μπάτσους. Οργισμένοι κάτοικοι βάζουν φωτιά στο κτίριο της πυροσβεστικής, σε αυτοκίνητα και καταστήματα ενώ συγκρούονται και με τις δυνάμεις καταστολής.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση δέχονται ειδικές δυνάμεις των ρώσων στο χωριό Chishki (Argun Gorge) στην επαρχία No-khchicho (Ιτσκερία - Τσετσενία). Σκοτώνονται 8 ρώσοι και απαλλοτριώνεται οπλισμός και έγγραφα.

Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Επίθεση, από μουσουλμάνους αντάρτες, με 35 όλμους και ρουκέτες δέχεται το αεροδρόμιο του Μογκαντίσου.

Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Προκαλούνται φθορές σε υποκατάστημα της αγροτικής τράπεζας έξω από το ΑΠΘ.

Παρασκευή 26 Σεπτεμβρίου
Γίνονται εμπρησμοί σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στο Γαλάτσι, σταθμευμένα αυτοκίνητα στο Παγκράτι, τα Άνω Πατήσια και τον Άγιο Δημήτριο, ένα κατάστημα τράπεζας στο Ίλιον και ένα ασφαλιστικό γραφείο στο Χαλάνδρι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός γίνεται στην 5η εφορία στην οδό Κρυστάλλη.
Την ευθύνη για τις επιθέσεις της Πέμπτης και Παρασκευής αναλαμβάνει η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς Αθήνα-Θεσσαλονίκη

ΕΒΡΟΣ
Νεκροί βρίσκονται τέσσερεις μετανάστες σε ναρκοπέδιο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πορεία πραγματοποιείται μετά από κάλεσμα στην πλ. Αγ. Φανουρίου στην Τούμπα της «κατάληψης Φάμπρικα Υφανέτ», με αφορμή την επίθεση που δέχτηκαν 5 άτομα από ακροδεξιούς κοντά στο χώρο της κατάληψης την Παρασκευή 19/9, μετά από συναυλία.

Σύντροφοι/σσες
και φίλοι/ες,
θα τα ξαναπούμε στο επόμενο
φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να είστε όλοι και όλες
καλά

Κύκλος Σύνταξης

Δ.Ε.Θ. 2008

Το κλίμα ειρηνικής διεκδίκησης και μπατσοκρατίας, που προβάλλει το κράτος και η αριστερά, επιχειρούν να δώσουν ένα τόνο κηδείας σε ένα κέντρο αποκλεισμένο από μπόλικες διμοιρίες και κλειστά πανεπιστήμια.
Ομάδες αναρχικών, αντιεξουσιαστών και άλλων ανυπότακτων ανθρώπων μαζεύονται στην Καμάρα, όπου έχουν καλέσει πορεία διάφορες αριστερές οργανώσεις, και πορεύονται μαζί τους. Όταν ένα κομμάτι της πορείας περνάει από τη διασταύρωση Εγνατίας με Αγ. Σοφίας σημειώνονται επιθέσεις με πέτρες, εύφλεκτα υλικά και άλλα αντικείμενα, σε καταστήματα πολυεθνικών, τράπεζες και πολυτελή καταστήματα. Οι φθορές σε βιτρίνες συνεχίζονται στην Αγ. Σοφίας και την Τσιμισκή, όπου διμοιρίες αρχίζουν να ρίχνουν δακρυγόνα. Ο κόσμος της πορείας διασπάται και αργότερα σημειώνονται 13 προσαγωγές στην περιοχή της Ναυαρίνου, από τις οποίες οι 12 μετατρέπονται σε συλλήψεις με τις κατηγορίες για διατάραξη ειρήνης και στάση.
Εξ άλλου, στην περιοχή της Καμάρας δέχεται επίθεση με πέτρες μπλοκ μπάτσων που διαδηλώνουν.
Διαδηλωτές σε μικρότερες ομάδες κυνηγιούνται από διμοιρίες γύρω από τη Ροτόντα και την Αγ. Δημητρίου και αντεπιτίθενται με πέτρες.
Οι 12 συλληφθέντες παραπέμπονται στο αυτόφωρο, όπου και απαλλάσσονται των κατηγοριών.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

28-8 - Δυτική Βαγδάτη. Με το γλυκοχάραμα, αντάρτες εκτελούν τον Νατζάμ Αμπντουλάχ, ταξίαρχο της 7ης μεραρχίας του ιρακινού στρατού, καθώς και τη γυναίκα του, έξω από το σπίτι τους στη συνοικία Αντέλ. Εξ άλλου, βλήματα όλμου πλήττουν την λεγόμενη πράσινη ζώνη. Δεν ανακοινώνονται απώλειες για να μην πληγεί το ήδη πεσμένο ηθικό... Επίσης, κατά το μεσημεράκι, στο κέντρο, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων, τραυματίζοντας δύο από αυτούς.

30-9 - Βαγδάτη. Βόμβα τραυματίζει 2 ιρακινούς στρατιώτες, μέλη περιπόλου, στη συνοικία Μανσούρ της δυτικής πρωτεύουσας.

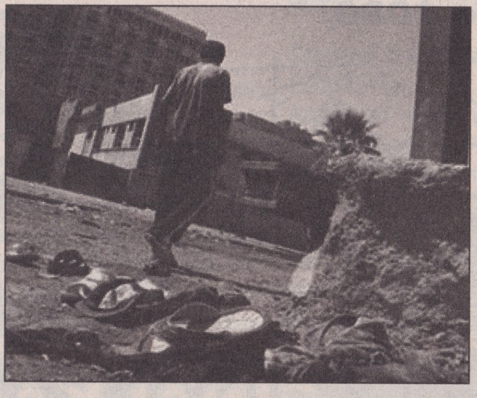
31-9 - Δυτική Βαγδάτη. Το απογευματάκι, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και εκτελεί 2 ιρακινούς στρατιώτες στη συνοικία Μανσούρ.

1-9 - Ταρμίγια (βόρεια της Βαγδάτης). Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός σκάει στο πέρασμα του οχήματος του Εμάντ Σαΐντ Γιαζίμ αλ Μισαντανί, αρχηγού του συμβουλίου των Σάουα, στρατολογημένων ιρακινών, πρώην ανταρτών, από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, τραυματίζο-

-Αντάρτης-καμικάζι οδηγεί όχημα φορτωμένο με εκρηκτικά εναντίον της αυτοκινητοπομπής του προέδρου της ιρακινής βουλής και αρχηγού του πολιτικού κόμματος αλ-Μουταμάρ αλ-Γουατανί, Αχμέντ αλ-Σαλαμπί, στη συνοικία **Μανσούρ**. Δυστυχώς δεν βρίσκεται ο ίδιος μέσα στο αυτοκίνητό του. Σκοτώνονται 2 άτομα και τραυματίζονται 17, μεταξύ των οποίων και 9 σωματοφύλακές του.

6-9 - Βαγδάτη. Αυτοκίνητο-βόμβα σκοτώνει τον Αμπντούλ Αμέρ Γκατί, αρχηγό των στρατολογημένων από τις αμερικανικές δυνάμεις ιρακινών, στη συνοικία Σαΐντίγια.

- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου στο κέντρο του **προαστίου Κάρμα**, βορειοα-

νατολικά της **Φαλούτζα** και απαγάγουν 4 ιρακινούς μπάτσους, στρατολογημένους από τις κατοχικές δυνάμεις. Οι τρεις βρίσκονται νεκροί, ενώ αγνοείται η τύχη του τέταρτου.

7-9 - Βαγδάτη. Τρεις βόμβες, τοποθετημένες σε αντίστοιχα σημεία της πόλης, τραυματίζουν συνολικά 8 ιρακινούς μπάτσους.

πό ιρακινούς στρατολογημένους από τις δυνάμεις κατοχής, στην περιοχή Καραντά. Σκοτώνονται 3 μπάτσοι και 1 στρατολογημένος.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Κανακίν (βορειοανατολικά της Βαγδάτης). Έκρηξη βόμβας σκοτώνει 9 κούρδους «Πεσμεργκά», μέλη περιπόλου, μεταξύ των οποίων και έναν αξιωματικό και τραυματίζει άλλους δύο.

14-9 - Σααντίγια (βόρεια της Βαγδάτης). Βόμβα σκοτώνει 5 μπάτσους και τραυματίζει άλλους τόσους.

- Αντάρτες επιτίθενται εναντίον σημείου ελέγχου των μπάτσων στη **Μοσούλη** και σκοτώνουν δύο από αυτούς, ενώ τραυματίζουν έναν ακόμη. Σε ανάλογο περιστατικό στην **Ισκαντιρίγια**, σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατολογημένος από τις δυνάμεις κατοχής.

- Βαγδάτη. Αντάρτες παγιδεύουν, στη συνοικία Αντχαμίβα, όχημα που μεταφέρει ιρακινούς στρατολογημένους από τις κατοχικές δυνάμεις, τραυματίζοντας 3 από αυτούς.

15-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αντάρτισσα πηγαίνει απρόσκλητη στο σπίτι αστυνομικού διοικητή, συνεργάτη των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων, σε γιορτή για την απελευθέρωση του και ανατινάζει τα εκρηκτικά που κουβαλάει επάνω της, παίρνοντας μαζί της 22 άτομα, στην πλειονότητά τους μπάτσοι. Ανάμεσα στους σκοτωμένους είναι 2 λοχαγοί και 3 αντισυνταγματάρχες μπάτσοι. Τραυματίζονται άλλα 33 άτομα.

16-9 - Κανικίν (βόρεια της Μπακούμπα). Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων, στην κεντρική οδό ανάμεσα στα προάστια Τζαλάουλα και

βόμβας, τη στιγμή που περνά ιρακινό στρατιωτικό όχημα από το χωριό Ιμάμ Μανσούρ, έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο 2 ανώτερων αξιωματικών.

21-9 - Βαγδάτη. Τις πρώτες πρωινές ώρες αντάρτες εκτελούν τον Αντέλ Αμπάς, ταξίαρχο, διευθυντή τμήματος στο υπουργείο εσωτερικών, μαζί με τον οδηγό-σωματοφύλακά του. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο με ελαφρά όπλα. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης. Εξ άλλου, βόμβα τοποθετημένη κάτω από το αυτοκίνητο του Ισάν Ρίντχα, γενικού διευθυντή του υπουργείου οικονομικών, στην οδό Κιντί της συνοικίας Χαρθίγια, τον τραυματίζει. Τέλος, αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον του γραφείου του γενικού επιθεωρητή Ραάντ Αμάρ στη συνοικία Νέα Βαγδάτη, τραυματίζοντάς τον.

- Μοσούλη. Αντάρτης οδηγεί φορτηγό με εκρηκτικά εναντίον του αρχηγείου της αστυνομίας στη συνοικία Νέα Μοσούλη. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και τραυματίζονται 45 άτομα, μεταξύ των οποίων 15 μπάτσοι. Εξάλλου, το σούρουπο αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού στη συνοικία Χάντμπα, στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας 2 στρατιώτες.

Κιρκούκ. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά

31-9 - Δυτική Βαγδάτη. Το απογευματάκι, ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και εκτελεί 2 ιρακινούς στρατιώτες στη συνοικία Μανσούρ.

1-9 - Ταρμίγια (βόρεια της Βαγδάτης). Αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός σκάει στο πέρασμα του οχήματος του Εμάντ Σαΐντ Γιαζίμ αλ Μισαντανί, αρχηγού του συμβουλίου των Σάουα, στρατολογημένων ιρακινών, πρώην ανταρτών, από τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις, τραυματίζοντας τον σοβαρά.

3-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπάλαντ Ρουζ(ανατολικά της Μπακούμπα). Βόμβα έχει στόχο ιρακινή στρατιωτική περίπολο. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης και τραυματίζονται άλλοι 4.

- Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων στο κέντρο της πόλης. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι και άλλα 2 άτομα.

4-9 - Βαγδάτη. Με το που σουρουπώνει, αντάρτες εκτελούν το γενικό διευθυντή του τμήματος σχεδιασμού του υπουργείου μεταφορών, Ναμπίλ Αμπντούλ Χασάν Μουσίν, στην ανατολική συνοικία Ουρ.

- Νινευή. Μοσούλη. Συγκρούσεις ξεσπούν μεταξύ ανταρτών και ιρακινών μπάτσων στην περιοχή Νέα Μοσούλη, νότια της πόλης. Σκοτώνεται 1 μπάτσος. Σε άλλο σημείο της πόλης, αντάρτες απαγάγουν ιρακινό μπάτσο από το κτίριο έκδοσης διαβατηρίων στο κέντρο της πόλης. Το πτώμα του βρίσκεται την επόμενη μέρα με μία σφαίρα στο κεφάλι.

5-9 - Βαγδάτη. Αντάρτες πυροβολούν και εκτελούν τον σύμβουλο του υπουργείου άμυνας, Αμπνουλαχμέντ Χασίν Αμπάς, μες το καταμεσήμερο, 2μμ.

νατολικά της **Φαλούτζα** και απαγάγουν 4 ιρακινούς μπάτσους, στρατολογημένους από τις κατοχικές δυνάμεις. Οι τρεις βρίσκονται νεκροί, ενώ αγνοείται η τύχη του τέταρτου.

7-9 - Βαγδάτη. Τρεις βόμβες, τοποθετημένες σε αντίστοιχα σημεία της πόλης, τραυματίζουν συνολικά 8 ιρακινούς μπάτσους.

- Μοσούλη. Αντάρτες παγιδεύουν με εκρηκτικά το αυτοκίνητο μπάτσου που εργάζεται στο κυβερνητικό συμβούλιο της πόλης. Η βόμβα σκάει τη στιγμή που αμέριμνος ο μπάτσος πάει τη βόλτα του...

- Βόμβα σκάει στο κέντρο του Τικρίτ και σκοτώνει 2 μπάτσους, ενώ τραυματίζεται άλλος ένας.

8-9 - Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου του ιρακινού στρατού λίγο έξω από την πόλη **Μπακούμπα**, σκοτώνοντας 2 στρατιώτες και τραυματίζοντας άλλους 4. Στη **βόρεια Μοσούλη**, παρκαρισμένο αυτοκίνητο-βόμβα τραυματίζει δύο μπάτσους.

9-9 - Δυτική Βαγδάτη. Προάστιο Χαρθίβα. Αντάρτες παγιδεύουν το όχημα του ιρακινού υποστράτηγου Χουσεΐν Μουχίν, που εργάζεται στο υπουργικό συμβούλιο του Ιράκ. Τραυματίζεται ο ίδιος και 2 σωματοφύλακές του.

10-9 - Ισκαντιρίγια. Δύο μπάτσοι, μέλη περιπόλου, τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τοποθετημένης στην άκρη δρόμου.

13-9 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα μικτής περιπόλου, αποτελούμενης από ιρακινούς μπάτσους και α-

ανατινάζει τα εκρηκτικά που κουβαλάει επάνω της, παίρνοντας μαζί της 22 άτομα, στην πλειονότητά τους μπάτσοι. Ανάμεσα στους σκοτωμένους είναι 2 λοχαγοί και 3 αντισυνταγματάρχες μπάτσοι. Τραυματίζονται άλλα 33 άτομα.

16-9 - Κανικίν (βόρεια της Μπακούμπα). Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων, στην κεντρική οδό ανάμεσα στα προάστια Τζαλάουλα και αλ-Σααντίγια. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 3.

- Βαγδάτη. Παρκαρισμένο αυτοκίνητο-βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου και σκοτώνει 1 ιρακινό στρατολογημένο από τις κατοχικές δυνάμεις και τραυματίζει άλλον 1.

17-9 - Βασόρα. Αμερικανικό στρατιωτικό ελικόπτερο τύπου σινούκ συντρίβεται. Σκοτώνονται 7 στρατιώτες. Τα αίτια της συντριβής δεν ανακοινώνονται για ευνόητους λόγους...

- Ραμάντι. Αντάρτες παγιδεύουν το αυτοκίνητο του αρχηγού των στρατολογημένων ιρακινών της πόλης, σκοτώνοντάς τον.

- Επαρχία Νινευή. Αντάρτες εκτελούν τον υποδιοικητή της επαρχίας, Σαμίλ Γιουνίς Θενούν, έξω από το χωριό Αλ-Καρ.

18-9 - Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων στα δυτικά της πόλης, τραυματίζοντας 3 από αυτούς.

- Βαγδάτη. Βόμβα έχει στόχο περίπολο αποκατάστασης της τάξης στην οδό Παλαιστίνης. Τραυματίζονται 7 από αυτούς. Άλλη βόμβα, στη νότια περιοχή Ντουρά, τραυματίζει 5 ιρακινούς στρατιώτες μέλη περιπόλου.

19-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Έκρηξη

ντιμπα, στο κέντρο της πόλης, σκοτώνοντας 2 στρατιώτες.

Κιρκούκ. Αντάρτης καμικάζι οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά

σε σημείο ελέγχου κοντά στην τέταρτη γέφυρα, στη συνοικία Γκαζάλα στο κέντρο της πόλης. Σκοτώνονται 5 μπάτσοι και τραυματίζονται 23 άτομα.

22-9 - Βαγδάτη. Ένας ακόμη αμερικανός μισθοφόρος ελευθερώνεται από την υποχρέωση της απελευθέρωσης του Ιράκ...

23-9 - Σαλμάν Πακ. Αμερικανική πεζή περίπολος έχει σταματήσει για έλεγχο μια ιρακινή. Οι μισθοφόροι της κάνουν σωματικό έλεγχο με τα χέρια. Το γεγονός γίνεται αντιληπτό από ένοπλο ιρακινό, ο οποίος πυροβολεί και σκοτώνει 2 από τους μισθοφόρους. Οι υπόλοιποι πυροβολούν αδιακρίτως, τραυματίζοντας τον ένοπλο και άλλο ένα άτομο, ενώ σκοτώνουν έναν άνδρα και μια γυναίκα.

24-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Τάγμα ιρακινών μπάτσων (περί τα 300 άτομα), μαζί με επίλεκτη μονάδα κατά της αλ-Κάιντα (γνωστοί ως οι Γιοί του Ιράκ), περιπολεί και εισέρχεται στο χωριό Καν Μπανί Σάαντ, θεωρώντας το καθαρό από αντάρτες, λόγω πρόσφα-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

30/8: Ο Αιγύπτιος υπουργός εξωτερικών δηλώνει ενθουσιασμένος με την ιδέα να σταλούν αραβικά στρατεύματα για να ελέγξουν τη Γάζα. «Η Αίγυπτος πιστεύει ότι η ΠΑ (που εδρεύει στη Ραμάλα) θα έπρεπε να επιστρέψει για να ελέγξει τη Λωρίδα της Γάζας ξανά...».
Κατοχικοί στρατιώτες πυροβολούν κατά διαδηλωτών, που αντιτίθενται στο τοίχος, στο Na'lin, δυτικά της Ραμάλα.
31/8: Συλλαμβάνονται τέσσερις παλαιστίνιοι σε μπλόκο νότια της Ναμπλούς. Την ίδια ώρα εισβάλλουν σε 3 χωριά της Τζενίν με πυροβολισμούς και βόμβες κρότου, ενώ στη Λωρίδα της Γάζας απαγάγουν τέσσερις ψαράδες.
9/9: Η Φατάχ ανακοινώνει ότι θα πυροβολεί τα μέλη της, που δεν συμμορφώνονται με την απόφαση για απεργία των συνδικάτων της στη Λωρίδα. Αξιωματούχοι του Ισραήλ καλούν να τερματιστεί η 3μηνη εκεχειρία με τη Χαμάς, με στόχο να υπάρξει πίεση για την απελευθέρωση του αιχμαλώτου λοχία Γκιλάντ Σαλίτ.
10/9: Η αιγυπτιακή αστυνομία σταματά τρεις αυτοκινητοπομπές προς τη Γάζα. Άλλες δύο αυτοκινητοπομπές ακινητοποιήθηκαν πριν ξεκινήσουν από το Κάιρο και τη Νταμιέτα. Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται στη Ναμπλούς από πυροβολισμούς κατοχικών. Σε επιδρομές σε χωριά της Δ. Όχθης συλλαμβάνονται τέσσερις παλαιστίνιοι.
12/9: Τραυματίζονται δώδεκα παλαιστίνιοι όταν ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον διαδήλωσης παλαιστίνιων και ξένων ακτιβιστών στο χωριό Bil'in. Πολλοί διαδηλωτές αντιμετωπίζουν αναπνευστικά προβλήματα λόγω των δακρυγόνων.
13/9: Συμμορίες στρατιωτικών και έποικοι εισβάλλουν σε χωριά της Δ. Όχθης και σκοτώνουν ένα άτομο, ενώ τραυματίζουν άλλα.
15/9: Απαγάγονται πέντε παλαιστίνιοι σε χωριά της Δυτικής Όχθης. Την ίδια ώρα έποικοι βάζουν φωτιά σε καλλιέργειες παλαιστινίων.
16/9: Σκοτώνονται 6 άτομα σε συμπλοκή μεταξύ μελών της Χαμάς και μιας φατρίας στη Λωρίδα της Γάζας, άτο-

μα της οποίας κατηγορούνταν ότι σκότωσαν μπάτσους της Χαμάς.
20/9: Αξιωματούχοι της Φατάχ δηλώνουν σε ισραηλινή εφημερίδα ότι δεν αποκλείεται η Φατάχ να επιχειρήσει να ανατρέψει την κυβέρνηση της Χαμάς στη Λωρίδα. Νεαρός παλαιστίνιος δολοφονείται κοντά στον οικισμό Yitzhar με το πρόσχημα ότι ήθελε να πετάξει μολότοφ εναντίον των κατοχικών.
22/9: Η Χαμάς καλεί τον αιγύπτιο πρόεδρο Μοχάμεντ Χόσνι Μουμπάρακ να σταματήσει τις βάρβαρες πρακτικές που ακολουθούν οι συνοριακές δυνάμεις εναντίον των παλαιστινίων. Ο παλαιστίνιος Κάσεμ Αλ-Μουγκράμπι οδηγεί το φορτηγό του εναντίον ισραηλινών φαντάρων στην Ιερουσαλήμ και τραυματίζει 19 από τους οποίους τους δύο σοβαρά. Ο υπουργός πολέμου προτείνει το γκρέμισμα του σπιτιού που διέμενε, όπως και άλλων δύο παλαιστινίων, που είχαν επιτεθεί με μπουλντόζες εναντίον ισραηλινών πριν κάποιο καιρό. Ο παλαιστίνιος κρατούμενος Μουχάναντ Άβντα καταγγέλλει ότι οδηγήθηκε με τη βία στο νοσοκομείο Soroka, όπου του έκαναν εγχείρηση ανοιχτής καρδιάς χωρίς τη θέλησή του και ότι, πριν γίνει αυτό, του ζητούσαν να υπογράψει χαρτιά με τα οποία θα συναινούσε στην αφαίρεση οργάνων από το σώμα του.
23/9: Συγγενείς παλαιστινίων καταγγέλλουν ότι οι αιγυπτιακές αρχές ανατίναξαν σήμερα τούνελ που είχε σκαφτεί για την είσοδο στην Αίγυπτο, σκοτώνοντας πέντε άτομα. Τα τούνελ αυτά είναι η μόνη διέξοδος για την εξασφάλιση βασικών προϊόντων σε περίοδο αποκλεισμών.
24/9: Συλλαμβάνονται 16 παλαιστίνιοι από κατοχικούς στη Δυτική Όχθη.

των επιδρομών τους. Όμως έκαναν λάθος. Ακαθόριστος αριθμός ανταρτών ανοίγει πυρ εναντίον τους απ' όλες τις μεριές, σκοτώνοντας 27 μπάτσους και 8 επίλεκτους, ενώ τραυμα-

πομπές προς τη Γάζα. Άλλες δύο αυτοκινητοπομπές ακινητοποιήθηκαν πριν ξεκινήσουν από το Κάιρο και τη Νταμιέτα. 💣Ένας παλαιστίνιος σκοτώνεται στη Ναμπλούς από πυροβολισμούς κατοχικών. 💣Σε επιδρομές σε χωριά της Δ. Όχθης συλλαμβάνονται τέσσερις παλαιστίνιοι.
12/9: Τραυματίζονται δώδεκα παλαιστίνιοι όταν ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον διαδήλωσης παλαι-

εναντίον των κατοχικών.
22/9: Η Χαμάς καλεί τον αιγύπτιο πρόεδρο Μοχάμεντ Χόσνι Μουμπάρακ να σταματήσει τις βάρβαρες πρακτικές που ακολουθούν οι συνοριακές δυνάμεις εναντίον των παλαιστινίων. 💣Ο παλαιστίνιος Κάσεμ Αλ-Μουγκράμπι οδηγεί το φορτηγό του εναντίον ισραηλινών φαντάρων

των επιδρομών τους. Όμως έκαναν λάθος. Ακαθόριστος αριθμός ανταρτών ανοίγει πυρ εναντίον τους απ' όλες τις μεριές, σκοτώνοντας 27 μπάτσους και 8 επίλεκτους, ενώ τραυματίζονται άλλοι 4 μπάτσοι. «Ήταν σαν να πολεμούσαμε με φαντάσματα», είπε χαρακτηριστικά ένας επιζών μπάτσος, ο οποίος συμπλήρωσε ότι τρεις υψηλόβαθμοι μπάτσοι συνελήφθησαν από τους αντάρτες και εκτελέστηκαν. Οι αντάρτες αποχωρούν χωρίς απώλειες.

26-9 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτες ανοίγουν πυρ εναντίον σημείου ελέγχου του ιρακινού στρατού στο Μπχαντίν αλ-Νασίρ, σκοτώνοντας 1 στρατιώτη και τραυματίζοντας άλλους 4.
- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό 1 ακόμη μισθοφόρου τους κοντά στην Ισκαντιρίγια, από έκρηξη βόμβας στο πέρασμα εποχούμενης περιπόλου.

Γύρω στα μέσα του Οκτώβρη θα εκδοθεί από την Αναρχική Αρχειοθήκη το βιβλίο:

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ιστορική αναδρομή, φοιτητικές κινητοποιήσεις 2006- 2007, Χρονικά, Αναλύσεις και πλήθος ανέκδοτων φωτογραφιών

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Συνεχίζεται ο πόλεμος στο Αφγανιστάν με απώλειες από την πλευρά των κατακτητών και με ένα μέρος του πλανήτη να ερημώνεται διαρκώς από ανθρώπινες ζωές.
Η επιθετικότητα της δυτικής κυριαρχίας συνεχίζει τον πόλεμο αδιαφορώντας για το τεράστιο μέγεθος των καταστροφών που προκαλούνταικαθημερινά.

Επαρχία Badghis
Από τις **3-9 έως τις 8-9**, σε τρεις διαφορετικές επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 αμερικανοί και 6 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης παραδίδονται 50 στρατιώτες και ο διοικητής τους στους μουτζαχεντίν, παραδίδοντας τον οπλισμό τους.

Επαρχία Baghlan
15-9: Σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου των μπάτσων της περιφέρειας **Andarab** σκοτώνονται 16 μπάτσοι (ανάμεσά τους και ο επικεφαλής τους στην περιφέρεια Charkh της επαρχίας Logar).

Επαρχία Balkh

ndawar, ενώ στις **30-8** άλλοι 70 άμαχοι δολοφονούνται από βρετανούς κατακτητές.

Επαρχία Herat
7-9: Ο μαχητής Sher Ali ανατινάζεται με παγιδευμένο όχημα εναντίον ιταλών κατοχικών στην ομώνυμη πόλη και παίρνει μαζί του 6 ιταλούς. Στις **15-9** ανατινάζεται το όχημα του αρχηγού της περιφέρειας **Shendand.** Σκοτώνεται ο γιος του και 5 μπάτσοι, ενώ σε άλλη επίθεση σκοτώνονται 4 κατοχικοί. Σε δύο επιθέσεις στις **18-9** σκοτώνονται 7 μπάτσοι.

Επαρχία Kabul
30-8: Ο μαχητής Rahmatullah ανατινάζεται με το αμάξι του δίπλα σε αμερικανικό κομβόι και παίρνει μαζί του 19 αμερικανούς. **19-9:** Γάλλοι κατοχικοί προσπαθούν να εισβάλλουν στο σπίτι διοικητή του Ισλαμικού Εμιράτου στην περιοχή Wazben της περιφέρειας Sarobi. Στη μάχη που ξεσπά σκοτώνονται 29 Γάλλοι και πολλοί τραυματίζονται, ενώ ο διοικητής των ανταρτών διαφεύγει. Αργότερα οι γάλλοι κατοχικοί βομβαρδίζουν τις περιοχές Sor Kala και Dagh Kala σκοτώνοντας πολλούς αμάχους.

Επαρχία Kandahar
Σε 27 επιθέσεις των ανταρτών από τις **24-**

8 έως τις 20-9 σκοτώνονται δεκάδες Κα-

10 όλμοι εναντίον του αεροδρομίου του **Khost.**

Επαρχία Kunar
Σε 14 επιθέσεις των ανταρτών από τις **28-8 έως τις 24-9** σκοτώνονται 49 αμερικανοί, 27 μπάτσοι και ένας Αφγανός πράκτορας, ενώ καταρρίπτεται 1 ελικόπτερο στο οποίο όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

Επαρχία Kunduz
1-9: Ο αντάρτης Samiaullah ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι γερμανών στην περιοχή Palalchen και παίρνει μαζί του 11 γερμανούς κατοχικούς. Σε τρεις επιθέσεις των ανταρτών από τις **1-9 έως τις 19-9** σκοτώνονται 16 μπάτσοι. Στις **23-9** ο μαχητής Nasrullah ανατινάζει το όχημά του δίπλα σε γερμανούς κατοχικούς και σκοτώνει ανεξακρίβωτο αριθμό απ' αυτούς.

Επαρχία Laghman
Από τις **25-8 έως τις 16-9**, σε 4 επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 9 μπάτσοι και καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο (όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται). Στις **14-9** γίνεται επίθεση των ανταρτών εναντίον αμερικανικής βάσης στην περιφέρεια Alishang. Στη συνέχεια οι κατοχικοί πραγματοποιούν επίθεση δολοφονώντας έξι αμάχους.

Επαρχία Logar
Στις **25-8** γίνεται επίθεση σε δύο οχήματα πρακτόρων των υπηρεσιών ασφαλείας. Τα οχήματα καταστρέφονται και όλοι τους σκοτώνονται. Σε άλλες 8 επιθέσεις από τις **1-9 έως τις 24-9** σκοτώνονται 19 ανδρείκελα του στρατού, 4 αμερικανοί και 11 μπάτσοι.

Επαρχία Nangarhar
Σε 7 επιχειρήσεις των ανταρτών από τις **3-**

ντες σκοτώνονται. Από τις **8-9 έως τις 17-9** εξοντώνονται πάνω από 34 αμερικανοί και καταστρέφονται 28 οχήματά τους, ένα των μπάτσων και ένα του στρατού, σε 8 επιθέσεις.

Επαρχία Paktika
Από τις **4-9 έως τις 23-9** ανατινάζονται 12 αμερικανικά τανκς, 6 οχήματα των μπάτσων (σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες) και 2 αστυνομικά φυλάκια, και καταστρέφεται μέρος του αρχηγείου της περιφέρειας **Charbaran**, σε 9 διαφορετικές επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Parwan
Σε δύο επιθέσεις από τις **10-9 έως τις 23-9** σκοτώνονται 7 μπάτσοι.

Επαρχία Samangan
11-8: Σκοτώνονται 6 μπάτσοι μετά από επίθεση σε φυλάκιο.

Επαρχία Takhar
31-8: Ανατινάζονται δύο γερμανικά τανκ και 12 κατοχικοί σκοτώνονται.

Από τις **3-9 έως τις 8-9**, σε τρεις διαφορετικές επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 αμερικανοί και 6 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης παραδίδονται 50 στρατιώτες και ο διοικητής τους στους μουτζαχεντίν, παραδίδοντας τον οπλισμό τους.

Επαρχία Baghlan
15-9: Σε επίθεση εναντίον του αρχηγείου των μπάτσων της περιφέρειας **Andarab** σκοτώνονται 16 μπάτσοι (ανάμεσά τους και ο επικεφαλής τους στην περιφέρεια Charkh της επαρχίας Logar).

Επαρχία Balkh
Από τις **4-9 έως τις 13-9** σκοτώνονται 6 ανδρείκελα του στρατού και 9 μπάτσοι σε 2 επιθέσεις.

Επαρχία Farah
Σε πέντε επιθέσεις των ανταρτών από τις **4-9 έως τις 24-9** σκοτώνονται 30 ΝΑΤΟικοί και ντόπιοι συνεργάτες του, 15 μπάτσοι, 12 ανδρείκελα του στρατού και καταστρέφεται μέρος αμερικανικής βάσης.

Επαρχία Fariab
22-9: Σκοτώνονται δύο μπάτσοι στην περιοχή Shaker της περιφέρειας Chahil Gazi.

Επαρχία Ghazni
Σε 14 επιθέσεις των ανταρτών από τις **29-8 έως τις 22-9** σκοτώνονται 8 πολωνοί και άλλοι 8 κατοχικοί, 26 μπάτσοι και πολλά ανδρείκελα του στρατού.

Επαρχία Ghor
10-9: Εκτελείται ο εισαγγελέας της περιφέρειας Pasa Band μαζί με 2 συνοδούς του. 💣Σε 3 επιθέσεις από τις **17-9 έως τις 22-9** σκοτώνονται 12 μπάτσοι, ένα ανδρείκελο του στρατού και τέσσερις αντάρτες.

Επαρχία Helmand
Σε 22 επιθέσεις **από τις 26-8 έως τις 17-9** σκοτώνονται **25 βρετανοί** κατοχικοί και άλλοι 16 **ΝΑΤΟικοί**, 29 ανδρείκελα του στρατού και δεκάδες μπάτσοι. 💣Στις **28-8** δολοφονούνται 22 άμαχοι **σε βομβαρδισμό** των **αμερικανών** στην περιοχή **Zame-**

8 έως τις 20-9 σκοτώνονται δεκάδες Καναδοί, 61 μπάτσοι, ένας αφγανός πράκτορας και 82 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης, ανατινάζονται 10 τανκ, 5 βυτιοφόρα, 23 στρατιωτικά οχήματα και ένα της αστυνομίας. 💣Στις **7-9** δύο αντάρτες, οι Qari Muhammad και Abdul Mateen, εισέρχονται στο αρχηγείο των μπάτσων της Κανταχάρ και ανατινάζονται παίρνοντας μαζί τους 27 μπάτσους. 💣Στις **11-9** ο αντάρτης Abdul Hakem ανατινάζει το όχημά του δίπλα σε δύο οχήματα κατοχικών και παίρνει μαζί του 8 απ' αυτούς. 💣Στις **14-9** ένας άλλος μαχητής ο Abdul Salam ανατινάζει το όχημά του δίπλα σε κομβόι ΝΑΤΟικών και παίρνει μαζί του 8 απ' αυτούς.

Επαρχία Kapisa
Σκοτώνονται 5 αμερικανοί σε επίθεση στις **9-9**. 💣Στις **16-9** γίνεται επίθεση με όλμους σε γαλλική βάση και σκοτώνονται 6 Γάλλοι των δυνάμεων κατοχής.

Επαρχία Khost
Σε δεκατρείς επιθέσεις των ανταρτών από τις **25-8 έως τις 20-9** σκοτώνονται 20 μπάτσοι, 27 αμερικανοί, 6 κατάσκοποι του καθεστώτος και 13 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης, καταρρίπτεται ένα αμερικανικό ελικόπτερο και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. 💣**8-9:** Ένας αντάρτης επιτίθεται με ρουκέτες σε αμερικανική βάση και σκοτώνει 15 αμερικανούς πριν πέσει νεκρός. 💣**20-9:** ανατινάζεται με νάρκες το όχημα του διοικητή-μαριονέτα της περιφέρειας **Tani** και **σκοτώνεται** ο γιος του και **3 συνοδοί του.** 💣**22-9:** Εκτοξεύονται

πραγματοποιούν επίθεση δολοφονώντας έξι αμάχους.

Επαρχία Logar
Στις **25-8** γίνεται επίθεση σε δύο οχήματα πρακτόρων των υπηρεσιών ασφαλείας. Τα οχήματα καταστρέφονται και όλοι τους σκοτώνονται. 💣Σε άλλες 8 επιθέσεις από τις **1-9 έως τις 24-9** σκοτώνονται 19 ανδρείκελα του στρατού, 4 αμερικανοί και 11 μπάτσοι.

Επαρχία Nangarhar
Σε 7 επιχειρήσεις των ανταρτών από τις **3-9 έως τις 22-9** σκοτώνονται 3 αμερικανοί, 27 μπάτσοι, ένας πράκτορας του καθεστώτος, ενώ ανατινάζεται όχημα του στρατού με αποτέλεσμα να σκοτωθούν όλοι οι επιβαίνοντες.

Επαρχία Nemroz
12-9: Ο μαχητής Ali Muhammad ανατινάζεται δίπλα σε κομβόι μπάτσων στην περιφέρεια **Khashrod** και παίρνει μαζί του 7

απ' αυτούς. 💣**22-9:** Σκοτώνονται 21 μπάτσοι μετά από επιθέσεις ανταρτών σε φυλάκια στην πόλη **Zaranj**.

Επαρχία Noristan
Σε επτά επιθέσεις από τις **13-7 έως τις 23-8** σκοτώνονται 4 ανδρείκελα του στρατού, 3 μπάτσοι και 61 αμερικανοί και 4 αντάρτες Ταλιμπάν.

Επαρχία Paktia
31-8: Ανατινάζονται 3 τανκς και 12 αμερικανοί αφήνουν τα εγκόσμια. Άλλο τανκ ανατινάζεται στις **5-9** και όλοι οι επιβαίνο-

Επαρχία Samangan
11-8: Σκοτώνονται 6 μπάτσοι μετά από επίθεση σε φυλάκιο.

Επαρχία Takhar
31-8: Ανατινάζονται δύο γερμανικά τανκ και 12 κατοχικοί σκοτώνονται.

Επαρχία Uruzgan
Από τις **2-9 έως τις 23-9** σκοτώνονται 26 αυστραλοί, 4 ολλανδοί και άλλοι 3 κατοχικοί, 9 μπάτσοι και 11 ανδρείκελα του στρατού, σε 6 επιθέσεις των ανταρτών.

Επαρχία Wardak
Σε εννέα επιθέσεις από τις **1-9 έως τις 21-9** σκοτώνονται 5 μπάτσοι και πάνω από 40 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης, ανατινάζονται 8 οχήματα του στρατού και 4 αμερικανικά τανκς (σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες). 💣Στις **7-9** συλλαμβάνεται από ομάδα ανταρτών ο γενικός εισαγγελέας της επαρχίας. 💣Στις **22-9** ο μαχητής Zahidullah ανατινάζεται με παγιδευμένο όχημα εναντίον κομβόι αμερικανών κοντά στην πρωτεύουσα της επαρχίας Medan Shahr και καταστρέφει 3 τανκς, σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες.

Επαρχία Zabul
Στις **7-9** ο μαχητής Muhammad Hashema ανατινάζεται μέσα σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών ασφαλείας στην πόλη Qalat και παίρνει μαζί του 10 πράκτορες. 💣Από τις **8-9 έως τις 18-9**, σε δύο επιθέσεις, σκοτώνονται 6 ανδρείκελα του στρατού και ένας Αφγανός πράκτορας.

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΟΤΖΑΤΖΗΣ
ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ Ο «ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ»

Εμείς οργανώσεις, φορείς, άτομα, που υπογράφουμε το κείμενο συμπαράστασης στο πρόσωπο του Βαγγέλη Μποτζατζή δηλώνουμε ότι:

Από την 1η στιγμή ταχθήκαμε ενάντια στη ψήφιση και εφαρμογή του «τρομονόμου» που ενσωματώθηκε πλέον στον Ποινικό κώδικα αρ. 187 «περί σύστασης εγκληματικής οργάνωσης», που καταστρατηγεί ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και φαλκιδεύει τις βασικές μας ελευθερίες. Το πεδίο εφαρμογής του είναι και αυθαίρετο και επικίνδυνο, εφόσον παραπέμπονται πλέον με αυτήν την κατηγορία, πολίτες που φέρονται να τέλεσαν ένα οποιαδήποτε αδίκημα, εάν θεωρείται ότι το τέλεσαν με άλλους δύο ακόμη. Η ποινή κάθειρξης που προβλέπεται είναι τουλάχιστον 10 έτη. Ο Βαγγέλης Μποτζατζής διώκεται και με τον αντιτρομοκρατικό (σύσταση εγκληματικής οργάνωσης) και επιχειρείται έτσι η φυσική και ηθική του εξόντωση.

Συγκεκριμένα:

Η μαρτυρία (;) του σεκιουριτά που αποτελεί το μοναδικό στοιχείο πάνω στο οποίο στηρίχτηκε το βαρύτατο κατηγορητήριο

Ο τρόπος ανάκρισης-εκβιασμού της φίλης του για να υπογράψει κατάθεση βάσει της οποίας κατηγορούνται οι τρεις σύντροφοί του και η δημόσια ανάκλησή της κατάθεσης από την ίδια

Ο τρόπος με τον οποίο συλλέχθηκαν τα όποια «στοιχεία» σε βάρος του με μαζικές εισβολές και αποκλεισμούς σπιτιών προκειμένου να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα και η ανάλογη εικόνα προς τα έξω

Η δημοσιοποίηση φωτογραφιών προσώπων (ως καταζητούμενων) πέρα από κάθε δεοντολογία προκειμένου να δοθεί τεχνητή σοβαρότητα στην υπόθεση δείχνουν τη σπουδή των διωκτικών αρχών όχι απλά να κατασκευάσουν ένα κατηγορητήριο, αλλά ότι το κατηγορητήριο αυτό έπρεπε να υπαχθεί στον αντιτρομοκρατικό. Γι' αυτό χωρίς στοιχεία, χωρίς καν πρόσχημα, πρόσθεσαν δίπλα του τρεις ακόμα συντρόφους του. Γι' αυτό οι μέρες της σύλληψής του είχαν έντονα τα παραπάνω στοιχεία της σκηνοθεσίας.

Είμαστε ακράδαντα πεπεισμένοι/ες πως η πολιτική ταυτότητα του κατηγορουμένου -είναι αναρχικός- είναι το πιο σοβαρό στοιχείο ενοχής του.

Επειδή έχουμε γίνει μάρτυρες παρόμοιων διώξεων σε βάρος πολιτικά δραστήριων ανθρώπων και αρνηθήκαμε να σιωπήσουμε μπροστά στις σκοπιμότητες των διωκτικών αρχών, καταγγέλλουμε τις παραβιάσεις δικαιωμάτων και τις σκοπιμότητες που επιβάλλουν την παραπομπή του Β. Μποτζατζή με τον αντιτρομοκρατικό

ΖΗΤΑΜΕ:

Να σταματήσει η ομηρία του Β. Μποτζαζή

Άμεση αποφυλάκιση τώρα

Να σταματήσει η παράλογη δίωξη των άλλων 3 συγκατηγορούμενών του

Να καταργηθεί ο «τρομονόμος»-αρθρ. 187 Π.Κ.

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

ΑΚΟΑ, ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ, ΔΕΑ, ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΚΟΚΚΙΝΟ, ΝΕΟΛΑΙΑ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, ΟΚΔΕ ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ, ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ, ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΤΙΡΡΗΣΙΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ (Ακολουθούν υπογραφές προσώπων)

Αγγελοπούλου Ελθίνα, Δημοτική Σύβμουλος Δήμου Αθηναίων, Βαν Μπουσχότεν Ρίκη, πρόεδρος Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, Γκλαρνέτατζης Νίκος, μέλος Δ.Σ Συλλόγου Εκπαιδευτικών α/θμιας Θεσ/νίκης, Ζδούκος Θοδωρής, Γραμματέας Ενωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσ/νίκης, Κορωνάκης Τάσος, μέλος ΚΠΕ ΣΥΝ, Κρασοπούλου Αλέκα, Τμήμα Δικαιωμάτων ΣΥΝ Θεσ/νίκης, Κωτσονόπουλος Λουδοβίκος, μέλος Δ.Σ Συλλόγου Μεταπτυχιακών Παντείου, Λάσκος Χρήστος, μέλος Εκτελεστικής Γραμματείας ΣΥΝ, Λάμπρου Πάνος, Εφημερίδα Εποχή, Λαζαρίδης Τάσος, Αναπληρωτής Γραμματέας Σωματείου Ιατρικών Επισκεπτών Βορείου Ελλάδος, Γιαννέλος Λεγαντής, Ειδικός Γραμματέας ΠΟΕΤΕΠ-ΑΕΙ, Μαγαλιού Σταματή, Δ.Σ Συλλόγου Εκπαιδευτικών α/θμιας Θεσ/νικης «Αριστοτέλης», Μασταγκά Βούλα, Μέλος Πολιτικής επιτροπής ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Μπαμπαλώνα Εύα, Μέλος Πολιτικής επιτροπής ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Μπακέλας Χρήστος, Δ.Σ Δικηγορικού Συλλόγου Θεσ/νίκης, Μπαλαούρας Μάκης, Συνδικαλιστής Τράπεζας Ελλάδος, Ξεφτέρη Ελένη, Δ.Σ Συλλόγου Μεταπτυχιακών ΠΤΔΕ, Ξεφτέρης Χρήστος, Εκτελεστική Επιτροπή Συνδικάτου Μετάλλου ΒΕ, Παντελίδης Ντίνος, Γραμματέας Η΄ Συλλόγου, Εκπαιδευτικών α/θμιας Θεσ/νίκης, Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Σύλλογος Μεταπτυχιακών Φοιτητών Πολιτικής Επιστήμης και Κοινωνιολογίας, Παπαπανάγου Παναγιώτης, μέλος Δ.Σ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων ΑΠΘ, Παπαστεργίου Βασίλης, Δικηγόρος, Παρπούδης Νίκος, Γενικός Γραμματέας ΕΔΟΘ, Πέρκα Πέτη, Μέλος ΚΠΕ ΣΥΝ, Πεχλιβανίδης Στάθης, Γραμματέας πολιτικής κίνησης Αξιούπολης, Πολίτης Τάκης, Ειδικός Γραμματέας ΠΟΣΔΕΠ, Πορτάλιου Ελένη, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Αθηναίων, Σαμανίδης Νίκος, μέλος πολιτικής γραμματείας ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Σαρρής Μανώλης, μέλος Δ.Σ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Νίκαιας, Χαραλαμπίδου Δέσποινα, Αναπληρώτρια Γραμματέας Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης, Χαρίσης Γιώργος, Αντιπρόεδρος ΠΟΕ-ΟΤΑ, Χριστόπουλος Τάσος, μέλος Δ.Σ Συνδικάτου Οικοδόμων

Επίσης υπογραφούν μέλη του Συνδικάτου Ιματισμού, Κλωστοϋφαντουργίας και Πλεκτικής Β.Ε: (Ακολουθούν υπογραφές προσώπων)

Βαλσαμάκη Ευαγγελία, Γαζώτρια, Γαμβέτα Αθηνά, Σχεδιάστρια, Γιαννακίδου Χαρούλα, Γαζώτρια, Ίντου Περσεφόνη, Γαζώτρια, Ισμαήογλου Γκιουνέρ, Κλωστοϋφαντουργός, Καραφυλλούδη Μαρία, Γαζώτρια, Μπερμπε-

κούντες την Ιερουσαλήμ ότι η αριστερή διαμεσολάβηση έχει εξίσου ρητά διατυπώσει ότι θεωρεί αναγκαία την πολιτική προστασία των αναρχικών, αφού:

α) οι «καημένοι» είναι ανήμποροι πολιτικά μη κατέχοντες ουδεμία επίγνωση των «πολιτικών συσχετισμών» και

β) με «δεδομένη» την απουσία ενδιαφέροντος των αναρχικών για την πειθώ τμημάτων της κοινωνίας είναι «σίγουρη» η ανεπιτυχής αντίσταση από μέρους τους;

Αυτά τα τσουβαλιάσματα βολεύουν τους εξουσιαστικούς χειρισμούς και τις «πρωτοβουλίες» γιατί παραγνωρίζουν **στην πρώτη περίπτωση**, το γεγονός πως η γνώση της πολιτικής και η κατανόηση των χειρισμών και των χειραγωγικών μεθόδων που χρησιμοποιούνται δεν σημαίνει πως κάποιος θα κάνει ή είναι υποχρεωμένος να κάνει πολιτική. Στη δεύτερη περίπτωση μια **προβληματική άποψη χρεώνεται σαν καθοριστική για το σύνολο των αναρχικών** μπορεί να βολεύει τις κάθε είδους μεθοδεύσεις αλλά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Δεν σκοπεύουμε να επαναλάβουμε, βέβαια, τον τρόπο που συμπαρίστανται στην νομιμότητα λόγου χάρη οι κομματικοί υπάλληλοι του ΣΥΝ, ούτε πόσο εξυπηρετείται το φτιασίδωμα μιας αριστεράς της «αντιεξουσίας», που βάζει τα καλά κινηματικά της ρούχα και στολίδια, διαπραγματευόμενη για την αναβαθμισμένη θέση στο εξουσιαστικό στερέωμα.

Διαπιστώνουμε, ωστόσο, τις κινήσεις επαναδιαμόρφωσης των πολιτικών συσχετισμών (ναι, φτάνει μέχρι εκεί η διάνοια μας...), και αντιλαμβανόμαστε την κινηματική καούρα των αριστερών, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, που ξερογλείφονται για κάθε παραπάνω κοκαλάκι, που θα περισσέψει από το εξουσιαστικό φαγοπότι.

Θα επαναλάβουμε, όμως, ακούραστα κάτι άλλο.

Η πολιτική διαμεσολάβηση είναι προαιρετική.

Καταχρηστικές ή ερήμην εκδηλώσεις και προσπάθειες με σκοπό τον εγκλωβισμό αγωνιζόμενων ανθρώπων —και δη φυλακισμένων— στα γρανάζια της, μπορούν και πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Ως εκ τούτου, **η σιωπηρή αποδοχή της**

πραγματευόμαστε μαζί τους τι θα παραχωρήσουμε από την «αγωνιστική μας υπεραξία», και ως εκ τούτου γινόμαστε **ελεγχόμενοι για τώρα και για το μέλλον».**

Υπάρχει, βέβαια, η λογική, ότι αφού ο καθένας είναι εσαεί ότι δηλώνει, δεν κοστίζει τελικά και τίποτα άλλα να λέει και άλλα να κάνει, αφού φαίνεται να βασιλεύει η (βολική) λογική, «δεν δίνεις λογαριασμό δεν παίρνεις λογαριασμό».

Δυστυχώς, όμως, είναι γνωστό ότι οι κομματικοί μηχανισμοί ή τα πρόσωπα που εντάσσονται σ' αυτούς, δεν κινητοποιούνται ούτε για την ψυχή της μάνας τους, ούτε επειδή πονούν και ματώνουν για την αγωνιστικότητα των «πολιτικά καθυστερημένων» αναρχικών.

Λαμβάνουν κάθε φορά τα πρέποντα γι' αυτούς εχέγγυα για τα πολιτικά κέρδη που θα προσκομίσουν. Και δεν είναι λίγα.

Η υποχώρηση λοιπόν σ' αυτές τις περιπτώσεις όπως έχει καταδείξει και το παρελθόν δεν είναι αμελητέα. Μια κατάσταση δηλαδή ακριβώς αντίθετη από την **έκφραση της αλληλεγγύης ως συνέχεια του κοινωνικού αγώνα**.

Και μια επισήμανση.

Σε καμία περίπτωση δεν δεχόμαστε ούτε ανήκουμε σε κανένα ιερατείο που προσδιορίζει ποιος ή ποιοι θα σταθούν ως αλληλέγγυοι ή ως συμπαραστάτες σε φυλακισμένους γενικότερα και σε αγωνιστές που δηλώνουν αναρχικοί ειδικότερα. Ούτε και θεωρούμε πως είναι ειλικρινές και ωφέλιμο για την **αναρχική απελευθερωτική άποψη και δράση** να συγκαλύπτονται κάτω από την επίφαση της δήθεν εσωτερικότητας ζητήματα, καταστάσεις και πρακτικές που έχουν δημοσιότητα και προφανώς δεν περνούν απαρατήρητα.

Εξακολουθούμε, πάντως, να πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι αναρχικοί δεν ήταν ποτέ ούτε θα γίνουν οι φτωχοί συγγενείς και τα δεκανίκια καμιάς αριστεράς, που εκτός των άλλων προβάλλει και αξιοποιεί σε κάθε ευκαιρία τις σύγχρονου τύπου δηλώσεις μετάνοιας και νομιμοφροσύνης.

Λευτεριά στο αναρχικό Β. Μποτζατζή
Αλληλεγγύη στους τρεις διωκόμενους για την ίδια υπόθεση

Συλλόγου Εκπαιδευτικών α/θμιας Θεσ/νίκης «Αριστοτέλης», Μασταγκά Βούλα, Μέλος Πολιτικής επιτροπής ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Μπαμπαλώνα Εύα, Μέλος Πολιτικής επιτροπής ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Μπακέλας Χρήστος, Δ.Σ Δικηγορικού Συλλόγου Θεσ/νίκης, Μπαλαούρας Μάκης, Συνδικαλιστής Τράπεζας Ελλάδος, Ξεφτέρη Ελένη, Δ.Σ Συλλόγου Μεταπτυχιακών ΠΤΔΕ, Ξεφτέρης Χρήστος, Εκτελεστική Επιτροπή Συνδικάτου Μετάλλου ΒΕ, Παντελίδης Ντίνος, Γραμματέας Η΄ Συλλόγου, Εκπαιδευτικών α/θμιας Θεσ/νίκης, Παπαδάτος-Αναγνωστόπουλος Δημοσθένης, Σύλλογος Μεταπτυχιακών Φοιτητών Πολιτικής Επιστήμης και Κοινωνιολογίας, Παπαπανάγου Παναγιώτης, μέλος Δ.Σ Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων ΑΠΘ, Παπαστεργίου Βασίλης, Δικηγόρος, Παρπούδης Νίκος, Γενικός Γραμματέας ΕΔΟΘ, Πέρκα Πέτη, Μέλος ΚΠΕ ΣΥΝ, Πεχλιβανίδης Στάθης, Γραμματέας πολιτικής κίνησης Αξιούπολης, Πολίτης Τάκης, Ειδικός Γραμματέας ΠΟΣΔΕΠ, Πορτάλιου Ελένη, Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Αθηναίων, Σαμανίδης Νίκος, μέλος πολιτικής γραμματείας ΣΥΝ Θεσσαλονίκης, Σαρρής Μανώλης, μέλος Δ.Σ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Νίκαιας, Χαραλαμπίδου Δέσποινα, Αναπληρώτρια Γραμματέας Εργατικού Κέντρου Θεσ/νίκης, Χαρίσης Γιώργος, Αντιπρόεδρος ΠΟΕ-ΟΤΑ, Χριστόπουλος Τάσος, μέλος Δ.Σ Συνδικάτου Οικοδόμων

Επίσης υπογραφούν μέλη του Συνδικάτου Ιματισμού, Κλωστοϋφαντουργίας και Πλεκτικής Β.Ε: (Ακολουθούν υπογραφές προσώπων)
Βαλσαμάκη Ευαγγελία, Γαζώτρια, Γαμβέτα Αθηνά, Σχεδιάστρια, Γιαννακίδου Χαρούλα, Γαζώτρια, Ίντου Περσεφόνη, Γαζώτρια, Ισμαήογλου Γκιουνέρ, Κλωστοϋφαντουργός, Καραφυλλούδη Μαρία, Γαζώτρια, Μπερμπερίδου Μαίρη, Γαζώτρια, Παλαχίδου Λιάνα, Γαζώτρια, Πραφτσιώτου Μαρία, Γαζώτρια, Τσάντα Θεοδώρα, Γαζώτρια, Χατζόγλου Μάρθα, Γαζώτρια, Χρούσταμα Μαρία, Γαζώτρια

(Κείμενο που στάλθηκε στην εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, η οποία δημοσίευσε σύντομη περίληψή του την 18/9/2008)

Σχετικά με το παραπάνω κείμενο

Είναι εύγλωττες οι απορίες που μπορούν να εκφραστούν σε κάθε τέτοια περίπτωση: η πολιτική διαμεσολάβηση, που εξελίσσεται, είναι εν γνώσει του κρατούμενου αναρχικού Β. Μποτζατζή (αλλά και των τριών ακόμα διωκόμενων για την ίδια υπόθεση), που στο παρελθόν ρητά έχει στραφεί, εκτός των άλλων, ενάντια στα κόμματα και στους κομματικούς υπαλλήλους τους;

Μήπως είναι μια «πρωτοβουλία» ερήμην του, αλλά για το «καλό» του πιθανόν εκ μέρους φίλων ή συντρόφων του, που έκαναν τις κατάλληλες προσεγγίσεις, ώστε όπως πολλές φορές παλαιότερα, να κινητοποιηθούν οι γνωστές συνιστώσες που αυτοχαρακτηρίζονται ως μέρη ενός κινήματος συμπαράστασης;

Είναι γνωστό ή όχι σε όλους τους παροι-

μας...), και αντιλαμβανόμαστε την κινηματική καούρα των αριστερών, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο, που ξερογλείφονται για κάθε παραπάνω κοκαλάκι, που θα περισσέψει από το εξουσιαστικό φαγοπότι.

Θα επαναλάβουμε, όμως, ακούραστα κάτι άλλο.

Η πολιτική διαμεσολάβηση είναι προαιρετική.

Καταχρηστικές ή ερήμην εκδηλώσεις και προσπάθειες με σκοπό τον εγκλωβισμό αγωνιζόμενων ανθρώπων —και δη φυλακισμένων— στα γρανάζια της, μπορούν και πρέπει να αντιμετωπίζονται.

Ως εκ τούτου, **η σιωπηρή αποδοχή της συνέχισης, σε κάθε περίπτωση, εκδηλώσεών της δεν μπορεί παρά να σημαίνει και την αποδοχή της.**

Και τα επιχειρήματα συνήθως είναι συγκεκριμένα: «η κατάσταση είναι σοβαρή πρέπει να χρησιμοποιήσουμε κάθε δυνατότητα».

Το κατά πόσο κάποιος, που θεωρεί τον εαυτό του αναρχικό μπορεί και να νομίζει θεμιτή την χρησιμοποίηση σε τέτοιες περιπτώσεις κομματικών μηχανισμών είναι επίσης άξιον απορίας. Γιατί η ερώτηση αν μπορεί να τους χρησιμοποιήσει μόνο γέλωτα μπορεί να προκαλέσει. Βέβαια προς τους αφελείς ακούγεται πιο μάγκικο το να λέει κανείς «χρησιμοποιούμε μωρέ τώρα τα αριστερά κόμματα και κομματίδια για το σκοπό μας» και όχι (να ομολογεί ότι:) «δια-

τήματα, καταστάσεις και πρακτικές που έχουν δημοσιότητα και προφανώς δεν περνούν απαρατήρητα.

Εξακολουθούμε, πάντως, να πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι αναρχικοί δεν ήταν ποτέ ούτε θα γίνουν οι φτωχοί συγγενείς και τα δεκανίκια καμιάς αριστεράς, που εκτός των άλλων προβάλλει και αξιοποιεί σε κάθε ευκαιρία τις σύγχρονου τύπου δηλώσεις μετάνοιας και νομιμοφροσύνης.

Λευτεριά στο αναρχικό Β. Μποτζατζή
Αλληλεγγύη στους τρεις διωκόμενους για την ίδια υπόθεση

Συσπείρωση Αναρχικών

ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:

Υπάρχουν άτομα που δηλώνουν ή είναι αναρχικοί («πολιτική ταυτότητα») και δεν έχουν διωχθεί για τις απόψεις τους. Αντίθετα, το κράτος συλλαμβάνει και διώκει εκείνους που δρουν και για τους οποίους βρίσκει ή κατασκευάζει «στοιχεία», ή εφαρμόζει το «λίγο απ' όλα». Γι' αυτό, δεν είναι αποδεκτή η υπολανθάνουσα έως ανοιχτή αριστερή ιδεολογικοπολιτική τρομοκρατία που προβάλλει το αξίωμα: *κάθε αναρχικός και στόχος δίωξης από το κράτος.*

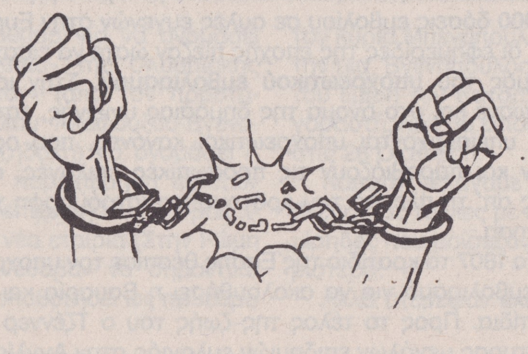
ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Β. ΜΠΟΤΖΑΤΖΗ

Οι λέξεις έχουν τον τόπο και το χρόνο τους. Στην ώρα τους είναι κοφτερές λεπίδες που διαπερνούν κάθε εμπόδιο, ενώ παράκαιρες είναι μια ανεπίτρεπτη σπατάλη.

Σε συνθήκες αιχμαλωσίας (όπως η δική μου) ή φυγής (όπως των συντρόφων) αποκτούν μια άλλη δυναμική, καθώς είναι μια μορφή επίθεσης στο καθεστώς ομηρίας που μας έχουν επιβάλλει.

Διανύοντας την τέταρτη εποχή μέσα στη φυλακή, παραμένω προφυλακισμένος με ένα αστεία διογκωμένο κατηγορητήριο, που βασίζεται στον «πηγαίο καταδιωκτισμό» ενός σεκιουριτά (ο οποίος, σύντομα θα οπλοφορεί και νόμιμα) και στον εκβιασμό της συντρόφου μου από την ασφάλεια Θεσσαλονίκης.

Στο θίασο των δημίων μου συμμετέχουν επίσης εισαγγελείς, εφέτες και ανακριτές, που με δικονομικά τεχνάσματα, προσπαθούν να παρατείνουν την προφυλάκισή μου.

Γίνεται φανερό πως οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί –ανέκαθεν- επιδιώκουν την εδραίωσή τους μέσα από την παραδειγματική εξόντωση των αντιφρονούντων.

Απομένει στους τελευταίους να συνειδητοποιήσουν τη δυναμική τους και να την εκπληρώσουν με κάθε τρόπο, παντού και πάντα.

ΑΣ ΓΙΝΟΥΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

Βαγγέλης Μποτζατζής
Δικαστικές Φυλακές Κομοτηνής
Φθινόπωρο 2008

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ

Μια επιχείρηση βασισμένη στο φόβο»

Η διαρκώς αυξανόμενη ιατρικοποίηση του ανθρώπου που συντελείται σε διάφορα επίπεδα όπως, με τον ακατάσχετο φαρμακευτικό καταναλωτισμό, με την εκχώρηση της υγείας μας στους ειδικούς, με την θεοποίηση των γιατρών, με την διαμορφωθείσα αντίληψη περί σώματος - μηχανής που το κάθε όργανο έχει το ανταλλακτικό του, οδηγεί αναπόφευκτα στην πλήρη ιατρική εξάρτηση και στην απόλυτη και άκριτη καθοδήγηση τους. Διαμορφώνεται, έτσι, μια σχέση επιτήρησης και ελέγχου που ξεκινά δυστυχώς από την βρεφική ηλικία. Ένα ζήτημα, το οποίο θεωρείται αυτονόητο για την συντριπτική πλειοψηφία είναι και ο εμβολιασμός παιδιών και άλλων «ευπαθών» ομάδων πληθυσμού.

Η επιτυχία της μαζικότητας των εμβολιασμών έχει ανοίξει την όρεξη στις φαρμακοβιομηχανίες να παράγουν και να πωλούν εμβόλια για κάθε τί. Από εμβόλια πρόληψης καρκίνου μέχρι διακοπής του καπνίσματος και αντιμετώπισης της παχυσαρκίας.

Πέρα από την άμεσα αντιληπτή εμπορική επιδίωξη των εταιρειών, το ίδιο το κράτος εμφανίζεται συχνά, ως ο κυριότερος αγοραστής και διακινητής αυτών των αμφιλεγόμενων ουσιών. Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί το χειμερινό εμβόλιο γρίπης για τους ηλικιωμένους, ενώ πρόσφατα προέκυψε ζήτημα με το εμβόλιο κατά του καρκίνου στον τράχηλο της μήτρας.

Πριν από δύο χρόνια, τον Ιούνιο του 2006, είχε γίνει η πρώτη προσπάθεια έγκρισης και χορήγησης του εμβολίου κατά του καρκίνου του τραχήλου στην ελληνική επικράτεια, αλλά λόγω της εμπλοκής ανταγωνιστών εισαγωγέων φαρμάκων και μπαράζ δημοσιευμάτων για τις επιπτώσεις από τον εμβολιασμό, η διάθεση του απαγορεύτηκε. Φέτος το καλοκαίρι οι συνθήκες φαίνεται πως ήταν ειδυλλιακές για να αποφασιστεί η χορήγησή του δωρεάν μέσω του ΙΚΑ και εκμετάλλευση κά-

χή των μη εμβολιασμών. Φυσικά, η ευλογιά θεωρείται μια από τις μεταδοτικότερες ασθένειες από καταβολής του ανθρώπινου γένους και σε σοβαρές επιδημίες το 30% όσων νοσούν υπάρχει πιθανότητα να πεθάνουν.

Η λογική του εμβολιασμού στηριζόταν στο ότι εισάγονταν το μικρόβιο/ιός σε ασθενή μορφή στον οργανισμό ώστε αυτός να προστατευτεί από τις σοβαρότερες περιπτώσεις. Φυσικά, κάτι τέτοιο στην πράξη δεν ίσχυσε ποτέ. Κάθε εμβόλιο απαρτίζεται από ιούς-νεκρούς ή εξασθενημένους, βακτήρια και δηλητηριώδη χημικά. Ο Παστέρ ανακάλυψε ότι μπορούσε να εξασθενήσει μικρόβια, είτε θερμαίνοντας τα, είτε αναμειγνύοντάς τα με χημικά. Με αυτόν τον τρόπο άρχισε η πρακτική της χορήγησης ζώ-

πιστώνοντας και ο ίδιος τις συνέπειες των όσων είχε κατασκευάσει.

Μετά την πρώτη παγκόσμια ανθρωποσφαγή υπήρξε συσχέτιση των εγκεφαλικών βλαβών με τους εμβολιασμούς. Ο Τσέχος Λουκς υπέδειξε τις αλλαγές στον εγκεφαλικό ιστό μετά τον εμβολιασμό και αποκάλεσε αυτό το φαινόμενο «μετα-εμβολιακή εγκεφαλίτιδα». Λίγα χρόνια αργότερα αποδείχθηκε ότι το υλικό που χρησιμοποιούταν για τα εμβόλια δεν περιείχε ούτε ανθρώπινους ιούς ευλογιάς, ούτε από ζώα αλλά ιούς άγνωστους στη φύση.

Παράλληλα, οι έρευνες και διάφορες άλλες αναπαραγωγικές διαδικασίες στοιχείων απαραίτητων για τα εμβόλια, πειραματίζονται για μεγάλο χρονικό διάστημα σε ορφανά παιδιά και ζώα. Σήμερα οι φαρμακοβιομηχανίες ισχυρίζονται ότι για την παρασκευή εμβολίων χρησιμοποιούν καλλιέργειες σε ανθρώπινα κύτταρα HeLa ή HDC, πρόκειται ουσιαστικά για καρκινογόνα κύτταρα. Φυσικά η φαρμακευτική βιομηχανία δεν ανησυχεί για πιθανό συσχετισμό της χρήσης καρκινικών κυττάρων και τον αυξανόμενο αριθμό κρουσμάτων καρκίνου στα παιδιά (εμβόλια στην αρχή, χημειοθεραπείες μετά, τα κέρδη είναι σίγουρα και σταθερά!).

Και ασφαλώς μην παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι τα εμβόλια συνδέονται άμεσα με στρατιωτικούς σκοπούς και μέσα, στα πλαίσια ενός ευρύτερου βιολογικού πολέμου. Μετά την 11/09/2001 η εξουσία στην Αμερική συχνά-πυκνά μέσω των ΜΜΕ προσπαθεί να εμφανίσει ότι υπάρχει θέμα βιολογικού πολέμου μέσω της ευλογιάς, η οποία σημειωτέον για παραπάνω από 30 χρόνια δεν υφίσταται στην αμερικανική επικράτεια. Έτσι μιλώντας γενικά και αόριστα για επιθέσεις από ισλαμιστές - «τρομοκράτες» εμβολιάστηκαν πάνω από 20.000 άτομα νοσηλευτικού προσωπικού. Παράλληλα σε εξέλιξη βρίσκεται πρόγραμμα του Πενταγώνου για την ανάπτυξη, παραγωγή, ανάλυ-

εξάρτηση και στην απόλυτη και άκριτη καθοδήγηση τους. Διαμορφώνεται, έτσι, μια σχέση επιτήρησης και ελέγχου που ξεκινά δυστυχώς από την βρεφική ηλικία. Ένα ζήτημα, το οποίο θεωρείται αυτονόητο για την συντριπτική πλειοψηφία είναι και ο εμβολιασμός παιδιών και άλλων «ευπαθών» ομάδων πληθυσμού.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΙ

Μια επιχείρηση βασισμένη στο φόβο»

Η επιτυχία της μαζικότητας των εμβολιασμών έχει ανοίξει την όρεξη στις φαρμακοβιομηχανίες να παράγουν και να πωλούν εμβόλια για κάθε τί. Από εμβόλια πρόληψης καρκίνου μέχρι διακοπής του καπνίσματος και αντιμετώπισης της παχυσαρκίας.

Πέρα από την άμεσα αντιληπτή εμπορική επιδίωξη των εταιρειών, το ίδιο το κράτος εμφανίζεται συχνά, ως ο κυριότερος αγοραστής και διακινητής αυτών των αμφιλεγόμενων ουσιών. Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί το χειμερινό εμβόλιο γρίπης για τους ηλικιωμένους, ενώ πρόσφατα προέκυψε ζήτημα με το εμβόλιο κατά του καρκίνου στον τράχηλο της μήτρας.

Πριν από δύο χρόνια, τον Ιούνιο του 2006, είχε γίνει η πρώτη προσπάθεια έγκρισης και χορήγησης του εμβολίου κατά του καρκίνου του τραχήλου στην ελληνική επικράτεια, αλλά λόγω της εμπλοκής ανταγωνιστών εισαγωγέων φαρμάκων και μπαράζ δημοσιευμάτων για τις επιπτώσεις από τον εμβολιασμό, η διάθεση του απαγορεύτηκε. Φέτος το καλοκαίρι οι συνθήκες φαίνεται πως ήταν ειδυλλιακές για να αποφασιστεί η χορήγησή του δωρεάν μέσω του ΙΚΑ και εκμετάλλευση κάθε μικροκομματικής σκοπιμότητας.

Η κυβέρνηση να χορηγεί εμβόλια και η αντιπολίτευση, αξιωματική και αριστερόστροφη, να ζητάει περισσότερα εμβόλια για το λαό. Λες και τα εμβόλια κατά του καρκίνου παρέχουν τη σωστή πρόληψη αλλά και εκτός αυτού λες και οι γενεσιουργές αιτίες που δημιουργούν τα καρκινικά κύτταρα στο σώμα μας θα πάψουν να υφίστανται με τα κάθε λογής εμβόλια. **Οι συγκεκριμένες λύσεις**, που ούτε έτσι μπορούν να χαρακτηριστούν, κινούμενες αυστηρά εντός των ενδοσυστημικών προσεγγίσεων, **ουσιαστικά ανατροφοδοτούν**

Κάθε εμβόλιο απαρτίζεται από ιούς-νεκρούς ή εξασθενημένους, βακτήρια και δηλητηριώδη χημικά. Ο Παστέρ ανακάλυψε ότι μπορούσε να εξασθενήσει μικρόβια, είτε θερμαίνοντας τα, είτε αναμειγνύοντάς τα με χημικά. Με αυτόν τον τρόπο άρχισε η πρακτική της χορήγησης ζώντων μικροβίων σε ανθρώπους.

Ο σκοπός του εμβολιασμού είναι να αναγκάσει το σώμα να παράξει αντισώματα τα οποία θα παράσχουν ανοσία. Αντίστοιχα στη Γερμανία ο γιατρός Χούφελαντ εισήγαγε τον εμβολιασμό κατά της ευλογιάς το 1781 και το αποτέλεσμα ήταν μια **μεγάλη επιδημία ευλογιάς με αρκετούς θανάτους**. Η επιδημία πήρε τρομακτικές διαστάσεις,

για τα εμβόλια δεν περιείχε ούτε ανθρώπινους ιούς ευλογιάς, ούτε από ζώα αλλά ιούς άγνωστους στη φύση.

Παράλληλα, οι έρευνες και διάφορες άλλες αναπαραγωγικές διαδικασίες στοιχείων απαραίτητων για τα εμβόλια, πειραματίζονται για μεγάλο χρονικό διάστημα σε ορφανά παιδιά και ζώα. Σήμερα οι φαρμακοβιομηχανίες ισχυρίζονται ότι για την παρασκευή εμβολίων χρησιμοποιούν καλλιέργειες σε ανθρώπινα κύτταρα HeLa ή HDC, πρόκειται ουσιαστικά για καρκινογόνα κύτταρα. Φυσικά η φαρμακευτική βιομηχανία δεν ανησυχεί για πιθανό συσχετισμό της χρήσης καρκινικών κυττάρων και τον αυξανόμενο αριθμό κρουσμάτων καρκίνου στα παιδιά (εμβόλια στην αρχή, χημειοθεραπείες μετά, τα κέρδη είναι σίγουρα και σταθερά!).

Και ασφαλώς μην παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι τα εμβόλια συνδέονται άμεσα με στρατιωτικούς σκοπούς και μέσα, στα πλαίσια ενός ευρύτερου βιολογικού πολέμου. Μετά την 11/09/2001 η εξουσία στην Αμερική συχνά-πυκνά μέσω των ΜΜΕ προσπαθεί να εμφανίσει ότι υπάρχει θέμα βιολογικού πολέμου μέσω της ευλογιάς, η οποία σημειωτέον για παραπάνω από 30 χρόνια δεν υφίσταται στην αμερικανική επικράτεια. Έτσι μιλώντας γενικά και αόριστα για επιθέσεις από ισλαμιστές - «τρομοκράτες» εμβολιάστηκαν πάνω από 20.000 άτομα νοσηλευτικού προσωπικού. Παράλληλα σε εξέλιξη βρίσκεται πρόγραμμα του Πενταγώνου για την ανάπτυξη, παραγωγή, ανάλυση εμβολίων, που φτάνουν τα σαράντα, για να «προστατέψουν» τις ΗΠΑ έναντι πιθανών βιολογικών ουσιών. Οι μαζικοί εμβολιασμοί στρατιωτών, κυρίως κατά του άνθρακα, έχουν εμφανίσει τις επιβλαβείς συνέπειες τους και παράλληλα προκαλούν την άρνηση πολλών στρατιωτών να εμβολιαστούν.

Στον ελλαδικό χώρο ο αναγκαστικός εμβολιασμός των παιδιών μέσα στο πρώτο χρόνο της ζωής τους, εισάγεται με διάταγμα το 1835 «περί εισαγωγής του εμβολιασμού της δαμαλίδος» αλλά έχουν προηγηθεί άτυπα στα Επτάνησα από το 1779. Επίσης ο Καποδίστριας το 1830 διέτα-

προσπάθεια έγκρισης και χορήγησης του εμβολίου κατά του καρκίνου του τραχήλου στην ελληνική επικράτεια, αλλά λόγω της εμπλοκής ανταγωνιστών εισαγωγέων φαρμάκων και μπαράζ δημοσιευμάτων για τις επιπτώσεις από τον εμβολιασμό, η διάθεση του απαγορεύτηκε. Φέτος το καλοκαίρι οι συνθήκες φαίνεται πως ήταν ειδυλλιακές για να αποφασιστεί η χορήγησή του δωρεάν μέσω του ΙΚΑ και εκμετάλλευση κάθε μικροκομματικής σκοπιμότητας.

Η κυβέρνηση να χορηγεί εμβόλια και η αντιπολίτευση, αξιωματική και αριστερόστροφη, να ζητάει περισσότερα εμβόλια για το λαό. Λες και τα εμβόλια κατά του καρκίνου παρέχουν τη σωστή πρόληψη αλλά και εκτός αυτού λες και οι γενεσιουργές αιτίες που δημιουργούν τα καρκινικά κύτταρα στο σώμα μας θα πάψουν να υφίστανται με τα κάθε λογής εμβόλια. **Οι συγκεκριμένες λύσεις**, που ούτε έτσι μπορούν να χαρακτηριστούν, κινούμενες αυστηρά εντός των ενδοσυστημικών προσεγγίσεων, **ουσιαστικά ανατροφοδοτούν τις αιτίες**, γεμίζοντας παράλληλα τις τσέπες των φαρμακοβιομηχάνων και των τραπεζικών λογαριασμών των συναρμόδιων υπουργών. Αλλά, παρ' όλα αυτά η αριστερά απαιτεί περισσότερους μαζικούς εμβολιασμούς...

Η ευρεία χρήση των εμβολίων ξεκινά τον 18ο αιώνα όπου οι εμβολιασμοί παρουσιάζονται ως η μόνη αξιόπιστη λύση απέναντι στις θανατηφόρες επιδημίες της εποχής. Μαζί όμως αρχίζει και η καταγραφή βλαβών που προκλήθηκαν από εμβολιασμούς. Μέχρι το τέλος του 18ου αιώνα, η ευλογιά ήταν μια ιδιαίτερα τρομερή ασθένεια, όχι μόνο επειδή ήταν συνήθως θανατηφόρα αλλά και γιατί αυτοί που ανάρρωναν παρέμειναν μόνιμα παραμορφωμένοι με σημάδια στο δέρμα τους.

Τον 17ο αιώνα στη Τουρκία άρχισαν να μολύνουν σκόπιμα τους εαυτούς τους με ήπιες μορφές ευλογιάς, με την ελπίδα να καταστήσουν τους εαυτούς τους άνοσους σε περίπτωση σοβαρής επίθεσης από τη νόσο.

Το 1718 η λαίδη Μαίρη Μοντάγκ εμβολιάζει, κατά της ευλογιάς, τον γιο της στην Κωνσταντινούπολη και προωθεί την ιδέα των εμβολιασμών και στο Λονδίνο όπου επιστρέφει. Ως μέλος της βρετανικής αριστοκρατίας κατελάμβανε ρόλο προτύπου(!) και πολλοί μιμήθηκαν την πρακτική της. Την επόμενη περίοδο περισσότεροι από 25.000 άνθρωποι πέθαναν από την ευλογιά, σε σχέση με την εποντων μικροβίων σε ανθρώπους.

Ο σκοπός του εμβολιασμού είναι να αναγκάσει το σώμα να παράξει αντισώματα τα οποία θα παράσχουν ανοσία. Αντίστοιχα στη Γερμανία ο γιατρός Χούφελντάντ εισήγαγε τον εμβολιασμό κατά της ευλογιάς το 1781 και το αποτέλεσμα ήταν μια **μεγάλη επιδημία ευλογιάς με αρκετούς θανάτους**. Η επιδημία πήρε τρομακτικές διαστάσεις, ώστε οι αρχές αναγκάστηκαν να απαγορεύσουν τους εμβολιασμούς. Παρ' όλα αυτά, στα τέλη του 18ου αιώνα ο άγγλος γιατρός Εντουάρντ Τζέννερ εφηύρε μια μέθοδο εμβολιασμού που όπως διατείνονταν προσέφερε προστασία από την ευλογιά. Μέσω μιας διαδικασίας ανάμειξης ανθρώπινου και ζωικού πύου εμβολίασε αρχικά το γιο του που ήταν δέκα μηνών, μια έγκυο 8 μηνών και ένα παιδί 5 ετών. Όσον αφορά το γιο του η πνευματική ανάπτυξη του αναχαιτίστηκε και πέθανε με άνοια στα 21 του έτη. Η έγκυος γυναίκα γέννησε ένα νεκρό παιδί και το πεντάχρονο παιδί πέθανε λίγο μετά τον εμβολιασμό. Αλλά αυτά τα γεγονότα δεν ήταν αρκετά ώστε ο Τζέννερ να μην στείλει 20.000 δόσεις εμβολίου σε αυλές ευγενών στην Ευρώπη, ενώ οι εφημερίδες της εποχής πίεζαν ώστε να εισαχθεί ο θεσμός του **υποχρεωτικού εμβολιασμού**. Στην ιατρική άλλωστε και στο όνομα της δημόσιας υγιεινής, κατά κόρον υπεισέρχονται υποχρεωτικοί κανόνες, που οριοθετούν και παραβιάζουν τις προσωπικές επιλογές, ασκώντας απ' τη πλευρά του κράτους μια ιατρόμορφη χειραγώγηση.

Το 1807 το κρατίδιο της Έσσης θέσπισε τον υποχρεωτικό εμβολιασμό για να ακολουθήσει η Βαυαρία και άλλα κρατίδια. Προς το τέλος της ζωής του ο Τζέννερ έγινε μάρτυρας μεγάλων επιδημιών ευλογιάς στην Αγγλία, δια-

εμφανίσει ότι υπάρχει θέμα βιολογικού πολέμου μέσω της ευλογιάς, η οποία σημειωτέον για παραπάνω από 30 χρόνια δεν υφίσταται στην αμερικανική επικράτεια. Έτσι μιλώντας γενικά και αόριστα για επιθέσεις από ισλαμιστές - «τρομοκράτες» εμβολιάστηκαν πάνω από 20.000 άτομα νοσηλευτικού προσωπικού. Παράλληλα σε εξέλιξη βρίσκεται πρόγραμμα του Πενταγώνου για την ανάπτυξη, παραγωγή, ανάλυση εμβολίων, που φτάνουν τα σαράντα, για να «προστατέψουν» τις ΗΠΑ έναντι πιθανών βιολογικών ουσιών. Οι μαζικοί εμβολιασμοί στρατιωτών, κυρίως κατά του άνθρακα, έχουν εμφανίσει τις επιβλαβείς συνέπειες τους και παράλληλα προκαλούν την άρνηση πολλών στρατιωτών να εμβολιαστούν.

Στον ελλαδικό χώρο ο αναγκαστικός εμβολιασμός των παιδιών μέσα στο πρώτο χρόνο της ζωής τους, εισάγεται με διάταγμα το 1835 «περί εισαγωγής του εμβολιασμού της δαμαλίδος» αλλά έχουν προηγηθεί άτυπα στα Επτάνησα από το 1779. Επίσης ο Καποδίστριας το 1830 διέταξε γενικό εμβολιασμό. Σύμφωνα με το διάταγμα του 1835, οι γονείς-επιμελητές των παιδιών που δεν εμβολιάζονται, κατά το πρώτο χρόνο, τιμωρούνται με πρόστιμο 10 δραχμών. Αν και τον επόμενο χρόνο δεν εμβολιαστούν τότε ο εμβολιασμός **διενεργείται αναγκαστικά από τις αρχές. Παράλληλα τα παιδιά αυτά τίθεντται υπό ξένη επιμέλεια και υπό την επιτήρηση των αρχών με έξοδα των γονέων-επιμελητών. Οι γιατροί έχουν και το ρόλο του ρουφιάνου αφού αναφέρουν ακριβώς ποιους εμβολιάζουν, αποστέλλοντας τούς καταλόγους στο Υπουργείο Εσωτερικών.**

Έτσι, το νεοσύστατο ελληνικό κράτος επιχειρεί, μέσω της ποινικοποίησης της άρνησης εμβολιασμού, να επιβάλει θεσμοθετώντας —σχετικά νωρίς— μια αμφισβητούμενη πρακτική, δηλωτική των προθέσεων του για επιβολή και διείσδυση της ιατρικοποίησης στον ελληνικό πληθυσμό.

Αντιθέτως, η πολυετής στατιστική καταγραφή περιπτώσεων επιδημιών και εξάρσεων συχνά αποδεικνύει την αναποτελεσματικότητα των εμβολίων. Για παράδειγμα, σε τρεις εξάρσεις ευλογιάς στο Ντύσελντορφ, Μονσάου και Μέσεντε υπήρξαν συνολικά 1183 άνθρωποι που ήρθαν σε επαφή με ασθενείς. Οι 709 εμβολιάσθηκαν κατά τη διάρκεια της επώασης και οι υπόλοιποι 474 δεν εμβολιάστη-

Το Υπουργείο Μεταφορών πρόσφατα αποφάσισε την ένταξη των «έξυπνων» καρτών στις δημόσιες συγκοινωνίες. Σύμφωνα με ανακοίνωση τους μελλοντικά θα καταργηθεί το χάρτινο εισιτήριο και θα αντικατασταθεί από τις «έξυπνες» κάρτες, μέσω των οποίων οι επιβάτες θα μπορούν να πραγματοποιούν συγκεκριμένο αριθμό διαδρομών, ανάλογα με την αποθηκευμένη αξία της κάρτας.

Κρατικές «εξυπνάδες»

Όμως, τι είναι η «έξυπνη» κάρτα;

Η «έξυπνη» κάρτα (smart card) είναι μια κάρτα, η οποία μοιάζει πολύ εξωτερικά με τη γνωστή πιστωτική κάρτα. Εσωτερικά, όμως, διαφέρει σημαντικά από αυτήν. Η πιστωτική κάρτα είναι ένα απλό κομμάτι πλαστικού, στο οποίο έχει ενσωματωθεί μια μαγνητική ταινία(magnetic stripe), στην οποία είναι εγγεγραμμένα κάποια στοιχεία του χρήστη. Η έξυπνη κάρτα, αντίθετα, εμπεριέχει έναν μικροεπεξεργαστή, ο οποίος βρίσκεται κάτω από μια επαφή από χρυσό, προσαρμοσμένο στη μια πλευρά της. Η βασική διαφορά των δύο τύπων καρτών είναι ότι, ενώ τα δεδομένα στη μαγνητική ταινία είναι εύκολο να παραλλαχθούν ή και να διαγραφούν (ακόμη και τυχαία), αυτό δεν είναι δυνατό στην «έξυπνη» κάρτα.

Μια «έξυπνη» κάρτα είναι ένας μικρός υπολογιστής χωρίς οθόνη και πληκτρολόγιο. Οι «έξυπνες» κάρτες περιέχουν μικροτσίπ με ένα ολοκληρωμένο κύκλωμα ικανό να επεξεργάζεται και να αποθηκεύει χιλιάδες bytes των ηλεκτρονικών δεδομένων.

λογιστή, όπου υπάρχουν τα στοιχεία του χρήστη, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση σε δεδομένα.

Η έξυπνη κάρτα είναι μια ηλεκτρονική συσκευή. Οι πληροφορίες που υπάρχουν στο μικροτσίπ μπορεί στιγμιαία να χρησιμοποιηθούν για την επαλήθευση της ταυτότητας του κατόχου της κάρτας, καθώς και των προνομίων του. Πληροφορίες όπως αποσύρσεις, πωλήσεις και λογαριασμοί μπορούν να αλλάξουν αμέσως, αν και όταν χρειάζεται. Αυτά τα στοιχεία μπορούν να μεταδοθούν σε έναν κεντρικό υπολογιστή για την ενημέρωση του αρχείου.

Οι «έξυπνες» κάρτες εισάγονται επίσης στον προσδιορισμό προσωπικών δεδομένων και εξουσιοδότησης σε περιφερειακό, εθνικό, και διεθνές επίπεδο. Οι κάρτες πολιτών, οι άδειες των οδηγών είναι πλέον πολύ διαδεδομένες. Παραδείγματος χάριν στη Μαλαισία, το υποχρεωτικό εθνικό σχέδιο MyKad που αφορά την έκδοση ταυτότητας, περιλαμβάνει 8 διαφορετικές εφαρμογές και αφορά 18 εκατομμύρια χρήστες. Επίσης, οι «έξυπνες» κάρτες μη επαφής ενσωματώνονται στα βιομετρικά διαβατήρια του ICAO (International Civil Aviation Organization-Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας) για τον εκτενέστερο έλεγχο των επιβατών στα αεροπλάνα.

Οι «έξυπνες» κάρτες χωρίζονται σε δύο κατηγορίες:

Α) κάρτες επαφής

Β) Κάρτες μη επαφής

Ένας δεύτερος τύπος είναι η «έξυπνη» κάρτα μη επαφής, στην οποία το τσιπ επικοινωνεί με τον μηχάνημα ανάγνωσης καρτών από απόσταση. Αυτές οι κάρτες απαιτούν μόνο το πλησίασμα σε μια κεραία για να ολοκληρώσουν τη συναλλαγή. Χρησιμοποιούνται συχνά όταν πρέπει να γίνουν γρήγορα οι συναλλαγές ή με ελεύθερα χέρια, όπως στα συστήματα μαζικής μεταφοράς, όπου οι «έξυπνες» κάρτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ακόμη και χωρίς να τις βγάλουμε από το πορτοφόλι.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Ασφάλεια υπολογιστών

Η μηχανή αναζήτησης Mozilla Firefox μπορεί να χρησιμοποιήσει τις «έξυπνες» κάρτες για να αποθηκεύσει τα πιστοποιητικά χρήσης του Ιστού. Οι «έξυπνες» κάρτες χρησιμοποιούνται επίσης για τη σύνδεση σε υπολογιστές ή για οποιαδήποτε εγγραφή σε ιστοσελίδα και υπολογιστή.

Οικονομικά

Οι «έξυπνες» κάρτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πιστωτικές ή ATM κάρτες, ως κάρτες καυσίμων, SIM για τα κινητά τηλέφωνα, κάρτες έγκρισης πληρωμής για την τηλεόραση, κάρτες πρόσβασης, καθώς και στις δημόσιες συγκοινωνίες.

Οι «έξυπνες» κάρτες μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως ηλεκτρονικά πορτοφόλια. Χρησιμοποιούνται για διάφορες χρηματικές συναλλαγές και αγορές. Το ηλεκτρονικό πορτοφόλι είναι ευρέως διαδεδομένο σε χώρες του εξωτερικού και χρησιμοποιείται

τες. Σε αυτή την περίπτωση, οι κάρτες χρησιμοποιούνται για την επικύρωση της ταυτότητας του ατόμου. Για παράδειγμα υπάρχει η κάρτα πρόσβασης του αμερικανικού υπουργείου Αμύνης (DoD) γνωστή ως CAC. Επίσης, πολλές κυβερνήσεις έχουν επιβάλει τη χρήση «έξυπνων» καρτών ως ταυτότητες για τους πολίτες τους. Η ταυτότητα αυτή μπορεί να συνδυαστεί και με τη βιομετρική, παρέχοντας περισσότερες πληροφορίες για το πρόσωπο που την κατέχει (στοιχεία φυσιολογίας και συμπεριφοράς, δαχτυλικά αποτυπώματα κ.ά.).

Η πρώτη «έξυπνη» κάρτα που χρησιμοποιήθηκε ως δίπλωμα οδήγησης, εκδόθηκε το 1995 στη Mendoza, μια επαρχία της Αργεντινής. Οι κάρτες αυτές εκδόθηκαν για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα των απλήρωτων κλήσεων. Το δίπλωμα αυτό διατηρεί ένα ενημερωμένο αρχείο των παραβάσεων και των απλήρωτων κλήσεων. Αποθηκεύουν επίσης και προσωπικές πληροφορίες, τον τύπο και τον αριθμό του διπλώματος, και μια φωτογραφία του κατόχου. Ιατρικές πληροφορίες έκτακτης ανάγκης, όπως τον τύπο αίματος, τις αλλεργίες, και τη βιομετρική (δακτυλικά αποτυπώματα) μπορούν επίσης να αποθηκευτούν στο τσιπ εάν ο κάτοχος της κάρτας το επιθυμεί.

Προβλήματα

Η χρήση της «έξυπνης» κάρτας στα μέσα μαζικής μεταφοράς παρουσιάζει προβλήματα όσον αφορά την ασφάλεια των προσωπικών δεδομένων, επειδή ένα τέτοιο σύστημα επιτρέπει στο χειριστή των ΜΜΜ (και στις αρχές) να παρακολουθήσει την κυκλοφορία των ατόμων. Στη Φινλανδία, ο Διαμεσολαβητής Προστασίας Δεδομένων απαγόρευσε τη χρήση τέτοιων καρτών και τη συλλογή τέτοιων πληροφοριών, παρά το επιχείρημα των αρχών ότι ο ιδιοκτήτης της κάρτας έχει το δικαίωμα να πάρει έναν κατάλογο διαδρομών που πληρώνονται με την κάρτα. Τέτοιες πληροφορίες έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί στην Φιλανδία, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις ερευνών της αστυνομίας.

Οι «έξυπνες» κάρτες που χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση και την επικύρωση ενός πελάτη π.χ. για τις τραπεζικές εφαρ-

του χρήστη. Η έξυπνη κάρτα, αντίθετα, εμπεριέχει έναν μικροεπεξεργαστή, ο οποίος βρίσκεται κάτω από μια επαφή από χρυσό, προσαρμοσμένο στη μια πλευρά της. Η βασική διαφορά των δύο τύπων καρτών είναι ότι, ενώ τα δεδομένα στη μαγνητική ταινία είναι εύκολο να παραλλαχθούν ή και να διαγραφούν (ακόμη και τυχαία), αυτό δεν είναι δυνατό στην «έξυπνη» κάρτα.

Μια «έξυπνη» κάρτα είναι ένας μικρός υπολογιστής χωρίς οθόνη και πληκτρολόγιο. Οι «έξυπνες» κάρτες περιέχουν μικροτσίπ με ένα ολοκληρωμένο κύκλωμα ικανό να επεξεργάζεται και να αποθηκεύει χιλιάδες bytes των ηλεκτρονικών δεδομένων. Λόγω του μεγέθους και της δυνατότητας μεταφοράς τους οι «έξυπνες» κάρτες θεωρούνται ως η επόμενη γενιά της ανταλλαγής δεδομένων.

Η τροφοδοσία της κάρτας με ενέργεια εξασφαλίζεται από το μηχάνημα ανάγνωσης της «έξυπνης» κάρτας (smart card reader), στο οποίο εισάγεται η κάρτα προκειμένου να χρησιμοποιηθεί. Αυτό μπορεί να επικοινωνήσει με κάποιο κεντρικό υπο-

διο MyKad που αφορά την έκδοση ταυτότητας, περιλαμβάνει 8 διαφορετικές εφαρμογές και αφορά 18 εκατομμύρια χρήστες. Επίσης, οι «έξυπνες» κάρτες μη επαφής ενσωματώνονται στα βιομετρικά διαβατήρια του ICAO (International Civil Aviation Organization-Διεθνής Οργανισμός Πολιτικής Αεροπορίας) για τον εκτενέστερο έλεγχο των επιβατών στα αεροπλάνα.

Οι «έξυπνες» κάρτες χωρίζονται σε δύο κατηγορίες:

Α) κάρτες επαφής

Αυτές, έχουν μια περιοχή επαφών, που περιλαμβάνει διάφορα επίχρυσα τμήματα, και είναι τετράγωνο περίπου 1cm. Όταν εισέρχεται σε ένα μηχάνημα ανάγνωσης, το τσιπ κάνει την επαφή με τους ηλεκτρικούς συνδετήρες που μπορούν να διαβάσουν τις πληροφορίες από το τσιπ και να καταγράψουν τη λίστα των πληροφοριών(σαν την γνωστή τηλεκάρτα).

φη σε ιστοσελίδα και υπολογιστή.

Οικονομικά

Οι «έξυπνες» κάρτες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πιστωτικές ή ATM κάρτες, ως κάρτες καυσίμων, SIM για τα κινητά τηλέφωνα, κάρτες έγκρισης πληρωμής για την τηλεόραση, κάρτες πρόσβασης, καθώς και στις δημόσιες συγκοινωνίες.

Οι «έξυπνες» κάρτες μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως ηλεκτρονικά πορτοφόλια. Χρησιμοποιούνται για διάφορες χρηματικές συναλλαγές και αγορές. Το ηλεκτρονικό πορτοφόλι είναι ευρέως διαδεδομένο σε χώρες του εξωτερικού και χρησιμοποιείται και για άλλους λόγους. Για παράδειγμα το γερμανικό Geldkarte χρησιμοποιείται επίσης για να επικυρώσει την ηλικία πελατών στα μηχανήματα πώλησης τσιγάρων.

Ταυτότητες

Μια γρήγορα αυξανόμενη χρήση της «έξυπνης» κάρτας είναι στις ψηφιακές ταυτότη-

(και στις αρχές) να παρακολουθήσει την κυκλοφορία των ατόμων. Στη Φινλανδία, ο Διαμεσολαβητής Προστασίας Δεδομένων απαγόρευσε τη χρήση τέτοιων καρτών και τη συλλογή τέτοιων πληροφοριών, παρά το επιχείρημα των αρχών ότι ο ιδιοκτήτης της κάρτας έχει το δικαίωμα να πάρει έναν κατάλογο διαδρομών που πληρώνονται με την κάρτα. Τέτοιες πληροφορίες έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί στην Φιλανδία, καθώς και σε άλλες περιπτώσεις ερευνών της αστυνομίας.

Οι «έξυπνες» κάρτες που χρησιμοποιούνται για την αναγνώριση και την επικύρωση ενός πελάτη π.χ. για τις τραπεζικές εφαρμογές Διαδικτύου δεν είναι ποτέ 100% ασφαλείς. Στο παράδειγμα των τραπεζικών συναλλαγών μέσω του Διαδικτύου, υπάρχει ένα ειδικό σύστημα το οποίο μπορεί να σπάσει το πρότυπο ασφαλείας του υπολογιστή και να αλλοιώσει και να τροποποιήσει συναλλαγές και στοιχεία του χρήστη.

Ε.

καν. Αποτέλεσμα: 58 από τους εμβολιασμένους ασθένησαν ενώ σημειώθηκαν και 7 θάνατοι. **Από τους μη εμβολιασμένους κανείς δεν ασθένησε, ούτε πέθανε.**

Βάσει αυτών των στοιχείων απαγορεύτηκε ο υποχρεωτικός εμβολιασμός κατά της ευλογιάς στα βρέφη το 1970 και αρκετά χρόνια αργότερα ο δερματολόγος Τέοντορ Νάζεμανν υποστήριξε ότι: τώρα είναι δυνατό να μιλήσουμε ανοικτά για τις **παρενέργειες όπως νευρολογικά συμπτώματα, εγκεφαλίτιδες, ασθένειες χολής κ.ά.**

Παρόμοια συμπεράσματα προκύπτουν και για τα άλλα εμβόλια, όπως: φυματίωσης, κοκίτη, διφθερίτιδας, τετάνου, πολιομυελίτιδας και των λεγόμενων παιδικών, όπως ιλαράς, ανεμοβλογιάς, ερυθράς κ.ά.

Για την ιλαρά, παρ' ότι τα περισσότερα περιστατικά δεν είναι σοβαρά και τα συμπτώματα απομακρύνονται σε μερικές εβδομάδες, υπάρχει μια πιθανότητα στις 100.000 για πρόκληση σκληρωτικής παρεγκεφαλίτιδας. Παρ' όλα αυτά, αυτή η ελάχιστη πιθανότητα ήταν αρκετή για να αποφασιστούν μαζικοί εμβολιασμοί κατά τη δεκαετία του '60. Μελέτη του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας το 1969 αποκάλυψε ότι άτομα που είχαν εμβολιαστεί για ιλαρά είχαν 14 φορές περισσότερες πιθανότητες να κολλήσουν την ασθένεια από εκείνους που δεν είχαν εμβολιαστεί. Επίσης, **το εμβόλιο της ιλαράς μπορεί να προκαλέσει μαθησιακή ανικανότητα, επιληπτικές κρίσεις, παράλυση κ.ά.**

Το ίδιο ισχύει και με το εμβόλιο του τετάνου που προκαλεί συχνά υψηλό πυρετό, απώλεια συνείδησης, εκφυλιστική νευροπάθεια κ.ά.

Οι μαγουλάδες σπάνια προκαλούν βλάβες στην παιδική ηλικία και συνήθως, εάν εκδηλωθούν με φυσικό τρόπο, εξαφανίζονται μέσα σε 10 μέρες. Λόγω των εμβολιασμών οι μαγουλάδες μπορούν να εμφανιστούν σε μεγαλύτερη ηλικία με επικίνδυνες επιπλοκές, που μπορούν να οδηγήσουν στην στειρότητα.

Πριν από λίγες βδομάδες, στα μέσα Σεπτέμβρη, απαγορεύτηκε έρευνα στις ΗΠΑ που μελετούσε την πρόκληση αυτισμού από εμβόλια, τα οποία είχαν ενοχοποιηθεί από το 1998. Παρ' ότι η απαγορευμένη έρευνα είχε ορισμένες αστοχίες ως προς την δομή και τη διαδικασία της, εν τούτοις είναι σίγουρο ότι οι λόγοι απαγόρευσης ήταν περισσότερο για την απόκρυψη αποτελεσμάτων, παρά ανθρωπιστικοί.

Από την άλλη πλευρά, εάν θέλουμε να ξεφύγουμε από τη λογική της στατιστικής απόδειξης μπορούμε να παρατηρήσουμε τη περίπτωση των Μορμόνων, οι οποίοι λόγω των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων δεν έχουν και πολλές σχέσεις με τον δυτικό πολιτισμό. Τα μέλη λοιπόν της συγκεκριμένης κοινότητας δεν εμβολιάζονται ποτέ και στα παιδιά δεν έχει παρουσιαστεί ούτε ένα περιστατικό αυτισμού! Άλλωστε «οι μεγαλύτεροι εχθροί για την υγεία δεν είναι τα μικρόβια, οι ιοί ή ο καρκίνος, αλλά **η φτώχεια, η άγνοια** και **η εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο**» ή όπως είχε γράψει κάποτε ο Μπερνάρ Κούσνερ, ιδρυτής των "Γιατρών χωρίς Σύνορα" και «Γιατρών του Κόσμου» (ναι! ναι! ο σημερινός υπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης Σαρκοζί), «**η πραγματική δικτατορία των γιατρών είναι εκείνη που ασκείται στο μυαλό των ανθρώπων**».

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

---

1. **Σπ. Δοξιάδης**, Ένας γιατρός σκέπτεται και γράφει, Εκδοτική Ερμής, Αθήνα 1997,σ.15
2. **Μπ. Κούσνερ**, Η δικτατορία των γιατρών, Εξάντας, Αθήνα, 2000,σ.16

Πηγές:

Κων. Μουρούτης, Όλη η αλήθεια για τα εμβόλια, Etra, Αθήνα, 2006
Γκ. Μπουχβαλντ, Εμβολιασμοί-Μια επιχείρηση βασισμένοι στον φόβο, Βιβλιοθήκη του Ρόδου, Αθήνα, 2003
Μ. Κορασίδου, Όταν η αρρώστια απειλεί, Τυπωθήτω, Αθήνα, 2002
Μπ. Κούσνερ, Η δικτατορία των γιατρών, Εξάντας, Αθήνα, 2000

της σε υψηλού κινδύνου «οικονομικά προϊόντα».

Ας πάμε, όμως, λίγα χρόνια πριν για να δούμε πως προσδιορίστηκε περίπου αυτός ο «περίφημος» εκδημοκρατισμός της οικονομίας μετά το 1989.

Όπως είναι γνωστό οι μεγάλοι τραπεζικοί οργανισμοί συνήθιζαν να δανείζουν τόσο σε κράτη όσο και εταιρείες, καταχωρώντας τα δάνεια αυτά στα βιβλία τους με την ονομαστική τους αξία. Σε περίπτωση δυσκολιών αποπληρωμής από την πλευρά των κυβερνήσεων και μπροστά στο κίνδυνο χρεοκοπίας οι τράπεζες προτιμούσαν, μο των 56 από τα 58 χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ύστερα από την «κατάρρευση» του εθνικού νομίσματος (μπαχτ). Οι ιδιωτικές αυτές τράπεζες είχαν προηγουμένως δανειστεί «σεβαστά» ποσά αμερικανικών δολαρίων, τα οποία ακολούθως δάνεισαν σε ταϊλανδέζικες κατασκευαστικές εταιρείες έχοντας λάβει υπόψη τους τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις για την διατήρηση μιας σταθερής ισοτιμίας δολαρίου-μπαχτ.

Οι παγκόσμιες, όμως, κερδοσκοπικές πιέσεις στο μπαχτ ρίχνουν την αξία του κατά 30% με αποτέλεσμα το κόστος των δανείων να ανέβει κατ' αναλογία, οι επιχειρήδυνεύουν πλέον με την σειρά τους με χρεοκοπία. Αντισταθμιστικά κεφάλαια που αφορούν ανεξάντλητες δεξαμενές ιδιωτικών κεφαλαίων που «ταξιδεύουν» αναζητώντας κέρδη, αγοράζοντας αέρα, που ονομάζεται επενδυτικές ευκαιρίες.

Αυτά ακριβώς τα κεφάλαια μαζί με άλλα χρηματιστηριακά έχοντας τεράστιες ζημιές στην Ρωσία, που διογκώθηκαν δεκαπλάσιες φορές λόγω της χρήσης δανειακών κεφαλαίων, εξαναγκάζονται να μαζέψουν άρον άρον μετρητά για να καλύψουν τους τραπεζίτες τους.

Οι αλυσιδωτές πυροδοτήσεις συνεχίζονται με την πώληση περιουσιακών στοιχείων σε «ισχυρές» οικονομίες ή σε «πολλά υποσχόμενες». Την ρευστοποίηση βραζιλιάνικων, αιγυπτιακών, ισραηλινών ή μεξικάνικων μετοχών και των ομόλογων τους ακολούθησε μια γενικευμένη στροφή στα αμερικάνικα κρατικά ομόλογα, η πτώση των επιτοκίων τους και η ακόμα μεγαλύτερη «βουτιά» των λεγόμενων ομολόγων υψηλού κινδύνου και των ομολόγων «αναδυόμενων αγορών»...

Οι «κρίσεις», λοιπόν, προκύπτουν ή προετοιμάζονται; Ξεσπούν ανεξέλεγκτα ή ρυθμίζεται ο χρόνος και οι συνολικότερες συνθήκες, στο «περιβάλλον» ενός «παγκόσμιου χωριού»;

Θα σημειώσουμε εδώ την μεγάλη ρευστότητα, που διατηρείται όπως φαίνεται αυτή την στιγμή σε μεγάλο βαθμό στην Άπω Ανατολή και στον αραβικό κόσμο, την ίδια στιγμή που παραδοσιακά τραπεζικά μεγαθήρια δεν έχουν την άνεση ρευστότητας, άρα δεν μπορούν να δανείσουν, άρα να πιστώσουν εκτός των άλλων την κατανάλωση όπως προηγουμένως.

Η αμερικανική κυβέρνηση, λοιπόν, δεν επιλέγει απλά να σώσει τα άπληστα τραπεζικών στελέχη που το παράκαναν τόσο χρόνια κερδοσκοπώντας, ή ασφαλιστικούς κολοσσούς όπως η AIG, αλλά να προλάβει μια κοινωνική έκρηξη που θα εξαπλωθεί με την ίδια ταχύτητα που αγόραζαν και πουλούσαν αέρα κοπανιστό γιάπηδες και τραπεζίτες, «θεσμικοί» ή μη επενδυτές και κερδοσκόποι, κάθε είδους και κάθε μεγέθους.

Όλοι γνωρίζουν ότι η σημερινή «κρίση»

ΚΡΑΧ: Καταβοχθίζει ο Καπιταλισμός τα παιδιά του;;;

«Η Πέμπτη 24 Οκτωβρίου είναι η πρώτη ημέρα που η ιστορία -έτσι όπως παραδίδεται γι' αυτό το ζήτημα- ταυτίζει με τον πανικό του 1929. Με βάση την αταξία, τον τρόμο και τη σύγχυση που επικράτησαν, αξίζει ν' αντιμετωπίζεται με αυτόν τον τρόπο. Εκείνη την ημέρα 12.894.650 μετοχές άλλαξαν χέρια, πολλές απ' αυτές με τιμές οι οποίες συνέτριψαν τα όνειρα και τις ελπίδες εκείνων που τις κατείχαν [...] Έξω από το χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης, στην Μπόαρντ Στριτ, ακούγονταν απόκοσμες φωνές. Πλήθος συγκεντρωνόταν. Ο διευθυντής της Αστυνομίας Γκρόβερ Γουάλεν έμαθε ότι κάτι συνέβαινε κι έστειλε ένα ειδικό απόσπασμα της αστυνομίας στη Γουόλ Στριτ για την τήρηση της τάξης. [...] Ένας εργάτης εμφανίστηκε στην κορυφή ενός ψηλού κτιρίου για κάποιες επισκευές και το πλήθος νόμισε ότι ήταν επίδοξος αυτόχειρας και περίμενε να τον δει να πηδά [...] Η μια φήμη μετά την άλλη σάρωνε τη Γουόλ Στριτ και τα παραρτήματα των χρηματιστηριακών εταιρειών. Τώρα οι μετοχές πουλιούνταν σχεδόν δωρεάν. Το Χρηματιστήριο του Σικάγου και του Μπάφαλο έκλεισαν. Εξελισσόταν ένα κύμα αυτοκτονιών και έντεκα γνωστοί κερδοσκόποι είχαν κιόλας αυτοκτονήσει».

Το Μεγάλο Κραχ του 1929,
ΤΖΟΝ ΚΕΝΕΘ ΓΚΑΛΜΠΡΕΪΘ

Αυτό, λοιπόν, ήταν το «άδοξο» τέλος, μαζί με την «Μεγάλη Ύφεση» που ακολούθησε, της λεγόμενης «πρώτης εποχής» της παγκοσμιοποίησης; Απλά τοποθετείται χρονικά ανάμεσα στις δύο παγκόσμιες ανθρωποσφαγές; Ο πόλεμος, τα οικονομικά μέτρα, οι αποζημιώσεις «των ηττημένων» της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής στους «νικητές», που αποδείχτηκαν περισσότερο ευάλωτοι στο να ανακάμψουν στο κυριαρχικό ταμπλό, συναρτώνται με την άλλη ανάκαμψη εκείνη του εθνικισμού, του «απομονωτισμού» του έθνους-κράτους; Η «παρακμή» ή η «υποχώρηση» των «παγκοσμιοποιητικών» χαρακτηριστικών αυτής της περιόδου προετοίμασε ή ό-

«Η παγκοσμιοποίηση έχει τις δικές της προσδιοριστικές τεχνολογίες: τη χρήση υπολογιστών, την ελαχιστοποίηση των μεγεθών, την ψηφιακή απεικόνιση, τις δορυφορικές επικοινωνίες, τις οπτικές ίνες και το Ίντερνετ. Οι τεχνολογίες αυτές βοήθησαν να δημιουργηθεί η προοπτική που προσδιορίζει την παγκοσμιοποίηση. Αν η καθοριστική προοπτική του ψυχροπολεμικού κόσμου ήταν η «διαίρεση», η καθοριστική προοπτική της παγκοσμιοποίησης είναι η «ενοποίηση». Το σύμβολο του ψυχροπολεμικού συστήματος ήταν ένα τείχος που χώριζε τους πάντες. Το σύμβολο του συστήματος της παγκοσμιοποίησης είναι ένα Παγκόσμιο Δίκτυο που ενώνει τους πάντες. [...] Από την στιγμή που μια χώρα πραγματοποιεί το άλμα προς το σύστημα της παγκοσμιοποίησης, οι κυρίαρχες τάξεις της αρχίζουν να ενστερνίζονται αυτή την προοπτική της ενοποίησης και προσπαθούν να τοποθετηθούν στο παγκόσμιο πλαίσιο».

άλλαξαν χέρια, πολλές απ' αυτές με τιμές οι οποίες συνέτριψαν τα όνειρα και τις ελπίδες εκείνων που τις κατείχαν [...] Έξω από το χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης, στην Μπόαρντ Στριτ, ακούγονταν απόκοσμες φωνές. Πλήθος συγκεντρωνόταν. Ο διευθυντής της Αστυνομίας Γκρόβερ Γουάλεν έμαθε ότι κάτι συνέβαινε κι έστειλε ένα ειδικό απόσπασμα της αστυνομίας στη Γουόλ Στριτ για την τήρηση της τάξης. [...] Ένας εργάτης εμφανίστηκε στην κορυφή ενός ψηλού κτιρίου για κάποιες επισκευές και το πλήθος νόμισε ότι ήταν επίδοξος αυτόχειρας και περίμενε να τον δει να πηδά [...] Η μια φήμη μετά την άλλη σάρωνε τη Γουόλ Στριτ και τα παραρτήματα των χρηματιστηριακών εταιρειών. Τώρα οι μετοχές πουλιούνταν σχεδόν δωρεάν. Το Χρηματιστήριο του Σικάγου και του Μπάφαλο έκλεισαν. Εξελισσόταν ένα κύμα αυτοκτονιών και έντεκα γνωστοί κερδοσκόποι είχαν κιόλας αυτοκτονήσει».

Το Μεγάλο Κραχ του 1929,
ΤΖΟΝ ΚΕΝΕΘ ΓΚΑΛΜΠΡΕΪΘ

ΚΡΑΧ: Καταβοχθίζει ο Καπιταλισμός τα παιδιά του;;;

«Η παγκοσμιοποίηση έχει τις δικές της προσδιοριστικές τεχνολογίες: τη χρήση υπολογιστών, την ελαχιστοποίηση των μεγεθών, την ψηφιακή απεικόνιση, τις δορυφορικές επικοινωνίες, τις οπτικές ίνες και το Ίντερνετ. Οι τεχνολογίες αυτές βοήθησαν να δημιουργηθεί η προοπτική που προσδιορίζει την παγκοσμιοποίηση. Αν η καθοριστική προοπτική του ψυχροπολεμικού κόσμου ήταν η «διαίρεση», η καθοριστική προοπτική της παγκοσμιοποίησης είναι η «ενοποίηση». Το σύμβολο του ψυχροπολεμικού συστήματος ήταν ένα τείχος που χώριζε τους πάντες. Το σύμβολο του συστήματος της παγκοσμιοποίησης είναι ένα Παγκόσμιο Δίκτυο που ενώνει τους πάντες. [...] Από την στιγμή που μια χώρα πραγματοποιεί το άλμα προς το σύστημα της παγκοσμιοποίησης, οι κυρίαρχες τάξεις της αρχίζουν να ενστερνίζονται αυτή την προοπτική της ενοποίησης και προσπαθούν να τοποθετηθούν στο παγκόσμιο πλαίσιο».

ΤΟΜΑΣ ΦΡΙΝΤΜΑΝ,
Το Lexus και η Ελιά

Αυτό, λοιπόν, ήταν το «άδοξο» τέλος, μαζί με την «Μεγάλη Ύφεση» που ακολούθησε, της λεγόμενης «πρώτης εποχής» της παγκοσμιοποίησης; Απλά τοποθετείται χρονικά ανάμεσα στις δύο παγκόσμιες ανθρωποσφαγές; Ο πόλεμος, τα οικονομικά μέτρα, οι αποζημιώσεις «των ηττημένων» της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής στους «νικητές», που αποδείχτηκαν περισσότερο ευάλωτοι στο να ανακάμψουν στο κυριαρχικό ταμπλό, συναρτώνται με την άλλη ανάκαμψη εκείνη του εθνικισμού, του «απομονωτισμού» του έθνους-κράτους; Η «παρακμή» ή η «υποχώρηση» των «παγκοσμιοποιητικών» χαρακτηριστικών αυτής της περιόδου προετοίμασε ή όχι την επιβολή ολοκληρωτικών μορφών της κυριαρχίας;

Ολοκλήρωση και ολοκληρωτισμός της κυριαρχίας, έννοιες μάλλον αδιάσπαστες στο πέρασμα του χρόνου.

Μια ακόμη, λοιπόν, «οικονομική κρίση»; Η αδίστακτη κερδοφορία των τραπεζών είναι η μόνη υπεύθυνη; Μια ακόμη «φούσκα» που έσκασε εκκωφαντικά ή κάτι πιο πολύπλοκο;

Είναι σε εξέλιξη μας διαβεβαιώνουν μια σοβαρή και με άγνωστο χρονικό ορίζοντα «οικονομική κρίση», αφού συνταράσσονται

κοί οργανισμοί συνήθιζαν να δανείζουν τόσο σε κράτη όσο και εταιρείες, καταχωρώντας τα δάνεια αυτά στα βιβλία τους με την ονομαστική τους αξία. Σε περίπτωση δυσκολιών αποπληρωμής από την πλευρά των κυβερνήσεων και μπροστά στο κίνδυνο χρεοκοπίας οι τράπεζες προτιμούσαν, βέβαια, καινούργιους διακανονισμούς, παράταση των δανείων και καινούργιες πιστώσεις.

Το 1989 ο αμερικανός υπουργός Οικονομικών Νίκολας Μπράντι δοκίμασε μια διαφορετική εκδοχή για το ζήτημα. Με ποιο τρόπο; Τα χρέη των λατινοαμερικανικών κρατών σε τράπεζες μετατράπηκαν σε ομόλογα «εγγυημένα» από το αμερικανικό

ες έχοντας λάβει υπόψη τους τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις για την διατήρηση μιας σταθερής ισοτιμίας δολαρίου-μπαχτ.

Οι παγκόσμιες, όμως, κερδοσκοπικές πιέσεις στο μπαχτ ρίχνουν την αξία του κατά 30% με αποτέλεσμα το κόστος των δανείων να ανέβει κατ' αναλογία, οι επιχειρήσεις να μην μπορούν να πληρώσουν τις τράπεζες και οι τράπεζες με την σειρά τους να μην μπορούν να πληρώσουν τους ξένους δανειστές τους.

Ο αντίκτυπος στις «αναδυόμενες αγορές» της Νοτιοανατολικής Ασίας είναι άμεσος, καθώς κάθε είδους επενδυτές αποσύρουν κεφάλαια μεταφέροντάς τα σε πιο «ασφαλείς» προορισμούς ή εκβιάζοντας

χρηματιστηριακά έχοντας τεράστιες ζημιές στην Ρωσία, που διογκώθηκαν δεκαπλάσιες φορές λόγω της χρήσης δανειακών κεφαλαίων, εξαναγκάζονται να μαζέψουν άρον άρον μετρητά για να καλύψουν τους τραπεζίτες τους.

Οι αλυσιδωτές πυροδοτήσεις συνεχίζονται με την πώληση περιουσιακών στοιχείων σε «ισχυρές» οικονομίες ή σε «πολλά υποσχόμενες». Την ρευστοποίηση βραζιλιάνικων, αιγυπτιακών, ισραηλινών ή μεξικάνικων μετοχών και των ομόλογων τους ακολούθησε μια γενικευμένη στροφή στα αμερικάνικα κρατικά ομόλογα, η πτώση των επιτοκίων τους και η ακόμα μεγαλύτερη «βουτιά» των λεγόμενων ομολόγων υψηλού κινδύνου και των ομολόγων «αναδυόμενων αγορών»...

Οι «κρίσεις», λοιπόν, προκύπτουν ή προετοιμάζονται; Ξεσπούν ανεξέλεγκτα ή ρυθμίζεται ο χρόνος και οι συνολικότερες συνθήκες, στο «περιβάλλον» ενός «παγκόσμιου χωριού»;

Θα σημειώσουμε εδώ την μεγάλη ρευστότητα, που διατηρείται όπως φαίνεται αυτή την στιγμή σε μεγάλο βαθμό στην Άπω Ανατολή και στον αραβικό κόσμο, την ίδια στιγμή που παραδοσιακά τραπεζικά μεγαθήρια δεν έχουν την άνεση ρευστότητας, άρα δεν μπορούν να δανείσουν, άρα να πιστώσουν εκτός των άλλων την κατανάλωση όπως προηγουμένως.

Η αμερικανική κυβέρνηση, λοιπόν, δεν επιλέγει απλά να σώσει τα άπληστα τραπεζικών στελέχη που το παράκαναν τόσο χρόνια κερδοσκοπώντας, ή ασφαλιστικούς κολοσσούς όπως η AIG, αλλά να προλάβει μια κοινωνική έκρηξη που θα εξαπλωθεί με την ίδια ταχύτητα που αγόραζαν και πουλούσαν αέρα κοπανιστό γιάπηδες και τραπεζίτες, «θεσμικοί» ή μη επενδυτές και κερδοσκόποι, κάθε είδους και κάθε μεγέθους.

Όλοι γνωρίζουν ότι η σημερινή «κρίση» δεν ήταν απρόβλεπτη ούτε στο μέγεθος ούτε στα γενικότερα χαρακτηριστικά της. Και βέβαια δεν είναι καινούργιο εργαλείο για τους κυρίαρχους ούτε οι συγχωνεύσεις και εξαγορές εταιρειών, κατασκευαστικών και μη, τραπεζών και άλλων ευαγών ιδρυμάτων ούτε οι εκτεταμένες απολύσεις. Κινήσεις που επανειλημμένα τις τελευταίες δεκαετίες σημειώνονται.

Από κοινωνικής σκοπιάς, λοιπόν, βαρύτητα έχει η περαιτέρω εξαθλίωση στην οποία οδηγούνται τεράστιοι πληθυσμοί. Θα σημειώσουμε, όμως, ότι η ανεργία ιστορικά δεν οδηγεί σώνει και καλά στην ριζο-

Ακολούθησε, της λεγόμενης «πρώτης εποχής» της παγκοσμιοποίησης; Απλά τοποθετείται χρονικά ανάμεσα στις δύο παγκόσμιες ανθρωποσφαγές; Ο πόλεμος, τα οικονομικά μέτρα, οι αποζημιώσεις «των ηττημένων» της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής στους «νικητές», που αποδείχτηκαν περισσότερο ευάλωτοι στο να ανακάμψουν στο κυριαρχικό ταμπλό, συναρτώνται με την άλλη ανάκαμψη εκείνη του εθνικισμού, του «απομονωτισμού» του έθνους-κράτους; Η «παρακμή» ή η «υποχώρηση» των «παγκοσμιοποιητικών» χαρακτηριστικών αυτής της περιόδου προετοίμασε η όχι την επιβολή ολοκληρωτικών μορφών της κυριαρχίας;

Ολοκλήρωση και ολοκληρωτισμός της κυριαρχίας, έννοιες μάλλον αδιάσπαστες στο πέρασμα του χρόνου.

Μια ακόμη, λοιπόν, «οικονομική κρίση»; Η αδίστακτη κερδοφορία των τραπεζών είναι η μόνη υπεύθυνη; Μια ακόμη «φούσκα» που έσκασε εκκωφαντικά ή κάτι πιο πολύπλοκο;

Είναι σε εξέλιξη μας διαβεβαιώνουν μια σοβαρή και με άγνωστο χρονικό ορίζοντα «οικονομική κρίση», αφού συνταράσσονται το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα, η παγκόσμια οικονομία και τα κράτη.

Τα χρέη «κατάπιαν» επενδυτικές τράπεζες κολοσσούς, όπως η Lehman Brothers, ενώ άλλες, όπως η Morgan Stanley, μετατρέπονται σε εμπορικές παραδοσιακές τράπεζες και άλλες, όπως η Merrill Lynch, εξαγοράζονται από τις Bank of America και την JP Morgan. Και όσο για το αμερικανικό κράτος χωρίς ίχνος φυσικά ιδεολογικών αναστολών επιλέγει καταρχήν τον παρεμβατισμό με τα χρήματα φυσικά των υπηκόων του, κοντά στο ένα τρισεκατομμύριο δολάρια για να στηρίξει τις «προβληματικές τράπεζες», αγοράζοντας όλα αυτά τα subprime στεγαστικά δάνεια (χαμηλής φερεγγυότητας υποθήκες) για να τα ρευστοποιήσει στο απώτερο μέλλον...

Εν συντομία μπορούμε να πούμε ότι επενδυτικές τράπεζες, όπως η Lehman Brothers μη έχοντας καταθέσεις, όπως οι κλασσικές, που όλοι γνωρίζουν, δανειζόταν κεφάλαια από την διατραπεζική αγορά και στην συνέχεια τα δάνειζε με την σειρά

> παγκοσμιοποίησης είναι η «ενοποίηση». Το σύμβολο του ψυχροπολεμικού συστήματος ήταν ένα τείχος που χώριζε τους πάντες. Το σύμβολο του συστήματος της παγκοσμιοποίησης είναι ένα Παγκόσμιο Δίκτυο που ενώνει τους πάντες. [...] Από την στιγμή που μια χώρα πραγματοποιεί το άλμα προς το σύστημα της παγκοσμιοποίησης, οι κυρίαρχες τάξεις της αρχίζουν να ενστερνίζονται αυτή την προοπτική της ενοποίησης και προσπαθούν να τοποθετηθούν στο παγκόσμιο πλαίσιο».
>
> Τομας Φριντμαν,
> Το Lexus και η Ελιά

βέβαια, καινούργιους διακανονισμούς, παράταση των δανείων και καινούργιες πιστώσεις.

Το 1989 ο αμερικανός υπουργός Οικονομικών Νίκολας Μπράντι δοκίμασε μια διαφορετική εκδοχή για το ζήτημα. Με ποιο τρόπο; Τα χρέη των λατινοαμερικανικών κρατών σε τράπεζες μετατράπηκαν σε ομόλογα «εγγυημένα» από το αμερικανικό κράτος και είτε παρέμειναν ως περιουσιακό στοιχείο των τραπεζών είτε πουλήθηκαν στον οποιονδήποτε με την μορφή συνταξιοδοτικών και αμοιβαίων κεφαλαίων με τσιμπημένα βέβαια επιτόκια.

Μ' άλλα λόγια ο καθένας μπορούσε, πλέον, να αγοράσει μικρότερο ή μεγαλύτερο μέρος από το εξωτερικό χρέος του Μεξικού ή της Αργεντινής, να διαπραγματευτεί την αξία τους και πάντα μην ξεχνιόμαστε με την εγγύηση του αμερικανικού κράτους ότι θα πίεζε τις κυβερνήσεις αυτές να προχωρήσουν στις «ορθές» μεταρρυθμίσεις. Η τεράστια διαφορά, λοιπόν, έκανε τη διαφορά από το παρελθόν.

Έτσι στο μεξικάνικο κράτος το 1995, χρονιά που είχε να επιδείξει υπέρογκες δαπάνες, δεν απέμενε παρά να προστρέξει στους υπεύθυνους κρατικούς αξιωματούχους των ΗΠΑ για βοήθεια με εγγύηση όμως τα πετρελαϊκά του αποθέματα...

Δύο χρόνια αργότερα στις 8 Δεκεμβρίου 1997 οι κρατικές αρχές της Ταϊλάνδης ανακοινώνουν την χρεοκοπία και το κλείσιμο

σεις να μην μπορούν να πληρώσουν τις τράπεζες και οι τράπεζες με την σειρά τους να μην μπορούν να πληρώσουν τους ξένους δανειστές τους.

Ο αντίκτυπος στις «αναδυόμενες αγορές» της Νοτιοανατολικής Ασίας είναι άμεσος, καθώς κάθε είδους επενδυτές αποσύρουν κεφάλαια μεταφέροντάς τα σε πιο «ασφαλείς» προορισμούς ή εκβιάζοντας για υψηλότερα επιτόκια λόγω του αποδεδειγμένου πλέον υψηλότερου κινδύνου. Επακολουθεί η πτώση των τιμών του χρυσού, του χαλκού, του αλουμινίου, και το κυριότερο του αργού πετρελαίου στην Ασία.

Η μετάδοση της πυρκαγιάς φτάνει στην Ρωσία, που βασιζόταν σε μεγάλο βαθμό στην φορολογία της εξαγωγής αργού πετρελαίου, αλλά και σε ξένους δανειστές στους οποίους πρόσφερε κρατικά ομόλογα στα οποία αύξανε συνεχώς τα επιτόκια από 20 σε 50 και σε 70%!!!

Η πτώση της τιμής του πετρελαίου στην Ασία, η άρνηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου να στηρίξει την ρωσική οικονομία εάν δεν έπαιρνε τα προτεινόμενα ως «κατάλληλα» μέτρα οδηγούν στην «λύση»: υποτίμηση των κρατικών ρωσικών ομολόγων, μονομερής αναστολή της εξόφλησή τους, χωρίς προηγούμενη διαπραγμάτευση με τους πιστωτές και συμφωνία εξόφλησής τους. Πιστωτές (αντισταθμιστικά κεφάλαια-τράπεζες επενδύσεων) που κιν-

τας, άρα δεν μπορούν να δανείσουν, άρα να πιστώσουν εκτός των άλλων την κατανάλωση όπως προηγουμένως.

Η αμερικανική κυβέρνηση, λοιπόν, δεν επιλέγει απλά να σώσει τα άπληστα τραπεζικών στελέχη που το παρακαναν τόσο χρόνια κερδοσκοπώντας, ή ασφαλιστικούς κολοσσούς όπως η AIG, αλλά να προλάβει μια κοινωνική έκρηξη που θα εξαπλωθεί με την ίδια ταχύτητα που αγόραζαν και πουλούσαν αέρα κοπανιστό γιάπηδες και τραπεζίτες, «θεσμικοί» ή μη επενδυτές και κερδοσκόποι, κάθε είδους και κάθε μεγέθους.

Όλοι γνωρίζουν ότι η σημερινή «κρίση» δεν ήταν απρόβλεπτη ούτε στο μέγεθος ούτε στα γενικότερα χαρακτηριστικά της. Και βέβαια δεν είναι καινούργιο εργαλείο για τους κυρίαρχους ούτε οι συγχωνεύσεις και εξαγορές εταιρειών, κατασκευαστικών και μη, τραπεζών και άλλων ευαγών ιδρυμάτων ούτε οι εκτεταμένες απολύσεις. Κινήσεις που επανειλημμένα τις τελευταίες δεκαετίες σημειώνονται.

Από κοινωνικής σκοπιάς, λοιπόν, βαρύτητα έχει η περαιτέρω εξαθλίωση στην οποία οδηγούνται τεράστιοι πληθυσμοί. Θα σημειώσουμε, όμως, ότι η ανεργία ιστορικά δεν οδηγεί σώνει και καλά στην ριζοσπαστικοποίηση κοινωνικών στρωμάτων, αλλά σε σημαντικές περιπτώσεις στο κατακερματισμό, στην αδρανοποίησή τους, και δυστυχώς στην στροφή σε ιδεολογίες και -ισμούς εχθρικούς σε κάθε προοπτική κοινωνικής απελευθέρωσης.

Επίσης από κοινωνικής σκοπιάς, βαρύτητα έχουν οι τρόποι με τους οποίους θα αποδυναμωθούν οι εναλλακτικές «λύσεις» που θα προβληθούν από την κυριαρχία ως η πολιτική σωτηρία από την κρίση. Είτε τοπικά είτε παγκόσμια.

Κλείνοντας θα σημειώσουμε επίσης ότι το 2003 οι πόλεμοι στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν αύξησαν το αμερικανικό χρέος κατά 12-13 δις δολάρια το μήνα, ενώ το 2005 το αμερικανικό χρέος που κατέχουν ξένες κυβερνήσεις υπολογίζεται στα 2,6 τρις δολάρια.

Και επίσης δυστυχώς ο πόλεμος θα φέρει πόλεμο, με τον όλεθρο για τις κοινωνίες να μεγαλώνει όσο και τα προβλήματα της κυριαρχίας...

Συσπείρωση Αναρχικών